

371.9/2
พ 238 ก
3.3

การทดลองใช้ชุดการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนหนวก ชั้นประถมศึกษาที่ 5

ปริญญานิพนธ์

ของ

พิสมัย มณีนิล

27 เม.ย. 2535

316 33

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ธันวาคม 2527

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177800

การทดลองใช้ชุดการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนอนุบาลชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทคัดย่อ

ของ

พิสมัย มณีนิล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2527

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างชุดการสอนวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนหูหนวกชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พร้อมกับศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้น และศึกษาความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาไทย และนักเรียนหูหนวกชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อชุดการสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ ชุดการสอนวิชาภาษาไทย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็น

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนหูหนวกชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 25 คน และครูสอนนักเรียนหูหนวก วิชาภาษาไทย จำนวน 6 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปาลมหากา' ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ ๘2.521/91.904 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. นักเรียนหูหนวกชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดการสอน สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนด้วยชุดการสอน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 คน ที่มีต่อชุดการสอนเกี่ยวกับเนื้อหา มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับ 3.66 - 4.50 เกี่ยวกับกิจกรรมที่จัดไว้ในชุดการสอนมีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับ 3.50 - 4.00 เกี่ยวกับประโยชน์ของชุดการสอนมีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับ 3.83 - 4.33 ซึ่งเป็นความคิดเห็นของครูที่มีความเห็นว่า เนื้อหาและประโยชน์ มีความเหมาะสมมากที่สุด และกิจกรรมมีความเหมาะสมมาก

4. ความคิดเห็นของนักเรียนหูหนวกชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 25 คน ที่มีต่อชุดการสอนเกี่ยวกับเนื้อหา มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับ 4.13 - 4.52 เกี่ยวกับกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับ 3.68 - 4.12 เกี่ยวกับประโยชน์ของชุดการสอนมีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับ 4.04 - 4.20 ซึ่งเป็นความคิดเห็นของนักเรียนหูหนวกที่มีความคิดเห็นว่า เนื้อหา กิจกรรม และประโยชน์ของชุดการสอนนี้มีความเหมาะสมมากที่สุดในการเรียนรู้เรื่องปาลมหากา'

A CONSTRUCTION AND IMPLEMENTATION OF AN INSTRUCTIONAL
PACKAGE IN TEACHING THAI TO PRACTITION V DEAF STUDENTS

AN ABSTRACT

BY

PISSAMAI MANTEENIL

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

December 1984

The major purpose of this study was to construct a Thai instructional package for Prathom Suksa V hearing impaired students. The study was as well aimed at investigating the efficiency of the Package, the opinions of the Thai teachers and Prathom Suksa V hearing impaired students.

The instruments for this research included the Thai Instructional Package, the academic achievement test and the questionnaire.

The sample consisted of 25 Prathom Suksa V hearing impaired students and 6 teachers who taught Thai language courses in the fifth grade.

The findings of this study were as follows :

1. The efficiency of this Instructional Package was 92.521/91.904, which was higher than specified criterion.

2. The achievement test scores of Prathom Suksa V students after the use of this Package as a learning material were significantly higher than those obtained prior to the use of the Package, significant at $p < .05$ level of confidence.

3. The teachers who taught Thai language courses rated the Package at the average of 3.66 - 4.50 (on the 5 point scale) upon the contents, 3.50 - 4.00 on the

learning activities, and 3.83 - 4.33 on the usefulness of the Package. Conclusively, the contents of the Package was viewed by the teachers as very appropriate for the student, and the activities as appropriate. The Package was considered to be useful for students.

4. The Prathom Suksa V hearing impaired students rated the Package at the average of 4.13 - 4.52 upon the contents, 3.68 - 4.12 upon the usefulness of the Package. It was concluded that the contents, the learning activities were viewed by the students as very appropriate for student at this level. The Package was considered to be very useful.

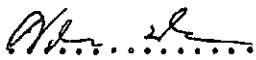
คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปัญหานี้อย่าง
ฉับไวแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

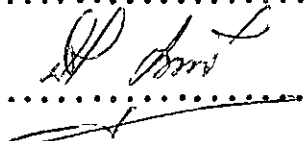
... ประธาน

... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

... ประธาน

... กรรมการ

... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความกรุณาแนะนำอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ศรียา นิยมธรรม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทองหล่อ วิภาวีน รองศาสตราจารย์ ดร. นิพนธ์ ศุขปรีดี อาจารย์มลิวัลย์ ธรรมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณงค์ อารยะวิญญู ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจितต์ อภินันท์รักต์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ วิชาเอกการศึกษาพิเศษ และเพื่อน ๆ วิชาเอกการศึกษา ผู้ใหญ่ ที่ช่วยเสนอแนะแสดงความคิดเห็น ให้ความช่วยเหลือด้านการเก็บข้อมูล การคำนวณค่าทางสถิติ และขอขอบคุณอาจารย์ขำรงค์ศักดิ์ ขำรงค์เลิศฤทธิ์ ที่ให้ความช่วยเหลือในการวาดภาพ ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้เป็นอย่างดี

พิสมัย มณีนิล

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	จุดมุ่งหมายของการวิจัย	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	7
	สมมติฐานในการวิจัย	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	9
	เอกสารเกี่ยวกับความหมายของชุดการสอน	9
	เอกสารเกี่ยวกับประเภทของชุดการสอน	11
	เอกสารเกี่ยวกับส่วนประกอบของชุดการสอน	14
	เอกสารเกี่ยวกับหลักการผลิตชุดการสอน	18
	เอกสารเกี่ยวกับคุณค่าของชุดการสอน	22
	เอกสารเกี่ยวกับแนวคิดและหลักการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับ การสร้างชุดการสอน	25
	เอกสารที่เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน	30
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน	33
	งานวิจัยในประเทศ	33
	งานวิจัยในต่างประเทศ	35

งานวิจัยที่เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อชุดการสอน	37
งานวิจัยในประเทศ	38
งานวิจัยในต่างประเทศ	39
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	42
ประชากรและวิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง	42
เครื่องมือและวิธีสร้าง	43
การดำเนินการทดลอง	50
การวิเคราะห์ข้อมูล	51
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	51
4 ผลการทดลอง	57
ศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปลาหมึกภาพ กับเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๙๐	57
เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหุ้หนวกก่อนและหลัง เรียนด้วยชุดการสอน	58
ศึกษาความคิดเห็นของครูสอนนักเรียนหุ้หนวกในวิชาภาษาไทย และความคิดเห็นของนักเรียนหุ้หนวกชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อ ชุดการสอน วิชาภาษาไทย เรื่องปลาหมึกภาพ	60
5 สรุปผล อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	71
ความมุ่งหมายของการศึกษา	71
ความสำคัญของการศึกษา	71
สมมติฐานทางการวิจัย	72

วิธีดำเนินการทดลอง	73
สรุปผลการทดลอง	73
อภิปรายผลการวิจัย	74
ข้อเสนอแนะ	78
ข้อเสนอแนะทั่วไป	78
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย	80
บรรณานุกรม	82
ภาคผนวก	91

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปลามหากาฬ ...	58
2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยชุดการสอนวิชาภาษาไทย ..	59
3 ค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาไทยที่มีต่อ เนื้อเรื่อง กิจกรรม และประโยชน์ของชุดการสอน วิชาภาษาไทย เรื่องปลามหากาฬ	60
4 ค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนอนุบาล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อเนื้อเรื่อง กิจกรรม และประโยชน์ของชุดการสอน วิชาภาษาไทย เรื่อง ปลามหากาฬ	65

บทที่ ๑

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาให้กับนักเรียนหูหนวกในปัจจุบันได้มีการปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะแก่นักเรียนหูหนวกทั้งในด้านการกำหนดเนื้อหา หลักสูตร และการใช้วิธีสอนต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุขในสังคม ขณะนี้โรงเรียนสอนนักเรียนหูหนวกทั่วไปได้จัดเนื้อหาการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรใหม่ ปีพุทธศักราช 2521 ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นหลักสูตรสำหรับการเรียนการสอนนักเรียนปกติ แต่ได้นำมาใช้กับนักเรียนหูหนวก โดยครูผู้สอนต้องยืดหยุ่นในเรื่องของเวลาเรียน เนื้อหา และการวัดผลให้แตกต่างจากนักเรียนปกติ เพื่อให้เหมาะกับการรับรู้และการเรียนรู้ของนักเรียนหูหนวก (เอกสารกองการศึกษาพิเศษ 2524 : 3)

จากรายงานของสำนักนายกรัฐมนตรีน (เอกสารสำนักนายกรัฐมนตรีน 2520 : 53 - 54) ได้ศึกษา สภาพะในการจัดการศึกษาพิเศษพบว่า การเรียนการสอนนักเรียนหูหนวกนั้นเมื่อใช้จุดมุ่งหมาย เนื้อหา หลักสูตร เช่นเดียวกับนักเรียนปกติ จะไม่เอื้อต่อพัฒนาการและการเรียนรู้ของนักเรียนปกติทั้งในด้านการรับรู้ การสื่อความเข้าใจในการเรียน เนื้อหาวิชาการต่าง ๆ และนอกจากนั้นอุปสรรคในการเล่าเรียนของนักเรียนหูหนวก อาจจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับวิธีสอนของครูผู้สอนที่ใช้ถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนหูหนวกด้วย เพราะเนื้อหาที่กำหนดให้เรียนนั้น บางตอนมีความหมายลึกซึ้งและกว้างเกินไป วิธีสอนที่ครูใช้อาจทำให้นักเรียนเข้าใจและเรียนรู้ได้เพียงบางส่วนเท่านั้น

ถึงแม้รัฐจะเห็นความสำคัญในการส่งเสริมการเรียนการสอนของนักเรียน
 ทุนยาก แต่การจัดงบประมาณให้กับการศึกษาพิเศษด้านนี้ยังไม่พอ เพราะค่าใช้จ่าย
 ในการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนทุนยากสูงกว่านักเรียนปกติ แต่งบประมาณที่ได้รับ
 เท่ากับนักเรียนปกติ (เอกสารสำนักนายกรัฐมนตรี 2520 : 54) และยังมีรายงาน
 ใหม่ว่า ในช่วง 3 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2523 - 2527 รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณแผ่นดิน
 ให้กับการศึกษาพิเศษด้วยอัตราเพิ่มที่ยังต่ำกว่ารายจ่าย ซึ่งค่าใช้จ่ายต่อรายหัวของเด็ก
 พิการสูงกว่าเด็กปกติ ประมาณ 8 เท่า (รายงานการวิจัยสำนักงานคณะกรรมการ
 การศึกษาแห่งชาติ 2527 : 56) เมื่อเป็นเช่นนี้จะส่งผลถึงการเรียนการสอนของ
 นักเรียนทุนยาก การสร้างเสริมบุคลากรในด้านครูสอนให้มีประสิทธิภาพ เพราะครูที่
 สอนนักเรียนทุนยากจะต้องมีความสามารถเฉพาะอย่าง ซึ่งในกรณีครูสอนนักเรียน
 ทุนยากนั้นมีวิชาคออัตราค่าจ้างครู แต่ชาครครูที่มีความชำนาญเฉพาะทาง เช่น นักอรรถบำบัด
 นักแนะแนว และชาครครูที่เอาใจใส่และอดทนอย่างต่อเนื่อง (รายงานการวิจัย
 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2527 : 84) และงบประมาณที่ไม่พอ
 ยังมีผลอีกประการหนึ่งคือ จะทำให้การจัดหาอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ
 ไม่เพียงพอด้วย อุปกรณ์การสอนเป็นสิ่งจำเป็นมากในการสอนนักเรียนทุนยาก จะสังเกต
 เห็นว่าอุปกรณ์ส่วนใหญ่ที่ใช้ในการสอนนักเรียนประเภทนี้นั้นมีราคาแพงมาก แต่ถ้ามี
 อุปกรณ์หรือสื่อการเรียนการสอนประเภทอื่น ๆ มาประกอบและสามารถหามาใช้ได้ง่าย
 สะดวกในการใช้ ราคาถูกกว่าก็จะเป็นทางหนึ่งที่ทำให้ประโยชน์กับการเรียนการสอน
 นักเรียนทุนยาก

ปัญหาอีกอย่างหนึ่งคือ เมื่อนักเรียนทุนยากจบการศึกษาแล้วแต่ความรู้
 โดยเฉพาะด้านการใช้ภาษาไทยไปสื่อความหมายกับผู้อื่นไม่ถูกต้อง เช่น เขียนประโยค
 ผิดหลักไวยากรณ์ไทย ทำให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนแปลงไป จึงสื่อความหมาย
 ไม่ตรงจุดที่ต้องการ (เอกสารหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา 2521 : 2)
 ลักษณะดังกล่าวอาจเป็นผลมาจากวิธีสอนที่ครูใช้นั้นไม่สามารถทำให้นักเรียนเกิด

การเรียนรู้ได้ครบถ้วนตามจุดประสงค์ที่วางไว้โดยเฉพาะวิธีสอนภาษาไทย ซึ่งถือว่าเป็นวิชาทักษะที่สำคัญวิชาหนึ่ง เพราะวิชาภาษาไทยจะเป็นพื้นฐานการใช้ภาษาไปสู่การเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ต่อไป หรืออาจเป็นเพราะนักเรียนหูหนวกขาดการเสริมทักษะเพื่อช่วยการเรียนรู้ ซึ่งทำให้การเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนหูหนวกไม่บรรลุจุดประสงค์ด้านการใช้ และการเข้าใจภาษาไทยเท่าที่ควร และนอกจากนี้ยังพบว่ามีปัญหาด้านอื่นอีกที่ไม่เอื้อในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนประเภทนี้ พอสรุปได้ดังนี้

1. เนื้อหาวิชาภาษาไทยมีหลายอย่างที่ไม่เหมาะสมกับนักเรียนหูหนวก เช่น คำราชาศัพท์ ซึ่งได้แนวคิดมาจากการสัมภาษณ์ครูสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเศรษฐเสถียร เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2526 และวิชาที่กำหนดตามหลักสูตรวิชาภาษาไทย เช่น อ่านทำนองเสนาะ ขับร้องดนตรี ซึ่งนักเรียนหูหนวกไม่สามารถเล่าเรียนได้ (เอกสารกองการศึกษาพิเศษ 2524 : 1) นอกจากนี้หลักสูตรยังเน้นหนักทางด้านเนื้อหาวิชาการ และไม่ยืดหยุ่นเพียงพอสำหรับความพิการของเด็กแต่ละประเภท มีการใช้แบบเรียนรวมกันกับเด็กปกติ ในบางกรณีไม่เหมาะสมกับสภาพความพิการของเด็ก (รายงานการวิจัยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2527 : 84)

2. ครูผู้สอนมีปัญหาในการสอน เนื่องจากเนื้อหาในหลักสูตรใหม่กว้าง โดยลำพังครูผู้สอนแต่ละระดับชั้นตัดสินใจลำบากในการปรับปรุง ตัดหรือเติมเนื้อหา ถึงแม้จะใช้คู่มือและแผนการสอนของเด็กปกติเป็นแนวแล้วก็ตาม (เอกสารกองการศึกษาพิเศษ 2524 : 3)

3. การสอนภาษาไทยให้กับนักเรียนหูหนวก ต้องใช้เวลามาก เพราะนักเรียนหูหนวกมีลักษณะ "จำยาก ลืมง่าย" ต้องทบทวนหลายครั้ง ช่วงความสนใจสั้น เบื่อง่าย ไม่มีการควบคุมหรือฝึกฝนตนเองเท่าที่ควร (จินดา บัณฑิตานนท์ 2519 : 3)

4. อุปกรณ์การเรียนการสอนทั่วไปมีจำนวนน้อย และการผลิตสื่อการสอนใหม่ ๆ ต้องใช้ทุน เวลา ผู้ชำนาญการ และแหล่งผลิต ซึ่งสิ่งเหล่านี้ยังประกอบการ

ร่วมกันไม่เพียงพอ อีกทั้งครูผู้สอนยังช่วยตัวเองในเรื่องดังกล่าวไม่ได้ เนื่องจากไม่มีเวลามากพอต้องทำการสอนหลายชั่วโมง (เอกสารสำนักนายกรัฐมนตรี 2520 : 53)

จะเห็นได้ว่าปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมา เป็นปัญหาที่ผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนหูหนวก พยายามแก้ไขไม่ว่าจะเป็นด้านการวางแผนหลักสูตร การกำหนดเนื้อหาและขอบเขตการจัดงบประมาณ และวิธีการเรียนการสอน ซึ่งวิธีการที่จะนำมาช่วยแก้ปัญหาและประกอบปรับปรุงแก้ไขการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียนหูหนวกนั้นมีหลายวิธี แต่ในวิธีการเหล่านั้น วิธีหนึ่งที่น่าจะได้ผลในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้คือการสอนด้วยชุดการสอน ซึ่งวิธีนี้ได้ผลดีในการสอนนักเรียนปกติในระดับชั้นประถมศึกษาตั้งแต่ผลการวิจัยของ ฉันทนา ลิ่นะเสน (ฉันทนา ลิ่นะเสน 2520) และ วิเศษศักดิ์ โคตรอาษา (วิเศษศักดิ์ โคตรอาษา 2521) ที่สรุปสอดคล้องกันว่า ชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยในการสอนของครูและทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

เมื่อเป็นเช่นนี้ วิธีสอนด้วยชุดการสอนน่าจะเป็นวิธีหนึ่งที่มีประโยชน์กับการเรียนของนักเรียนหูหนวกด้วยเช่นเดียวกับนักเรียนปกติ เพราะชุดการสอนที่ใช้กับนักเรียนหูหนวกจะใช้โครงสร้างและหลักการต่าง ๆ อันเดียวกับชุดการสอนที่ใช้กับนักเรียนปกติ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้คิด และศึกษาวิธีการสร้างชุดการสอนอย่างละเอียด และสร้างชุดการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนหูหนวก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ขึ้นเพื่อใช้ทดลองสอนและศึกษาหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้นแล้วปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วจึงจะนำมาใช้เป็นวิธีการสอนภาษาไทยวิธีหนึ่งให้กับนักเรียนหูหนวก และในการศึกษาครั้งนี้จะได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอน และความคิดเห็นของนักเรียนหูหนวกที่มีต่อชุดการสอน อีกประเด็นหนึ่งด้วย เพื่อต้องการรู้ว่าเมื่อใช้ชุดการสอนในการเรียนการสอนภาษาไทยแล้ว นักเรียนและครูมีความรู้สึกอย่างไรกับสื่อการเรียนการสอนประเภทนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนหูหนวก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อศึกษาหาประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาภาษาไทย
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาไทย และนักเรียนหูหนวก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อชุดการสอนวิชาภาษาไทย

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีความสำคัญดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ได้ชุดการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำหรับนักเรียนหูหนวก เพื่อใช้เป็นวิธีการสอนวิชาภาษาไทยวิธีหนึ่ง
2. การศึกษาค้นคว้านี้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนนักเรียนหูหนวกในวิชาภาษาไทย เพื่อการให้คำแนะนำและการจัดกิจกรรมให้เด็กได้ร่วมกิจกรรมโดยทั่วถึง เพื่อฝึกเด็กให้เรียนด้วยตนเอง
3. การศึกษาค้นคว้านี้จะเป็นแนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่อผู้จัดการศึกษา และครูผู้สอนในสถานศึกษาของนักเรียนหูหนวก ในการปรับปรุงการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. การศึกษาค้นคว้านี้ เป็นการสร้างเสริมแนวคิดในการนำนวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษามาปรับปรุงการเรียนการสอน และการแก้ปัญหาให้กับนักเรียนหูหนวก
5. การศึกษาค้นคว้านี้จะทำให้ทราบแนวความคิดเห็นของนักเรียนหูหนวก และครูผู้สอนที่มีต่อชุดการสอนวิชาภาษาไทย

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนหูหนวก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 154 คน และครูสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 16 คน จากโรงเรียนโสตศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนหูหนวกชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 25 คน และครูสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 6 คน จากโรงเรียนเศรษฐเสถียร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร และเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนหูหนวกมีจำนวนน้อย จึงเลือกด้วยวิธีเลือกแบบจงใจ (Purposive sampling)
3. การศึกษาค้นคว้าเป็นการทดลองเพื่อศึกษาหาประสิทธิภาพของชุดการสอน กับศึกษาแนวความคิดเห็นของนักเรียนหูหนวก และครูสอนวิชาภาษาไทย ซึ่งมีตัวแปรที่จะทำการศึกษา ดังนี้
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 3.1.1 ชุดการสอนวิชาภาษาไทย
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 3.2.1 ประสิทธิภาพของชุดการสอน
 - 3.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 3.2.3 แนวความคิดเห็น
4. การศึกษาค้นคว้าเป็นการสร้างชุดการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่องที่ 19 ชื่อ เรื่อง ปลาหมึกภาพ ใช้ระยะเวลาในการทดลองสอน 15 คาบ คาบละ 20 น ที่

5. เนื้อหาของบทเรียนในชุดการสอน ผู้วิจัยนำมาจากหนังสือแบบเรียน วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และคู่มือการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 เรื่องที่ 19 เรื่องปาลมหากาฬ บทเรียนประกอบด้วย เนื้อเรื่องปาลมหากาฬ ความหมายของคำศัพท์ คำและประโยคประกอบภาพ การเรียงคำให้เป็นประโยค การเติมคำให้ไต่ความ และแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียนหูหนวก หมายถึง นักเรียนที่ตรวจวัดสภาพการได้ยินเสียง ด้วยเสียงบริสุทธิ์ ณ ความถี่ 500, 1,000 และ 2,000 รอบต่อวินาที ด้วยวิธีการวัด ที่ถูกต้อง แล้วได้ค่าเฉลี่ยของระดับการได้ยินน้อยที่สุดที่หูทั้งสองข้างสามารถรับฟังได้ จากการวัดด้วยเสียงบริสุทธิ์ ทั้งสามความถี่นั้นเป็นค่าเกินกว่า 85 เดซิเบลขึ้นไป

✓ 2. เดซิเบล (Decibel) เขียนย่อ db หมายถึง หน่วยที่วัดความเข้ม (Intensity) ของเสียง วัดได้จากเครื่องวัดระดับการได้ยิน เสียงจะดังมาก หรือน้อยจะทราบได้จากจำนวนเดซิเบล ซึ่งวัดออกมาเป็นตัวเลขชัดเจน

✓ 3. ชุดการสอน หมายถึง สื่อประสมที่ใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งสร้างขึ้น อย่างมีระบบ ประกอบด้วยคู่มือครูแนะนำการใช้ชุดการสอน จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม เนื้อหา สื่อการเรียนการสอน กิจกรรม แบบฝึกหัด และแบบทดสอบเมื่อเรียนจบบทเรียน

✓ 4. เกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดการสอน หมายถึง

4.1 ระดับคะแนนที่ผู้สร้างชุดการสอนกำหนดขึ้นเป็นการร้อยละเฉลี่ย ของผลการทำแบบฝึกหัดและประกอบกิจกรรมตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมรายชื่อของ ผู้เรียนทั้งหมด กับคะแนนร้อยละของผลทดสอบหลังจากเรียนจบเรื่องแล้ว ซึ่งเกณฑ์ ประสิทธิภาพของชุดการสอนกำหนดให้เป็น 90/90

✓ 90. ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของทั้งกลุ่มที่ทำแบบทดสอบ ถูก โดยนำคะแนนรวมของแต่ละข้อมารวมกัน แล้วหาร้อยละเฉลี่ยทั้งกลุ่ม ถ้าชุดการสอนมีประสิทธิภาพร้อยละเฉลี่ยของทั้งกลุ่มจะต้องเป็น 90 หรือสูงกว่า

✓ 90 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละ 90 ของนักเรียนที่ทำข้อสอบถูก ในแต่ละข้อคือ นำข้อทดสอบแต่ละข้อมาพิจารณาว่า นักเรียนร้อยละ 90 หรือมากกว่า ตอบถูกก็ถือว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4.2 ความคิดเห็นของนักเรียนหูหนวกและครูสอนวิชาภาษาไทยที่มี ต่อชุดการสอนเกี่ยวกับเนื้อหา กิจกรรมและประโยชน์ของชุดการสอน ซึ่งวัดได้จาก การตอบแบบสอบถาม

✓ * ๗๘. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการตอบแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ~~เรื่องไปตามทากา~~

สมมติฐานในการวิจัย

1. ชุดการสอนวิชาภาษาไทยที่สร้างขึ้นจะมีประสิทธิภาพถึง เกณฑ์มาตรฐาน 90/90
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยชุดการสอนสูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการเรียนด้วยชุดการสอนที่ระดับความเชื่อมั่น .05

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ เรียงลำดับ ดังต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับความหมายของชุดการสอน
2. เอกสารเกี่ยวกับประเภทของชุดการสอน
3. เอกสารเกี่ยวกับส่วนประกอบของชุดการสอน
4. เอกสารเกี่ยวกับหลักการผลิตชุดการสอน
5. เอกสารเกี่ยวกับคุณค่าของชุดการสอน
6. เอกสารเกี่ยวกับแนวคิดและหลักการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการ

สร้างชุดการสอน

7. เอกสารที่เกี่ยวกับความคิดเห็นและการเรียนการสอน
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน
9. งานวิจัยที่เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อชุดการสอน

เอกสารเกี่ยวกับความหมายของชุดการสอน

คำว่า ชุดการสอนมีผู้ให้ความหมายไว้มากมาย ดังนี้

ในปี พ.ศ. 2518 ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2518 : 5) ได้ให้คำจำกัดความของชุดการสอนไว้ตรงกันกับ เปรี๊ยะ กุมุท (เปรี๊ยะ กุมุท 2518 : 1) ว่า ชุดการสอน (Instructional packages) เป็นสื่อประสมที่จัดให้สัมพันธ์กับเนื้อหาและประสบการณ์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดไว้เป็นชุด และมีคู่มือการใช้และคำแนะนำ รวมทั้งสื่อการเรียนการสอนที่จำเป็นไว้ครบถ้วน

และในปี พ.ศ. 2520 สมาน บุญถนอม (สมาน บุญถนอม 2520 : 1) กล่าวว่าชุดการสอน หรือ บางครั้งเรียกว่า ชุดการเรียน หมายถึง นวัตกรรมที่ใช้สื่อการสอน โดยการนำเอาวัสดุอุปกรณ์และวิธีการสร้างในรูปของสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาในแต่ละหน่วยในวิชาต่าง ๆ มาใช้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะรับรู้และเข้าใจได้จากสิ่งที่จัดไว้ในชุดการสอนด้วยตนเองตามลำดับขั้น

ต่อมา ในปี พ.ศ. 2522 ไชยยศ เรืองสุวรรณ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ 2522 : 151) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง ระบบการนำสื่อผสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดมุ่งหมายของแต่ละเรื่องมาช่วยในการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ครบถ้วน

และในปี พ.ศ. 2523 วิชัย วงษ์ใหญ่ (วิชัย วงษ์ใหญ่ 2523 : 181) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง การนำวัสดุอุปกรณ์ในรูปของสื่อการเรียนแบบประสมมาช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพขึ้น สามารถเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยการฝึกฝนตนเองเป็นลำดับขั้นตอน และผู้เรียนจะได้มีโอกาสช่วยเหลือกันเมื่อมีการเรียนเป็นกลุ่มจนสามารถบรรลุจุดประสงค์ของบทเรียนแต่ละเรื่องได้

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายของชุดการสอนไว้ในเอกสารต่างประเทศ ซึ่งได้กล่าวไว้ดังต่อไปนี้

ปี ค.ศ. 1972 แคปเฟอร์ (Kapfer. 1972 . 3 - 10) ให้ความหมายว่า ชุดการสอนเป็นรูปแบบของการสื่อสารระหว่างครูและนักเรียน ซึ่งประกอบคำแนะนำให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันจนบรรลุพฤติกรรมเป็นผลของการเรียนรู้ การรวบรวมเนื้อหาที่นำมาสร้างชุดการสอนนั้นได้มาจากขอบข่ายของความรู้ที่หลักสูตรกำหนดไว้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ และเนื้อหานั้นจะต้องชัดเจน สื่อความหมายให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ตามเป้าหมายได้ ความคิดเห็นในเรื่องชุดการสอนก็กล่าวตรงกับ ฮุสตัน และคนอื่น ๆ (Houston and others. 1972 : 10 - 15) สรุปไว้

ในปีเดียวกันว่า ชุคการสอนก็คือ ชุคของประสบการณ์ที่จักเตรียมไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ตรงตามเป้าหมายของหลักสูตรได้อย่างไร

ในปีต่อมา ก.ศ. 1973 ดวน (Duane. 1973 : 169) แสดงความคิดเห็นว่าชุคการสอน หมายถึง วิธีการที่สำคัญอย่างหนึ่งในการนำเอาทรัพยากรต่าง ๆ มาใช้เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้การสอนอย่างมีระบบ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตรงตามเป้าหมายของเนื้อหาตามหลักสูตร

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้ความหมายของชุคการสอนจะเห็นว่าชุคการสอนเป็นสื่อประสมที่มีสื่อหลายชนิดรวมกันเพื่อใช้เป็นเครื่องช่วยสอนที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบอยู่ในขอบเขตเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดไว้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตรงตามจุดประสงค์ ซึ่งอาจใช้ได้กับนักเรียนคนเดียว นักเรียนกลุ่มเล็กหรือกลุ่มใหญ่ก็ได้

เอกสารเกี่ยวกับประเภทของชุคการสอน

ปี พ.ศ. 2522 วาสนา ขาวหา (วาสนา ขาวหา 2522 : 32 - 33) ได้แบ่งประเภทของชุคการสอนออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ชุคการสอนสำหรับครูใช้สอนนักเรียนเป็นกลุ่มใหญ่หรือเป็นชั้นเรียน ซึ่งประกอบไปด้วยสิ่งต่าง ๆ ที่ครูจะถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้และสิ่งที่บรรจุอยู่ในของของชุคการสอนประเภทนี้ คือ

1.1 คู่มือครู ซึ่งเปรียบเสมือนแผนการสอน หรือบันทึกการสอนของครู ประกอบด้วย

1.1.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.1.2 รายละเอียดของเนื้อหาวิชา

1.1.3 การดำเนินกิจกรรม หรือวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียน บรรลุถึงพฤติกรรมขั้นสุดท้าย คือ ขั้นดำเนินการสอน

1.1.4 รายการบอกชนิดของสื่อการเรียนการสอน ตามลำดับ

1.1.5 คำแนะนำการใช้สื่อการเรียนการสอน

1.1.6 หนังสือประกอบการค้นคว้าของครู

1.2 สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ประกอบการสอนเพื่อให้บรรลุจุดหมาย สื่อการสอนมีหลายชนิด เช่น รูปภาพ แผนภูมิ เทป สไลด์ หรืออื่น ๆ ซึ่งแต่ละชนิดจะ ส่งเสริมการเรียนการสอนให้ใคร่ครวญ และใคร่ครวญเลือกสรรมาแล้วให้เหมาะสมกับ กิจกรรม

1.3 แบบฝึกหัดเสริมทักษะ

1.4 แบบทดสอบที่ใช้ทดสอบก่อนและหลังการเรียนการสอน ชุดการเรียนการสอนประเภทนี้ส่วนใหญ่ ครูเป็นผู้ใช้ จึงเรียกว่า "ชุดการสอน"

2. ชุดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนเรียนตามลำพังเป็นกลุ่มเล็ก โดย ดำเนินขั้นตอนกิจกรรมการเรียนไปตามบัตรคำสั่ง ชุดการสอนประเภทนี้ประกอบด้วย บัตรคำสั่ง เนื้อหาวิชา สื่อการเรียน เครื่องเขียน กระดาษ หรืออื่น ๆ ที่ระบุไว้ใน บัตรคำสั่ง ครอบคลุมจำนวนนักเรียนในกลุ่ม

3. ชุดการเรียนสำหรับนักเรียนใช้เรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล ซึ่ง ประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ เช่นเดียวกับชุดการสอนประเภทที่ 2 แต่สิ่งสำคัญในชุดการเรียน ประเภทนี้ คือ บทเรียนสำเร็จรูป

ชุดการเรียนประเภทที่ 2 และ 3 เป็นชุดการเรียนการสอนที่นักเรียนเป็นผู้ใช้ เพื่อการเรียนรู้ ซึ่งมักจะใช้คำว่า "ชุดการเรียน"

และในปีเดียวกัน ไชยยศ เรืองสุวรรณ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ 2522 : 152 - 153) ได้แบ่งประเภทของชุดการสอนตามลักษณะการใช้ไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1. ชุติการสอนประกอบการบรรยาย เป็นการสอนที่กำหนดกิจกรรมและสื่อการสอนให้ครูใช้ประกอบการสอนแบบบรรยาย เพื่อเปลี่ยนบทบาทของครูให้พบน้อยลง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น เนื่องจากเป็นชุติการสอนที่ครูเป็นผู้ใช้ บางครั้งเรียกว่า ชุติการสอนสำหรับครู ชุติการสอนประกอบคำบรรยาย จะมีเนื้อหาเพียงอย่างเดียว โดยแบ่งออกเป็นส่วที่จะบรรยายและประกอบกิจกรรมไว้ตามลำดับชั้น สื่อที่ใช้อาจจะเป็นแผ่นคำสอน สไลด์ประกอบเสียงบรรยายในเทป แผนภูมิ แผนภาพ ภาพยนตร์ โทรหัส และกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนได้อธิบายตามปัญหา และหัวข้อที่ครูกำหนดให้เพื่อการเรียนรู้ในการใช้ชุติการสอนมักจะบรรจุในกล่องที่มีขนาดพอเหมาะกะกับจำนวนของสื่อการสอน

2. ชุติการสอนสำหรับกิจกรรมกลุ่ม เป็นชุติการสอนแบบกิจกรรมที่ีระบบการผลิตสื่อการสอนตามหน่วยและหัวเรื่องที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในห้องเรียนแบบกิจกรรมที่เรียกว่า ห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ ชุติการสอนแบบกิจกรรมกลุ่มจะประกอบด้วย ชุดย่อยที่มีจำนวนศูนย์ที่แบ่งไว้ในแต่ละหน่วย ในแต่ละศูนย์มีสื่อ หรือบทเรียนครบชุดตามจำนวนผู้เรียนในศูนย์กิจกรรมนั้น ๆ สื่อที่ใช้ในศูนย์จัดไว้ในรูปสื่อผสม อาจใช้สื่อรายบุคคลหรือสื่อสำหรับกลุ่มที่ผู้เรียนทั้งศูนย์จะใช้ร่วมกันได้ ผู้เรียนที่เรียนจากชุติการสอนแบบกิจกรรมกลุ่มจะต้องการความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อยในระยะเริ่มเรียนเท่านั้น หลังจากเคยชิน เข้าใจต่อวิธีการใช้แล้ว นักเรียนจะสามารถช่วยเหลือกันและกันได้เอง ระหว่างประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ หากมีปัญหาผู้เรียนสามารถซักถามครูได้

3. ชุติการสอนรายบุคคล เป็นชุติการสอนที่จัดระบบขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนใช้เรียนด้วยตนเองตามลำดับชั้นที่ระบุไว้

นอกจากชุติการสอนทั้ง 3 ประเภทดังกล่าว ยังมีชุติการสอนประเภทอื่นแตกต่างกันไป แล้วแต่วิถุประสงค์ที่จะใช้ อาทิเช่น ชุติการสอนประกอบการผลิตและการใช้

โทรทัศน์ศึกษา และชุดการสอนสำหรับผู้ปกครองช่วยสอนผู้เรียนที่บ้าน ชุดการสอนสำหรับเด็กที่เรียนเร็ว และชุดการสอนซ่อมเสริมสำหรับเด็กที่เรียนอ่อน เป็นต้น

ต่อมาในปี พ.ศ. 2523 วิชัย วงษ์ใหญ่ (วิชัย วงษ์ใหญ่ 2523 : 174 - 175) ได้แบ่งประเภทของชุดการสอนออกเป็น 3 ประเภทเช่นเดียวกับ ไชยยศ เรืองสุวรรณ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ 2522 : 152 - 153) คือ

1. ชุดการสอนสำหรับประกอบคำบรรยาย
2. ชุดการสอนสำหรับกิจกรรมแบ่งกลุ่ม
3. ชุดการสอนรายบุคคล ซึ่ง วิชัย วงษ์ใหญ่ (วิชัย วงษ์ใหญ่ 2523 : 175) ได้ให้รายละเอียดเพิ่มเติมว่า ชุดการสอนรายบุคคลเป็นชุดการสอนที่จัดระบบขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนใช้เรียนด้วยตนเอง ตามลำดับความสามารถของแต่ละบุคคล เมื่อศึกษาจบแล้วจะมีการทดสอบประเมินผลความก้าวหน้า ก่อนจะศึกษาชุดต่อไป เมื่อมีปัญหาผู้เรียนจะปรึกษากันไ้ระหว่างผู้เรียน และผู้สอนก็พร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือทันทีในฐานะผู้ประสานงานหรือผู้ชี้แนะแนวทางการเรียน

จากการศึกษาประเภทของชุดการสอนจากเอกสารแล้ว ผู้วิจัยได้นำแนวคิดมาสร้างชุดการสอนวิชาภาษาไทย ประเภทที่ใช้ในการเรียนการสอนแบบกลุ่มย่อยขึ้นทดลองใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อต้องการทดลองใช้สอนและฝึกให้นักเรียนหุนหวกเรียนและทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม และให้ครูผู้สอนมีบทบาทในฐานะผู้แนะนำการเรียนให้กับนักเรียนหุนหวกด้วย

เอกสารเกี่ยวกับส่วนประกอบของชุดการสอน

ในปี พ.ศ. 2518 ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2518 : 4) กล่าวว่า ชุดการสอนแต่ละประเภทจะมีลักษณะแตกต่างกันและประกอบด้วยสื่อการสอนแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของการใช้ และเพื่อสะดวกต่อการใช้ชุดการสอนจะต้องมีส่วนประกอบ 4 ส่วน คือ

1. คู่มือ สำหรับครูผู้ใช้ชุดการสอนและผู้เรียนที่ต้องเรียนจากชุดการสอน
2. คำสั่งหรือการมอบงานเพื่อกำหนดแนวทางการเรียนให้นักเรียน
3. เนื้อหาสาระอยู่ในรูปของสื่อการสอนแบบประสม และกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่ม และรายบุคคลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
4. การประเมินผล เป็นการประเมินผลของกระบวนการ ได้แก่ แบบฝึกหัด และแบบสอบต่าง ๆ

ในปี พ.ศ. 2519 นิพนธ์ สุขปริทัศน์ (นิพนธ์ สุขปริทัศน์ 2519 : 63) ได้เขียนเกี่ยวกับส่วนประกอบของชุดการสอนไว้ว่า ชุดการสอนแต่ละชุดจะประกอบด้วยวัสดุที่สำคัญ คือ

1. บัตรชี้แจง ซึ่งประกอบด้วยบัตรชี้แจงข้อมูลและการใช้ชุดการสอน คือ
 - จุดมุ่งหมายของชุดการสอน
 - รายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา
 - รายละเอียดเกี่ยวกับผู้เรียน
 - เวลาและสภาพการณ์ที่ใช้สอน
2. สื่อการสอนที่ใช้ในขั้นตอนการสอนทั้งหมด
3. บัตรรายการบอกชนิดของสื่อตามลำดับการใช้
4. บัตรแนะนำการใช้สื่อการสอนตามลำดับขั้นตอน
5. บันทึกการสอน ซึ่งแสดงวิธีสอน การดำเนินกิจกรรมและการจัด

ประสบการณ์

6. แบบวัดผลและประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียนหลังจากการสอนเสร็จสิ้นลง
7. กล่องสำหรับใส่สื่อและอุปกรณ์ดังกล่าวทั้งหมด

ในปี พ.ศ. 2521 พงศ์ประเสริฐ หกสุวรรณ (พงศประเสริฐ หกสุวรรณ 2521 : 11) ได้สรุปว่า ชุมการสอนควรจะประกอบไปด้วย

1. จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนทราบว่าเมื่อเรียนจบแล้ว ผู้เรียนจะแสดงพฤติกรรมที่เป็นเป้าหมายใดใดบ้าง
2. ขอทดสอบความรู้เดิมของผู้เรียน
3. เนื้อหาที่แบ่งออกเป็นขั้นตอนตามลำดับความยากง่าย
4. กิจกรรมและสื่อต่าง ๆ ต้องให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนด้วย
5. ขอทดสอบประเมินผลครั้งสุดท้าย

ต่อมาในปี พ.ศ. 2522 ไชยยศ เรืองสุวรรณ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ 2522 : 151 และ วาสนา ขาวหา 2522 : 34 - 35 อ้างอิงมาจาก Houston and others, 1972 : 10 -15) และ Howell, 1973 : 127) ได้กล่าวถึงส่วนประกอบของชุดการสอนไว้สอดคล้องกันว่า ชุดการสอนจะเป็นประเภทใดหรือรูปแบบใดก็ตาม ประกอบไปด้วยส่วนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. คำชี้แจง อธิบายถึงความสำคัญของจุดมุ่งหมาย ขอบข่ายเนื้อหาของชุดการสอนและขบวนการทั้งหมดในชุดการสอน
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม ซึ่งกำหนดว่าผู้เรียนจะประสบความสำเร็จจะไรบ้างหลังจากเรียนจบแล้ว
3. การประเมินผลเบื้องต้นวัดความรู้เดิมของผู้เรียนและการประเมินผลขั้นสุดท้ายเมื่อเรียนจบแล้ว
4. รายการเนื้อหาวิชา
5. การกำหนดกิจกรรมหรือวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุถึงจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นด้วย
6. สื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหา

7. คู่มือการใช้ชุดการสอน

และในปี พ.ศ. 2523 วิชัย วงษ์ใหญ่ (วิชัย วงษ์ใหญ่ 2523 : 175 - 178) ได้กล่าวแจกแจงรายละเอียดว่าชุดการสอนจะต้องประกอบด้วย

1. หัวเรื่อง ที่แบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วย และแต่ละหน่วยแบ่งออกเป็น ส่วนย่อย เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ลึกซึ้งขึ้น เน้นให้เกิดความคิดรวบยอดในการเรียนรู้
2. คู่มือการใช้ชุดการสอนจะมีสิ่งจำเป็นที่ผู้ใช้ชุดการสอนจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจ ซึ่งได้แก่ คำชี้แจงว่าผู้ใช้ชุดการสอนจะต้องทำอะไรบ้าง สิ่งที่ต้องเตรียมก่อนสอน บทบาทของนักเรียนจะต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการเรียน การจัดชั้นเรียนและแผนการสอน ซึ่งในแผนการสอนจะกำหนดหัวข้อเรื่อง เวลาเรียน จำนวนผู้เรียน เนื้อหาอย่างย่อ ความคิดรวบยอดของเรื่องที่เรียน จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม สื่อการเรียน กิจกรรมการเรียนและการประเมินผลไว้เป็นลำดับขั้น เพื่อให้ผู้ใช้สามารถนำชุดการสอนไปใช้ได้อย่างถูกต้อง
3. วัสดุประกอบการเรียน ได้แก่ พวงสิ่งของหรือข้อมูลต่าง ๆ ที่จะให้นักเรียนค้นคว้า เช่น เอกสาร ตำรา บทคัดย่อ รูปภาพ แผนภูมิ วัสดุต่าง ๆ เป็นต้น
4. บัตรงาน เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชุดการสอนแบบกลุ่มหรือกิจกรรมแบบ ศูนย์การเรียน ในบัตรงานจะมีส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ
 - ข้อบัตร กลุ่ม หัวเรื่อง
 - คำสั่งว่าจะให้ผู้เรียนปฏิบัติอะไรบ้าง
 - กิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนของการเรียน
5. กิจกรรมสำรวจ เป็นสิ่งที่จำเป็นอีกอย่างหนึ่งสำหรับชุดการสอนแบบกลุ่ม ซึ่งจะต้องเตรียมไว้สำหรับนักเรียนบางคนที่ทำกิจกรรมเสร็จก่อนคนอื่น เพื่อให้มีกิจกรรม ทำอีก เป็นการส่งเสริมการเรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ไม่เกิดความเบื่อหน่ายหรือก่อ ปัญหาทางวินัยขึ้นในชั้นเรียน

6. ขนาดรูปแบบของชุดการสอน ไม่ควรใหญ่หรือเล็กเกินไป ควรคำนึงถึงความสะดวกในการใช้และการเก็บรักษา หนักลองหรือของควรระบุว่าเป็นชุดการสอนที่เท่าไร วิชา เรื่อง สำหรับชั้น ให้เรียบเรียงด้วย

จากการศึกษาส่วนประกอบของชุดการสอนจากเอกสารต่าง ๆ ผู้วิจัยได้นำการสร้างชุดการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนอนุบาล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้เรียนเป็นกลุ่มย่อยขึ้น ซึ่งจะมีส่วนประกอบต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

1. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และความถี่รวมยอดของเรื่องทั้งหมด เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนแล้ว
2. รายการเนื้อเรื่อง และสิ่งที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งจะใช้ในการตรวจสอบพื้นฐานความรู้ก่อนและหลังการเรียนของผู้เรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกัน
4. คู่มือครู ซึ่งจะมีรายละเอียดในเรื่องการใช้ชุดการสอนของครูและสิ่งที่ครูต้องเตรียม บทบาทของนักเรียน การจัดที่เรียน แผนการสอนและการวัดผล สื่อการเรียนการสอนที่จัดทำขึ้นสำหรับกิจกรรมกลุ่ม
5. ขนาดและรูปแบบของชุดการสอน รวมถึงการเลือกใช้สื่อการสอนด้วย

เอกสารเกี่ยวกับหลักการผลิตชุดการสอน

ปี พ.ศ. 2522 ไชยยศ เรืองสุวรรณ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ 2522 : 154 – 156) ได้กล่าวถึงการผลิตชุดการสอนมีขั้นตอนหลักที่สำคัญ 10 ขั้นตอนด้วยกัน คือ

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์หรือบูรณาการเป็นระบบสหวิทยาการตามที่เหมาะสม

2. กำหนดหน่วยการสอน โดยแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอน ประมาณเนื้อหาวิชาที่จะให้ครูสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์ หรือสอนได้ในแต่ละครั้ง

3. กำหนดหัวข้อเรื่อง ผู้สอนจะต้องถามตัวเองว่าในการสอนแต่ละหน่วย ควรให้ประสบการณ์อะไรแก่ผู้เรียนบ้าง แล้วกำหนดหัวข้อเรื่องออกมาเป็นหน่วยการสอน ขยาย

4. กำหนดหลักการและความคิดรวบยอด ให้สอดคล้องกับหน่วยและหัวข้อเรื่อง โดยสรุปรวมนวความกึก สาระ และหลักการที่สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางจัดเนื้อหา มา สอนให้สอดคล้องกัน

5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง โดยเขียนเป็นจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเกณฑ์การเปลี่ยนพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง

6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะ เป็นแนวทางการเลือกและการผลิตสื่อการสอน "กิจกรรมการเรียนรู้" หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่านบัตรคำสั่ง ตอบคำถาม เขียนภาพ ทำการ ทดลอง หรือการเล่นเกมส์ เป็นต้น

7. กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากการเรียนรู้ชุดการสอนแบบ ศูนย์การเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

8. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ครูใช้ถือเป็นสื่อ การสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวข้อเรื่องแล้วก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้ เป็นหมวดหมู่ เพื่อนำไปทดลองหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดการสอนนิยมนั่งไว้ 90/90 สำหรับเนื้อหา ที่มีความจำและสำคัญกว่า 80/80 สำหรับวิชาทักษะ เช่น ภาษา เพราะการเปลี่ยน พฤติกรรมคิดตามระยะเวลา ไม่สามารถเปลี่ยนและวัดได้ทันทีที่เรียนเสร็จไปแล้ว

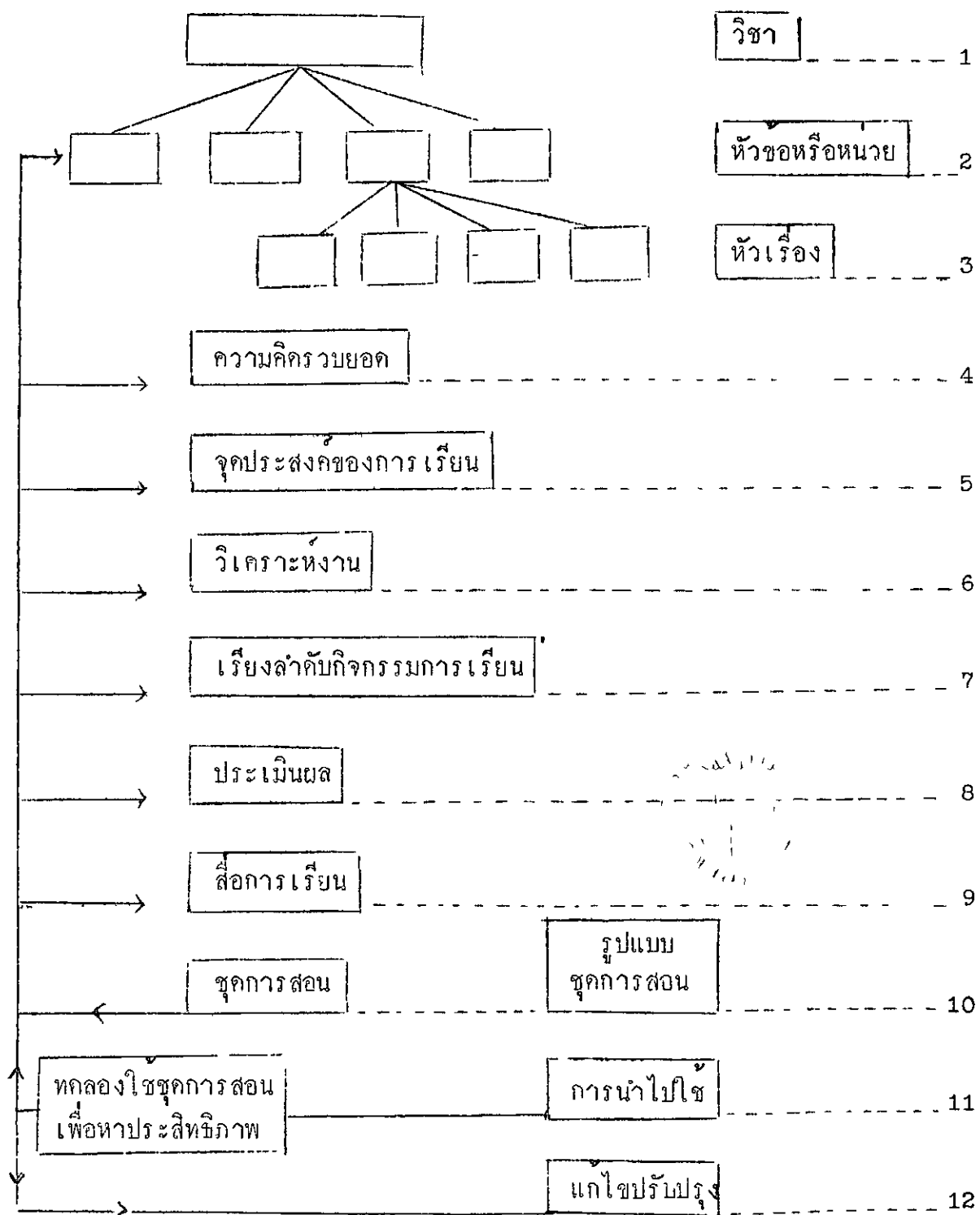
9. หาประสิทธิภาพของชุดการสอน เพื่อเป็นการประกันว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้นโดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการ เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล

10. การใช้ชุดการสอนเป็นชั้นนำวิธีการสอนไปใช้ ซึ่งจะต้องมีการตรวจสอบและปรับปรุงเสมอ

ในปี พ.ศ. 2523 ลัดดา สุขปรกติ (ลัดดา สุขปรกติ 2523 : 32 - 33) กล่าวถึง การสร้างชุดการสอนมีองค์ประกอบ 5 ประการ ที่ต้องมีในชุดการสอน คือ

1. บัตรแสดงจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของบทเรียน
2. ขอบททดสอบความรู้เดิมของผู้เรียน แบบทดสอบนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดความรู้ของผู้เรียนว่าพอที่จะเรียนบทเรียนนี้ได้หรือไม่ กับวัดความรู้เดิมของผู้เรียนว่ามีความรู้ในบทเรียนที่เรียนมากน้อยเพียงใด
3. บัตรแนะนำวิธีการเรียนด้วยตนเอง
4. สื่อการเรียน ซึ่งในชุดการสอนจะมีสื่อหลายชนิดหลายแบบที่เรียกว่า สื่อประสมมาใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน
5. ขอบททดสอบหลังการเรียน ซึ่งใช้ทดสอบความรู้ของผู้เรียนเมื่อเรียนจบบทเรียนแล้ว ซึ่งจะมีบัตรเฉลยคำตอบไว้วาง

ส่วน วิชัย วงษ์ใหญ่ (อ้างอิงมาจาก เป็รื่อง กุมุท : ม.ป.ป.) ได้สรุปการผลิตชุดการสอนเป็นภาพประกอบ ดังนี้

ภาพประกอบ 1 การผลิตชุดการสอน

การสรุปภาพประกอบนี้มีหลักเกณฑ์สอดคล้องกับหลักการผลิตชุดการสอนของ ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (ไชยยศ เรื่องสุวรรณ 2522 : 154 - 156) ซึ่งมีลำดับ ขั้นตอนการผลิตอย่างมีหลักเกณฑ์ โดยเริ่มตั้งแต่เนื้อหาวิชาที่จะทำเป็นชุดการสอน แล้ว แบ่งเป็นหน่วยย่อย เพื่อกำหนดเป็นหัวข้อของความคิดรวบยอดที่สำคัญของเนื้อหาไว้ กำหนดจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวข้อเรื่องแต่ละเรื่องเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และเน้น หนักกว่าจะมีเกณฑ์ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้วย นอกจากนี้ยังมีหลักการจัดกิจกรรม ให้สอดคล้องกับเนื้อหา การสร้างสื่อการเรียนประกอบกิจกรรม การวัดผลการเรียนรู้ เมื่อสร้างสำเร็จถึงขั้นนี้แล้วจะถึงขั้นที่สำคัญ คือต้องนำชุดการสอนไปทดลองใช้ และ นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เป็นชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ให้ ได้ผลดี

จากการศึกษาหลักการผลิตชุดการสอนจากเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้วิจัยได้ ใช้หลักการทั้ง 10 ประการมาสร้างชุดการสอน จึงจะเริ่มพิจารณาตั้งแต่เนื้อหาแล้วแบ่ง เนื้อหาออกเป็นหน่วยและหัวข้อเรื่อง แล้วจึงกำหนดจุดประสงค์ใหญ่เมื่อเรียนจบเนื้อหา เรื่อง นักเรียนจะสามารถเรียนรู้อะไรบ้าง ต่อไปซึ่งกำหนดจุดประสงค์ย่อย หรือวิเคราะห์งาน ซึ่งจะประกอบด้วย จุดประสงค์ทั่วไป จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม การทดสอบให้สอดคล้อง กับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ แล้วจึงเลือกกิจกรรมการเรียน เลือกและผลิตสื่อการสอน นำชุด การสอนที่ผลิตได้ไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์ 90/90 เมื่อชุดการสอน มีเกณฑ์ประสิทธิภาพตามที่ตั้งไว้แล้ว ซึ่งจะนำไปใช้สอนต่อไป

เอกสารเกี่ยวกับคุณภาพของชุดการสอน

ในปี พ.ศ. 2517 วิจิตร ศรีสอาน (วิจิตร ศรีสอาน 2517 : 134) สรุปประโยชน์ของชุดการสอนไว้ ดังนี้

1. ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเรียนด้วยตนเองตามความสามารถ

2. สนองความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี โดยเด็กเรียนช้าจะไปช้า ส่วนเด็กที่เรียนเร็วก็จะไปได้เร็ว

3. ช่วยแบ่งเบาภาระครู ทำให้มีเวลาเตรียมบทเรียนที่ต้องการ ความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น

ปี พ.ศ. 2518 สุรินทร์ ปัทมาคม (สุรินทร์ ปัทมาคม 2518 : 12 - 13) ได้กล่าวถึงผลดีของการใช้ชุดการสอนไว้ ดังนี้

1. การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ เพราะผู้สร้างชุดการสอนจะทดลองใช้ชุดการสอนจนกว่าจะแน่ใจว่าได้ผลดีจึงจะนำออกใช้ทั่วไป

2. ทำให้ลดภาวะของผู้สอน เพราะการเรียนการสอนจะเป็นไปตามลำดับขั้นที่บอกไว้ ผู้สอนไม่จำเป็นต้องทำเพิ่มเติมอีกใช้ได้ทันที

3. ได้ความรู้ในแนวเดียวกัน การมีผู้สอนหลายคนในวิชาเดียวกันจะเกิดความแตกต่างกันในทางประสิทธิภาพของการสอน ชุดการสอนจะแก้ปัญหาในเรื่องนี้ได้ไม่ว่าจะมีผู้เรียนมากหรือน้อยก็แก้ปัญหาได้

4. มีวัตถุประสงค์บอกไว้ชัดเจน

5. มีกิจกรรมการเรียนการสอนตลอดจนขอแนะนำในการทำกิจกรรม พร้อมทั้งอุปกรณ์ครบถ้วน

6. มีข้อทดสอบประเมินผล สำหรับวัดผลการเรียนไว้ครบถ้วน

7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของแต่ละคน ซึ่งจะแตกต่างกัน ชุดการสอนจะช่วยให้ทุกคนได้ประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ทั้งสิ้นตามความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน

8. ชุดการสอนช่วยสร้างเสริมและจูงใจให้เกิดการเรียนรู้แบบต่อเนื่อง

และปี พ.ศ. 2522 วาสนา ชาวหา (วาสนา ชาวหา 2522 : 33 - 34) กล่าวว่าถึงนี้ คุณประโยชน์ของการใช้ชุดการสอน

1. ให้ความสะดวกและสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้แก่ครู
2. ทำให้การเรียนการสอนมีมาตรฐานเดียวกัน นั่นคือ นักเรียนได้เรียนรู้ในขอบข่ายและความลึกซึ้งที่เหมือนกัน เพราะการเรียนการสอนที่เป็นไปตามครูแต่ละคนที่มีความสามารถเทคนิคถ่ายทอดความรู้และอื่น ๆ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้แตกต่างกัน ทำให้มาตรฐานทางการศึกษาไม่เท่าเทียมกันขึ้นอยู่กับครูผู้สอน การนำชุดการสอนมาใช้ซึ่งน่าจะแก้ปัญหานี้ได้
3. ทำให้ครูมีเวลาเพียงพอในการที่จะเตรียมการสอน กันคว้าเพิ่มเติมให้เป็นไปตามชุดการสอนที่ระบุไว้ เพื่อประสิทธิภาพของการเรียนการสอน รวมทั้งมีเวลาในการตรวจแบบฝึกหัด หรือแบบทดสอบแทนที่จะต้องไปห่มเวลาในการทำอุปกรณ์การสอน ซึ่งครูบางคนอาจไปงัดก็จะเป็นปัญหามาก ในที่สุดก็จะไม่ยอมใช้สื่อการสอนเลย

ต่อมา ปี พ.ศ. 2523 วิชัย วงษ์ใหญ่ (วิชัย วงษ์ใหญ่ 2523 : 181 - 182) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดการสอนไว้ว่า

1. ช่วยอำนวยความสะดวกในการสอนของครู ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. แก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมการศึกษาเป็นรายบุคคล และความสนใจตามเวลาและโอกาสที่เอื้ออำนวยอยู่เรียน
3. ช่วยขจัดปัญหาการขาดแคลนครู โดยชุดการสอนทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้โดยอาศัยความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อย ส่วนใหญ่จะเรียนด้วยตนเอง
4. ช่วยในการจัดการศึกษานอกระบบ

และในปีเดียวกัน ลัดดา สุขปรีดี (ลัดดา สุขปรีดี 2523 : 31) ได้กล่าวถึงคุณค่าของชุดการสอนไว้ดังนี้

1. ชุคการสอนช่วยลดภาระของผู้สอน เมื่อมีชุคการสอนสำเร็จรูป ครูจะดำเนินการตามคำแนะนำที่บอกไว้ ครูไม่จำเป็นต้องเสียเวลาทำสื่อการสอนใหม่ ทำให้ครูมีเวลาเตรียมการสอนคนควาเพิ่มเติมเนื้อหาตามชุคการสอน ทำให้ครูมีประสบการณ์กว้างขวางมีผลต่อประสิทธิภาพในการสอนของครูด้วย

2. ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ในแนวเดียวกัน ครูแต่ละคนมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้แตกต่างกัน เด็กอาจได้รับความรู้และรายละเอียดไม่เท่ากัน ชุคการสอนมีจุดมุ่งหมายชัดเจนเป็นพฤติกรรม มีข้อเสนอแนะทำกิจกรรมและการใช้สื่อการสอน รวมทั้งมีข้อสอบประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียนไว้อย่างพร้อมมูล

3. ชุคการสอนจะช่วยแก้ปัญหาเด็กเรียนช้าได้ เนื่องจากการเรียนจากชุคการสอนไม่มีการเร่งให้เด็กเรียนทันเพื่อน แต่เด็กที่เรียนด้วยชุคการสอนจะมีการประเมินผลตัวเองอยู่ตลอดเวลา และจะพยายามปรับปรุงตัวเองขึ้นเรื่อย ๆ และเด็กจะต้องประกอบกิจกรรมกลุ่มจะช่วยให้เด็กเรียนช้าได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ ในกลุ่มเป็นการฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่นและฝึกความมีมนุษยสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่มด้วย

เอกสารเกี่ยวกับแนวคิดและหลักการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุคการสอน

ในปี พ.ศ. 2519 เปื้อง กุมุท (เปื้อง กุมุท 2519 : 15) ได้ให้ความเห็นในเรื่องแนวคิดพื้นฐานในการสร้างชุคการสอนว่า พฤติกรรมการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ด้วยการวางเงื่อนไข ซึ่งในการสร้างชุคการสอนใช้พื้นฐานอยู่แล้ว และรวมไปถึงการนำนวัตกรรมทางเทคโนโลยีทางการศึกษาค้นอื่น ๆ มาใช้ในการสอนด้วย

ในปี พ.ศ. 2521 ทศนีย์ เกษะตุงคะ (ทศนีย์ เกษะตุงคะ 2521 : 16 - 17 อ้างอิงมาจาก ชัยยงค์ พรหมวงศ์ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุภา สิ้นสกุล 2518 : 107 - 109) กล่าวถึงแนวคิดที่นำมาสู่ระบบการผลิตชุคการสอน ได้แก่

แนวคิดที่ 1 เป็นแนวคิดตามหลักจิตวิทยาเกี่ยวกับทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล นักการศึกษาได้นำแนวคิดนี้มาจัดการเรียนการสอน โดยคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน จัดการศึกษาตามเอกัตภาพ ให้อิสระในการเรียนรู้ด้วยตนเองตามกำลังความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน

แนวคิดที่ 2 คือ ความพยายามที่จะเปลี่ยนการเรียนการสอนจากแบบเดิมที่ครูเป็นแหล่งความรู้มาเป็นการจัดประสบการณ์และสื่อประสมที่ตรงตามเนื้อหาวิชาในรูปแบบของชุดการสอนให้นักเรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง

แนวคิดที่ 3 คือ ความพยายามที่จะจัดระบบการผลิตและการใช้อุปกรณ์การสอนให้เป็นไปในรูปสื่อประสมโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี

แนวคิดที่ 4 คือ ความพยายามที่จะสร้างความสัมพันธ์ในห้องเรียนให้เกิดขึ้นระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และกับผู้สอนด้วยการใช้การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม เขามาช่วย

แนวคิดที่ 5 อาศัยหลักจิตวิทยาการเรียนรู้มาใช้วัดสภาพการเรียนการสอนซึ่งเป็นระบบการสอนที่มีลักษณะ ดังนี้

1. นักเรียนได้รวมทำกิจกรรมด้วยตนเอง
2. นักเรียนได้เรียนรู้ไปทีละขั้นตามความสนใจ และความสามารถของตนเอง

ในปี พ.ศ. 2522 วาสนา ชาวหา (วาสนา ชาวหา 2522 : 18 - 19) ได้ให้แนวคิดไว้ดังนี้

1. แนวคิดในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล หรือบางครั้งใช้ว่า เอกัตบุคคล ซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าคนเราเกิดมาไม่เหมือนกัน จะแตกต่างกันในด้านรูปร่าง สติปัญญา ความคิด ความรู้สึก ดังนั้นการเรียนการสอนจึงต้องคำนึงถึงความสามารถ ความถนัดหรือทัศนคติและตามวัย เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถและเป็นไป

ตามอัตราเร็วหรือช้าของแต่ละคน ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดมีการเรียนด้วยชุดการสอนขึ้น

2. แนวความคิดในเรื่องความพร้อม ซึ่งเดิมเชื่อว่า เด็กจะเรียนได้เมื่อมีความพร้อม แต่ปัจจุบันผลการวิจัยทางจิตวิทยาการเรียนรู้อันชี้ให้เห็นว่า ความพร้อมในการเรียนเป็นสิ่งที่พัฒนาได้ ถ้าเราสามารถจัดบทเรียนให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน กำเนินถึงการจัดลำดับเนื้อหา การใช้ภาษา สื่อการเรียนการสอน ซึ่งทั้งนี้มิได้หมายความว่าความพร้อมทางอวัยวะ หรือกล้ามเนื้อ เช่น ความพร้อมในการใช้มือ การใช้สายตา ถ้าเด็กไม่ถึงวัยที่จะบังคับกล้ามเนื้อในส่วนนิ้วมือและข้อมือก็จะยังเขียนตัวอักษรไม่ได้ แต่สามารถฝึกความพร้อมโดยให้เด็กขีดเส้นต่าง ๆ ฝึกใช้มือในการจับต้องในลักษณะต่าง ๆ ได้ เช่น พับ ตัด ระบายสี เพื่อเตรียมความพร้อมในการใช้กล้ามเนื้อมือ ซึ่งอาจจะใช้แบบฝึกในลักษณะของชุดการสอนได้

3. แนวคิดในเรื่องการใช้เวลาในการศึกษาให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา แต่ละประเภทและเป็นไปตามความสามารถของแต่ละคน อาจจะใช้เวลาในการศึกษาไม่เท่ากัน ลักษณะแนวคิดนี้จะนำมาเป็นหลักเกณฑ์หนึ่งในการผลิตชุดการสอนขึ้นให้เหมาะสม

4. แนวคิดในเรื่องการขยายตัวทางวิชาการ และการเพิ่มจำนวนของผู้เรียน เพื่อให้การเรียนการสอนก้าวหน้า การสร้างชุดการสอนขึ้นจะสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาในเรื่องดังกล่าวได้

ส่วนหลักการทางจิตวิทยาที่จะช่วยให้ผู้ใช้ชุดการสอนเข้าใจเรื่องของการสร้างและการนำชุดการสอนไปใช้ได้มีผู้กล่าวให้แนชัดไว้ในลักษณะต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

ในปี พ.ศ. 2522 วาสนา ขาวหา (วาสนา ขาวหา 2522 : 21 - 22 อ้างอิงมาจาก Bloom. 1965 7) ได้กล่าวถึงหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องและนำมาใช้ในการสร้างและใช้ชุดการสอน คือ

1. พฤติกรรมการเรียนรู้ คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ แบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1.1 พฤติกรรมทางสมอง คือ กิจกรรมทางด้านความคิด ซึ่งเป็นขบวนการทางสมองเพื่อเรียนรู้ข้อเท็จจริง หลักเกณฑ์ ความคิดรวบยอด ซึ่งแบ่งออกเป็นความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินผล

1.2 พฤติกรรมทางกล้ามเนื้อ เป็นการใช้กล้ามเนื้อในการทำกิจกรรมเป็นส่วนใหญ่ แต่อาศัยกิจกรรมทางความคิดอยู่บ้าง พฤติกรรมในด้านนี้มุ่งพัฒนาไปสู่ความมีทักษะหรือความชำนาญ คล่องแคล่วในการเคลื่อนไหว และใช้กล้ามเนื้อให้เกิดประสิทธิภาพ

1.3 พฤติกรรมทางด้านความรู้สึกจึงเป็นพฤติกรรมที่ทำให้เกิดหรือเปลี่ยนแปลงไม่ถาวร วัตถุและสิ่งเร้าได้ยาก พฤติกรรมในส่วนนี้ถ้าสะสมไปนาน ๆ ก็จะกลายเป็นทัศนคติและค่านิยม

2. ทฤษฎีการวางเงื่อนไข ซึ่งถือความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้า กับการตอบสนองเป็นสำคัญ ดังนั้น ในการเรียนการสอนครูมีหน้าที่เสนอสิ่งเร้าให้ผู้เรียนได้แสดงการตอบสนองสิ่งเร้าที่กำหนดให้ได้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งอาศัยขั้นตอนดังนี้

2.1 ครูเป็นผู้เสนอ หรือจัดสิ่งเร้าที่ท้าทายให้แก่ผู้เรียน

2.2 ช่วยให้ผู้เรียนได้ตอบสนองอย่างเหมาะสมโดยการชี้แนะหรือบอกแนวทางให้

2.3 เมื่อผู้เรียนตอบสนองตามที่ครูปรารถนาแล้วจะต้องให้การเสริมแรงทันที

3. การเสริมแรง คือ สิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากผู้เรียนตอบสนองได้ถูกต้องและ เป็นไปตามจุดประสงค์ ซึ่งการเสริมแรงที่ใช้มี 3 ประการ คือ

3.1 การเสริมแรงทางบวก หมายถึง สิ่งเร้าที่ได้นำมาเสนอแก่ผู้เรียนสามารถ ทำให้เกิดความพอใจ หลังจากที่ผู้เรียนตอบสนองแล้ว เช่น คำชมเชย การให้สิ่งของในชุดการสอนจะมีการเสริมแรงชนิดนี้มาก

3.2 การเสริมแรงทางลบ หมายถึง สิ่งเร้าที่ไม่ดี นำมาเสนอแก่ผู้เรียนหลังจากตอบสนองแล้ว เช่น กำทำหนีติเตียน

3.3 การลดทอน หมายถึง การกำจัดการตอบสนองหรือลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ออก ทำได้โดยการเสริมแรงทางบวก หรือโดยการให้การเสริมแรงทางลบ ผู้เรียนจะลดการตอบสนองแบบนั้นลงหรือไม่ตอบสนองแบบนั้นอีก

นอกจากนี้ยังมีผู้กล่าวในเรื่องแนวคิดพื้นฐานกับการสร้างชุดการสอนไว้ในเอกสารต่างประเทศ ดังนี้

ในปี ค.ศ. 1956 แซม และ เบริล เอฟสแตน (Sam and Beryl Epstein. 1956 : 30) สรุปว่า บทเรียนโปรแกรมและบทเรียนสำเร็จรูปอื่น ๆ สร้างโดยอาศัยความเชื่อของสกินเนอร์ ในทฤษฎีการเสริมแรง หลักการตอบสนองและกฎการตอบสนองของธอร์นไดค์ (Thorndike) ดังนั้น การสร้างบทเรียนชุดการเรียนการสอนซึ่งมีหลักการสร้างคล้ายคลึงกัน จึงต้องอาศัยความเชื่อของสกินเนอร์และกฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ด้วย ซึ่งจะช่วยให้บทเรียนนั้นน่าสนใจ เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้

และในปี ค.ศ. 1962 ดีเทอร์ไลน์ (William A. Deterline. 1962 : 45) ได้กล่าวถึงการใช้กฎการเสริมแรงเป็นแนวคิดของการใช้ชุดการเรียนการสอนและบทเรียนโปรแกรมว่า การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นสิ่งเร้าทำให้เกิดการตอบสนอง สิ่งเร้าชนิดเดียวกันจะทำให้เกิดการตอบสนองชนิดเดียวกัน การตอบสนองที่ถูกต้องเป็นการเสริมแรงได้เช่นกัน เพราะเมื่อนักเรียนทราบว่า สิ่งที่เขาตอบนั้นถูกต้องทำให้เด็กสามารถเรียนต่อไปได้ สิ่งนี้จะเป็นการเสริมแรงให้เด็ก

ตั้งใจเรียน และทำกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ และเมื่อสิ่งเร้าเป็นเนื้อหาวิชาในแต่ละบทเรียนที่ต้องเรียน เด็กสามารถเรียนรู้ได้ก็จะทำให้เด็กตั้งใจเรียน พฤติกรรมการเรียนก็จะเปลี่ยนไปตามสิ่งเร้า คือ เนื้อหาที่กำหนดให้เรียนด้วย

จากการศึกษาแนวคิดทางจิตวิทยาที่เป็นพื้นฐานในการผลิตชุดการสอนดังกล่าวแล้ว ในการพิจารณาสร้างชุดการสอนสำหรับนักเรียนหูหนวก ก็ต้องคำนึงถึงลักษณะทางจิตวิทยานั้นทุกด้านด้วยเช่นกัน เพราะนักเรียนหูหนวกนั้นมีความบกพร่องทางการได้ยินเพียงอย่างเดียว แต่พื้นฐานทางจิตวิทยาทั่ว ๆ ไป นักเรียนหูหนวกก็ยังคงมีพัฒนาการและความต้องการเหมือนกับนักเรียนปกติ และโดยเฉพาะในด้านการเรียนการสอน นักเรียนหูหนวกด้วยแล้วจะต้องคำนึงถึงหลักการต่าง ๆ ให้มากกว่านักเรียนปกติ เพื่อหาวิธีสอนและวิธีการอื่น ๆ ที่เอื้ออำนวยให้นักเรียนหูหนวกได้เรียนรู้เนื้อหาได้ และไม่เกิดความคับข้องใจในการเรียนด้วย สื่อการเรียนการสอนที่ผลิตขึ้นมาใช้กับนักเรียนประเภทนี้ ดังนั้น การสร้างสื่อหรือชุดการสอนสำหรับนักเรียนหูหนวกจึงต้องตระหนักถึงแนวคิดทางจิตวิทยาเป็นพื้นฐานในเรื่องที่กล่าวมาทุกประการ เช่นเดียวกันด้วย

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

ความหมายของคำว่าความคิดเห็น

ในปี พ.ศ. 2509 ประเสริฐ แยมกิ้นฟุ้ง (ประเสริฐ แยมกิ้นฟุ้ง 2509 : 30 - 31) ให้ความหมายของคำว่า ความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องของการตัดสินใจเฉพาะในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง หรือเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ความคิดเห็นจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในขณะนั้น บุคคลอาจจะมีความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับความยึดมั่นของตนเองได้

ทั้งนี้เนื่องมาจากความกดดันเฉพาะหน้าที่บุคคลนั้นกำลังเผชิญอยู่ก็เป็นได้

ปี พ.ศ. 2521 กิริณพรัตน์ พิชานสมบัติ (กิริณพรัตน์ พิชานสมบัติ 2521 : 12) ให้ความหมายคำว่า ความคิดเห็นไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ปี พ.ศ. 2522 ศรีสุตา กิริสิทธิ (ศรีสุตา กิริสิทธิ 2522 : 8) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายความว่า ความรู้สึก ความคิด ความชอบหรือไม่ชอบที่บุคคลมีต่อสิ่งที่ได้พบเห็นในขณะนั้น

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการสอน

ผลการเรียนรู้ของนักเรียน นอกจากจะขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการสอนด้านต่าง ๆ ของครูแล้ว ความคิดเห็นหรือความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการสอนของครู ก็มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนด้วย ดังคำกล่าวของ ประสาท บัณฑิตวงศ์ (ประสาท บัณฑิตวงศ์ 2517 : 18 - 20) โรจนีย์ จะโนภาส (โรจนีย์ จะโนภาส 2517 : 84 - 85) ศุภนิศย์ วัฒนชาติ (ศุภนิศย์ วัฒนชาติ 2518 : 80 - 87) ชมเพลิน จันทรเรืองเพ็ญ และคนอื่น ๆ (ชมเพลิน จันทรเรืองเพ็ญ และคนอื่น ๆ 2519 : 48) ได้ให้ความเห็นสอดคล้องกันในประเด็นที่ว่า ในการเรียนการสอนแม้ว่าครูผู้สอนจะประสบความสำเร็จในการสอนเป็นอย่างดีด้วยวิธีการสอนแบบใดก็ตาม ครูจำเป็นต้องทราบและศึกษาความรู้สึก ความคิดเห็นของนักเรียนที่ตนเองสอนต่อเรื่องราว เนื้อหาวิชา และวิธีสอนของครูด้วย เพื่อเป็นแนวคิดประกอบการปฏิบัติ การสอนให้ครูได้ปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมขึ้น แต่ถ้าครูไม่ทราบความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียนก็จะทำให้ไม่ทราบแนวคิดในการปรับปรุงตัวเองทั้งครูผู้สอนและนักเรียน ความคิดเห็นของนักเรียนถ้าเป็นไปในทางที่ดีต่อการเรียนการสอนแล้ว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก็จะดีด้วย ไม่มีปัญหาด้านการสอบได้หรือสอบตก เด็กนักเรียนเพราะไม่ชอบการเรียนก็จะหมดไปด้วย

นอกจากนี้ ได้มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของความคิดเห็นของนักเรียนในด้านการเรียนการสอนไว้ในเอกสารต่างประเทศ ดังนี้

ในปี ค.ศ. 1953 ฮอฟแลนด์ เจนนิส และ เคลลี (Hovland, Janis and Kelly. 1953 . 6 - 10) กล่าวสอดคล้องกันว่า ความคิดเห็นใหม่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ และการเรียนรู้นั้นเกิดจากการเสริมแรงที่ถูกต้องและเหมาะสม และยังขึ้นอยู่กับความสนใจ ความเข้าใจ และการยอมรับซึ่งขึ้นอยู่กับสิ่งล่อใจ เมื่อมีประสบการณ์ในทางที่ดี คือสิ่งใดจะทำให้มีความคิดเห็นในทางที่ดีต่อสิ่งนั้นด้วย

ปี ค.ศ. 1966 'เออร์วิง (Irving. 1966 : 706 - 715) ให้ความคิดเห็นว่า การที่จะให้การศึกษาแก่เด็กวิชาใด ๆ ก็ตามควรจะต้องศึกษาถึงธรรมชาติ ความต้องการ ความรู้สึก ความคิดเห็นและพื้นฐานของเด็กด้วย จึงจะสามารถให้การศึกษาที่เหมาะสมแก่เด็กได้ และเด็กจะเรียนรู้ได้ดี เด็กจะต้องมีความชอบ และมีความรู้สึกที่ดีต่อวิชานั้น ๆ ด้วย

ในเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนได้มีผู้ให้ความเห็นสอดคล้องกันว่า ครูควรจะได้เอาใจใส่และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสิ่งใด ๆ ดังเช่น เบรดโซ (Bledsoe. 1971 : 119 - 125) เมเรนส์ (Mehrens. 1975 : 584) และ ฮาสเลต (Haslett. 1976 . 268) ให้ความเห็นตรงกันในข้อที่ว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนจะขึ้นอยู่กับความรู้สึกที่มีต่อคุณค่าทางการศึกษา ครูผู้สอนสถาบันการศึกษาและวิธีสอนของแต่ละวิชาที่ได้พบมา

ในปี ค.ศ. 1978 ไมเกน (Melgare. 1975 . 125) กล่าวว่า ความคิดเห็นของนักเรียนเป็นข้อมูลสำคัญในการพิจารณาว่าครูควรจะจัดการเรียนการสอนไปในแนวใดนั้น ครูจะต้องมีบทบาทในการปลูกฝังความรู้สึก และความคิดเห็นที่ดีให้เกิดขึ้นกับนักเรียนทั้งในด้านการเรียนการสอนและต่อครูผู้สอนด้วย ในความคิดของไมเกน ดังกล่าว โจจันย์ จะโนภาษ (โจจันย์ จะโนภาษ 2517 : 84 - 85)

และ ศุภนิศย์ วัฒนธาดา (ศุภนิศย์ วัฒนธาดา 2518 : 80 - 87) ให้ความเห็นว่า การที่จะทำให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนการสอนนั้น นักเรียนจะต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนด้วย และมีบรรยากาศการเรียนการสอนที่น่าสนใจ นักเรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถของแต่ละคน ครูผู้สอนอยู่ในฐานะเป็นพี่เลี้ยงให้คำแนะนำมีความเป็นกันเอง กับเด็กทุกคน

สรุปได้ว่า ความรู้สึกนึกคิด ความเห็นของผู้เรียนมีอิทธิพลกับการเรียนการสอนมาก ถ้าผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดี รู้สึกชอบการเรียนรู้ วิชาที่เรียน วิธีสอนของครู สื่อการเรียนการสอนและกิจกรรมที่ครูนำมาใช้ ตัวครูผู้สอนจะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยทดลองใช้ชุดการสอนกับการเรียนการสอน นักเรียนหูหนวกยังไม่มีผู้ศึกษาไว้ แต่มีงานวิจัยที่ใช้ชุดการสอนกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนปกติ ระดับประถมศึกษา มทเรียนนั้นใช้หลักสูตรเดียวกันกับนักเรียนหูหนวก ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของนักเรียนหูหนวกด้วย จึงได้นำผลการวิจัยนั้นมาอ้างอิงประกอบแนวคิดในการวิจัยสร้างชุดการสอนเพื่อทดลองสอนนักเรียนหูหนวกในครั้งนี้ ดังนี้

ก. งานวิจัยในประเทศ

ปี พ.ศ. 2518 สุภา สิ้นสกุล (สุภา สิ้นสกุล 2519) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสร้างชุดการสอนสำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5" ผลการวิจัย ปรากฏว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ผลการเรียนรู้ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ชุดการสอนนั้นทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น

ส่วนในปี พ.ศ. 2519 ประหยัค จิระวรพงศ์ (ประหยัค จิระวรพงศ์ 2519) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาประสิทธิภาพของการสอนประกอบหลักสูตร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิชาวิทยาศาสตร์ที่สร้างขึ้นด้วยวิธีวิเคราะห์ระบบให้สัมพันธ์กับความเป็นอยู่และปัญหาชนบทภาคกลาง" พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกิดจากการเรียนโดยชุดการสอนที่สร้างขึ้นสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และในปีเดียวกันนี้มีผลงานวิจัยของ บุญเรือง ศุภศรีวรพงศ์ (บุญเรือง ศุภศรีวรพงศ์ 2519 : 43) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนประกอบหลักสูตร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิชาวิทยาศาสตร์ที่สร้างขึ้นด้วยวิธีวิเคราะห์ระบบให้สัมพันธ์กับความเป็นอยู่และชนบทภาคกลาง ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ครูสอนโดยใช้ชุดการสอนที่สร้างขึ้นด้วยวิธีวิเคราะห์ระบบกับกลุ่มควบคุมที่ครูสอนตามปกติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

ต่อมาในปี พ.ศ. 2520 ฉันทนา สีนะเสน (ฉันทนา สีนะเสน 2520 : 262) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสร้างชุดการสอนสำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนวิชาภาษาไทยสำหรับโรงเรียนครูคนเคียวในจังหวัดนครราชสีมา" ผลการวิจัยปรากฏว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดการสอนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนดีขึ้น โดยผลการทดสอบก่อนและหลังเรียนแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และในปีเดียวกันนี้ อรรถชัย ณ ตะกั่วทุ่ง (อรรถชัย ณ ตะกั่วทุ่ง 2520) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสร้างชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์สำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน โรงเรียนที่พระเป็นผู้สอนในกรุงเทพมหานคร" ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนทั้ง 4 ชุดมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และผลการทดสอบก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า เมื่อนักเรียนเรียนจากชุดการสอนเหล่านั้นแล้วมีความรู้เพิ่มขึ้น

ปี พ.ศ. 2521 วิเศษศักดิ์ โคตรอาษา (วิเศษศักดิ์ โคตรอาษา 2521 : 90-92) ได้ทำการวิจัย เรื่องการสร้างชุดการสอนสำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยปรากฏว่า ชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ผลการเรียนก่อนและหลังใช้ชุดการสอนแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ชุดการสอนทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น

ข. งานวิจัยในต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1970 แคมป์เวิร์ท (Kampwerth. 1970 . 5573A - 6212A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "An Experimental Study of Programmed Tutoring For Reading Instruction of Mental Retards" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาว่า การใช้บทเรียนโปรแกรมสำหรับสอนเด็กที่เรียนช้า ในเรื่องเกี่ยวกับการใจคำศัพท์จะมีประสิทธิภาพหรือไม่ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การเรียนจากบทเรียนโปรแกรมมีประสิทธิภาพดีกว่าการเรียนจากวิธีของครูในชั้นเรียน สำหรับการเรียนคำศัพท์
2. การเรียนจากบทเรียนโปรแกรมร่วมกับการสอนของครูในชั้นเรียน มีประสิทธิภาพดีกว่าการเรียนจากครูในห้องเรียนตามลำพังในเรื่องของการเรียนรู้คำศัพท์
3. การเรียนจากบทเรียนโปรแกรมร่วมกับการสอนของครูในชั้นเรียน ทำให้เด็กมีความสามารถในการจำคำศัพท์ได้ดีกว่าการเรียนจากบทเรียนเพียงอย่างเดียว

ในปี พ.ศ. 1973 เลนซัค (Lenzak. 1973 : 54 - 57) กล่าวถึงโรงเรียนลาเนซ โรงเรียนประถมศึกษาในฟิลาเดลเฟีย ได้มีการปรับปรุงห้องเรียนซึ่งสร้างขึ้นมาเป็นห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน โครงการนี้เริ่มในปลายปี ค.ศ. 1967 โดยจัดขึ้นในมุมห้องบางห้องให้นักเรียนศึกษาตามความสนใจ จนกระทั่งปี ค.ศ. 1972 ซึ่งได้จัดเป็นศูนย์การเรียนทั้งโรงเรียน วิธีการต่าง ๆ ในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนจะใช้เวลาสอนที่กำหนดไว้ในตาราง ซึ่งมีช่วงเวลาไม่ตรงกัน โดยใช้เวลาเพียง 15 นาทีของทุกวันใน 1 สัปดาห์ นักเรียนจะเรียนตามหัวข้อที่ตัวเองสนใจ เลือกมาส่วนเวลาที่เหลือจากการเรียนจะเป็นเวลาสำหรับพบปะกันระหว่างครูกับนักเรียน ผลการทดลองปรากฏว่า ในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนไม่มีปัญหาด้านระเบียบวินัย

บรรยากาศในห้องเรียนไม่ตึงเครียด มีสภาพที่เป็นไปตามธรรมชาติ นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำงานและประกอบกิจกรรมร่วมกัน โดยไม่มีเสียงรบกวนจากห้องข้างเคียง ครูมีความเห็นว่าการสอนแบบนี้ให้น้อยกว่าการสอนแบบเดิม แม้จะมีการวางแผนที่จะיעךและใช้วิธีการมากกว่าก็ตาม

ในปี ค.ศ. 1975 โอเลธาร์ (Oletha. 1975 : 4280) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบสื่อประสม เพื่อใช้สอนเรื่องการบอกเวลาสำหรับเด็กเรียนช้า ผู้วิจัยได้สร้างชุดการสอนขึ้น 12 ชุด ให้เวลาสอน 15 วัน ผลการวิเคราะห์การใช้ผลการสอนระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 และผลการวิเคราะห์พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับสติปัญญา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วย

ในปี ค.ศ. 1979 อาร์เกิล (Arkell. 1979 : 25 - 33) ได้กล่าวถึงการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับนักเรียนหูหนวกว่า การที่เด็กหูหนวกขาดโอกาสทางการศึกษา ทำให้ทักษะด้านอื่น ๆ บกพร่องและมีพัฒนาการต่ำตามไปด้วย การที่เด็กหูหนวกขาดพัฒนาการที่ทั้งด้านทักษะจะแสดงให้เห็นถึงปัญหาพิเศษ ซึ่งถ้าพิจารณาถึงขบวนการในการจัดโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้เด็กหูหนวกประสบความสำเร็จในการศึกษา โดยได้เสนอโปรแกรมการจัดการศึกษาสำหรับสอนเด็กหูหนวก 6 ขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย

1. สังเกตและประเมินผลเด็กหูหนวกที่จะสอนโดยทั่ว ๆ ไป
2. สังเกตเฉพาะพฤติกรรมที่จะศึกษา
3. เขียนจุดประสงค์ของการสอน
4. วิเคราะห์โครงสร้างและภารกิจของงาน
5. ออกแบบโปรแกรมการสอน
6. ออกแบบการประเมินผล

ขั้นตอนทั้ง 6 นี้ ในโปรแกรมการศึกษาจะมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีทางพฤติกรรมแต่ในการสอนโปรแกรมดังกล่าว ก็มีไต่บังกับให้ครูต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมต่าง ๆ นั้นให้โดยละเอียดที่แตกของการให้ครูเข้าใจถึงตัวแปรในขั้นตอนต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างครูและเด็กหุนวทวอย และวิธีการจัดโปรแกรมการศึกษานั้นจะต้องคำนึงถึงการใชภาษาที่แน่นอน กระชับเพื่อให้เด็กหุนวทวอยที่อยู่ในโปรแกรมนั้นเข้าใจสามารถเรียนรู้และประเมินผลได้

จากผลของการศึกษาดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า ชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพไม่ว่าจะเป็นชุดการสอนรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้ เช่นเกี่ยวกับวิธีการสอนอื่น ๆ ยิ่งไปกว่านั้นในบางกรณีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกิดจากการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกิดจากการสอนตามปกติ ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนปกติ แต่ถาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนหุนวทวอยและใช้ชุดการสอนในการเรียนการสอนก็น่าจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย เนื่องจากนักเรียนหุนวทวอยใช้หลักสูตร เนื้อหาในบทเรียน แนวคิดพื้นฐาน หลักการทางจิตวิทยาการเรียนรู้ หลักเกณฑ์และเหตุผลของจิตวิทยา พัฒนาการเหมือนกับนักเรียนปกติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้พยายามศึกษาและสร้างชุดการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำหรับนักเรียนหุนวทวอยขึ้นทดลองใช้ โดยอาศัยขอบเขตเนื้อหาตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 เพื่อศึกษาหาประสิทธิภาพของชุดการสอน และเป็นแนวทางในการปรับปรุงเพื่อนำชุดการสอนไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยของนักเรียนหุนวทวอยให้เหมาะสมต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคึกเห็นที่มีต่อชุดการสอน

ผลการวิจัยที่มีแนวคิดเกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องความคึกเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนที่สร้างขึ้นใช้ในการเรียนการสอนเพื่อนำมาประกอบแนวคิดในการศึกษาความคึกเห็นของนักเรียนหุนวทวอยที่มีต่อชุดการสอน ดังนี้

ก. งานวิจัยภายในประเทศ

ปี พ.ศ. 2517 วณิดา วิศววรรณ (วณิดา วิศววรรณ 2517 : 47) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การจัดระบบชุดการสอนรายบุคคลสำหรับวิชาการจัดการศึกษานอกสถานที่" ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นเป็นชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดความสนใจ ทำให้เกิดการเรียนต่ออีก

และในปี พ.ศ. 2524 ประเสริฐ ภูเงิน (ประเสริฐ ภูเงิน 2524 : 56) ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เส้นตรง โดยใช้ศูนย์การเรียนกับการเรียนในชั้นปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เส้นตรงโดยใช้ศูนย์การเรียนกับการเรียนในชั้นปกติแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 และจากผลของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ศูนย์การเรียน ปรากฏว่าจำนวนนักเรียน 100% เห็นว่า การเรียนโดยใช้ศูนย์การเรียนมีก่อกำเนิดให้นักเรียนรู้จักศึกษาด้วยตนเอง รองลงมาร้อยละ 96.25 เห็นว่าการเรียนแบบนี้ช่วยให้มีความรับผิดชอบมากขึ้น และสนองความสามารถ ความแตกต่างระหว่างบุคคล และกลุ่มทดลองที่เรียนในห้องเรียน แบบศูนย์การเรียนด้วยการใช้ชุดการสอนที่สร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.45/81.40 โดยเฉลี่ยนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อชุดการสอนที่ใช้ในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน

ต่อมา ปี พ.ศ. 2525 ยุพา วัฒนินพัฒน์ (ยุพา วัฒนินพัฒน์ 2525 : 102) ทำการวิจัยเรื่อง "การสร้างชุดการสอนความพร้อมทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัย" เรื่องการฝึกความคิดสร้างสรรค์ พบว่า ความคิดเห็นของครูอนุบาล 60 คน ได้ศึกษาชุดการสอนเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุดการสอนแต่ละองค์ประกอบมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ 4.06 – 4.37 และมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นทั้งหมดอยู่ในระดับ 4.24 นับว่าอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมมาก ส่วนความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับชุดการสอนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ 4.10 – 4.18 และมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นทั้งหมดอยู่ในระดับ 4.23 ซึ่ง

จัดอยู่ในเกณฑ์มาก แสดงให้เห็นว่าครูอนุบาลมีความพอใจและเห็นว่าชุดการสอนสามารถใช้ฝึกความพร้อมสำหรับเด็กปฐมวัยทั่วไปได้ ทั้งมีประโยชน์และมีคุณค่าต่อเด็กปฐมวัยเป็นอันมาก และครูเหล่านั้นยังสนับสนุนให้มีการผลิตชุดการสอนสำหรับเด็กให้แพร่หลายกว้างขวางยิ่งขึ้น

ข. งานวิจัยในต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1972 มีคส์ (Meeks. 1972 : 4295A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบวิธีสอนแบบใช้ชุดการสอนกับวิธีสอนธรรมดา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า วิธีสอนโดยใช้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพมากกว่าการสอนธรรมดา นอกจากนั้นผู้วิจัยได้สำรวจความคิดเห็นของกลุ่มทดลองที่สอนด้วยชุดการสอน ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์หลังการทดลอง ผลการวิเคราะห์พบว่า เด็กทุกคนมีความคิดเห็นในทางที่ดีต่อการสอนด้วยชุดการสอนอย่างมีนัยสำคัญ

และปี ค.ศ. 1973 แมคโดนัลด์ (McDonald. 1973 : 1590A - 1591A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การพัฒนาและการประเมินผลชุดการสอนแบบใช้สื่อประสมเพื่อเรียนด้วยตนเอง สำหรับใช้สอนซ่อมเสริมภาษาอังกฤษในวิทยาลัยแถบชานเมืองในภาคใต้ของประเทศสหรัฐอเมริกา" พบว่า กลุ่มที่เรียนจากชุดการสอนประสบผลสำเร็จในการเรียนดีขึ้น และนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อชุดการสอน

และในปีเดียวกันนี้ วิทไทเออร์ (Whittier. 1973 : 216) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ของการเรียนแบบศูนย์การเรียนกับการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติของเด็กนักเรียนชายและหญิง" พบว่า นักเรียนหญิงได้คะแนนการอ่านวิชาที่เป็นทักษะมากกว่าเด็กนักเรียนชาย แต่ความก้าวหน้าทางการศึกษาโดยรวมต่างกันเล็กน้อย

ส่วนปี ก.ศ. 1974 ริกบี้ (Rigby. 1974 : 494A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการใช้ชุดการสอนแบบมีกิจกรรมกับการสอนของครูโดยตรง ในการสอนพิมพ์ดีดที่มหาวิทยาลัยมิชิแกน สหรัฐอเมริกา พบว่าการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบมีกิจกรรมได้ผลดีกว่าการสอนของครูโดยตรง และเป็นเทคนิคการสอนที่ดี นักศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อชุดการสอนแบบมีกิจกรรม

และในปีเดียวกัน แมคคอลแมน (McCollman. 1974 : 190A) ได้ทำการวิจัยเรื่องเกี่ยวกับ "ความสัมพันธ์ระหว่างชุดการสอนกับความชอบในการเรียนวิชาสังคมของนักศึกษาระดับ 9" จำนวน 24 ห้องเรียน โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม ให้เรียนด้วยชุดการสอนกลุ่มหนึ่ง และอีกกลุ่มหนึ่งให้เรียนด้วยชุดการสอนประกอบการอภิปรายกลุ่มย่อย ส่วนกลุ่มควบคุมให้เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเดิมของครู ผลการวิจัย พบว่าความชอบของนักศึกษาที่มีต่อชุดการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม นักศึกษาชอบเรียนแบบใช้ชุดการสอนประกอบการอภิปรายกลุ่มย่อยมากกว่ากลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดการสอนอย่างเดียว

ต่อมาในปี ก.ศ. 1977 แมคคาร์ธี (McCarthy. 1977 : 1345-A) จากมหาวิทยาลัยยอร์ว วอชิงตันได้ทำการวิจัยเรื่อง "การยอมรับและความคิดเห็นของนักเรียน ครู และผู้บริหารของโรงเรียนเลค บราคอก (Lake Brakok) เกี่ยวกับการใช้ศูนย์การเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ทั้งนักเรียน ครูและผู้บริหารของโรงเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ นักเรียนมีความพอใจและสนใจในการเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ และนักเรียนมีความต้องการที่จะเรียนด้วยชุดการสอนมีเปอร์เซ็นต์สูงมาก

จากการศึกษาเอกสารและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเห็นและความรู้สึกของนักเรียนแล้ว ทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญ ควรศึกษาความคิดเห็นของ

นักเรียนในด้านการเรียนการสอนด้วย เพราะในการเรียนการสอนไม่ได้มุ่งที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่เพียงอย่างเดียว ในด้านสุขภาพจิต ความคิดเห็น ความรู้สึกของผู้เรียน ก็มีความจำเป็นต้องคำนึงถึงและศึกษาเพื่อนำมาปรับปรุงกระบวนการสอนให้เหมาะสม ทั้งผู้สอนและผู้เรียนไม่กับข้อใจ จึงจะถือว่ากระบวนการเรียนการสอนหรือสื่อที่ใช้นั้น นามาใช้ประกอบเป็นวิธีสอนที่น่าสนใจและเหมาะที่จะนำไปใช้ต่อไป

เนื่องจากความคิดเห็น ความรู้สึกของผู้เรียนมีความสำคัญจำเป็นต้องศึกษาและโดยเฉพาะนักเรียนอนุหนวคควยแล้วต้องคำนึงถึงความรู้สึกและความคิดเห็น ของนักเรียนประเภทนี้เป็นพิเศษ เพื่อนำมาปรับปรุงวิธีสอนให้เหมาะสมเพื่อเป็นการ เสริมสร้างแนวความคิดที่ดีในการเล่าเรียนของนักเรียนอนุหนวค ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบ สอบถามความคิดเห็นขึ้นให้นักเรียนอนุหนวคตอบถามความรู้สึก ภายหลังจากที่ครูผู้สอน ใช้สื่อการสอนประเภทชุดการสอนและนอกจากนี้ได้ทำการศึกษา ความคิดเห็นของครู ผู้สอนที่มีต่อสื่อการสอนประเภทนี้อีกด้วย แล้วนำผลการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ คอไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประชากรและวิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือและวิธีสร้าง
3. การดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและวิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ในการศึกษาค้นคว้านี้ ประชากรเป็นนักเรียนหูหนวก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 154 คน และครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 6 คน จากโรงเรียนโสตศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ได้เลือกมาศึกษาค้นคว้านี้ ใช้วิธีเลือกแบบจงใจ (Purposive Sampling) คือนักเรียนหูหนวก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 25 คน และครูผู้สอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 คน จากโรงเรียนเทวราษฎร์เดียง เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

เครื่องมือและวิธีสร้าง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง มีดังนี้

1. ชุดการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของครูและนักเรียนหนววกที่มีต่อชุดการสอน

วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้ดำเนินการสร้างและมีขั้นตอน โดยแบ่งเป็น

- 1) การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาไทย มีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของเรื่องที่จะสร้างเป็นชุดการสอน จากแผนการสอน คู่มือครู และแบบเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และหลักสูตร ประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

1.2 เลือกเนื้อเรื่องที่จะใช้สร้างชุดการสอน ซึ่งได้เลือกเรื่องที่ 19 ชื่อเรื่อง ปลาหมากากาฬ จากแบบเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ด้วยเหตุผล ดังนี้

1.2.1 เนื้อเรื่องเหมาะสมที่จะนำมาจัดกิจกรรมการเรียน การสอนได้ทั้งกลุ่มย่อยและเป็นรายบุคคล

1.2.2 เนื้อเรื่องน่าสนใจ และมีความยาวพอเหมาะที่จะนำมาสร้างเป็นชุดการสอน

1.3 ได้ปรึกษาคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ ทางกาเทคโนโลยี เพื่อขอรับคำแนะนำในการสร้างชุดการสอน

1.4 ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อหาสาระสำคัญในการสร้างชุดการสอน ดังได้กล่าวแล้วในเรื่งเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.5 ให้นำเนื้อเรื่องปลามหากาฬ มากำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็นเป้าหมายของการเรียนโดยได้เขียนจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ใน หลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้กำหนดไว้ดังนี้ คือ เมื่อนักเรียนหนูนก เรียนจบแล้วสามารถ

1.5.1 อ่านเนื้อเรื่องในใจใคร่เรื่อง สามารถทำแบบฝึกหัด และแบบทดสอบได้ถูกต้อง

1.5.2 เขียนความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง

1.5.3 เขียนก้าและประโยคประกอบภาพได้ถูกต้อง

1.5.4 เรียงคำให้เป็นประโยคได้ถูกต้อง

1.5.5 เติมคำให้ได้ความถูกต้อง

1.6 เขียนชุดการสอนโดยยึดหลักเกณฑ์และวิธีการวิเคราะห์ภารกิจ โดยตั้งจุดมุ่งหมายทั่วไป จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม และการวัดผลให้สอดคล้องกัน นอกจากนี้ได้เขียนคู่มือครู บทเรียน กิจกรรม และแบบฝึกหัด สื่อการเรียนการสอน บัตรงาน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (วิชัย วงษ์ใหญ่ 2523 : 175 - 178)

ผู้วิจัยได้นำหลักเกณฑ์ดังกล่าวมาเขียนชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง ปลามหากาฬ สำหรับใช้สอนนักเรียนหนูนก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ชุดการสอนเรื่อง ปลามหากาฬ แบ่งออกเป็น 5 หน่วย ในแต่ละหน่วย ะมีจุดมุ่งหมาย ความคิดรวบยอด เนื้อหา บัตรงาน กิจกรรม แบบฝึกหัดประจำทุกหน่วย

2. ใช้เวลาสอนทั้งหมด 15 คาบ คาบละ 20 นาที โดยกำหนดให้มี 5 หน่วย หน่วยละ 3 คาบ

3. เนื้อหาประจำหน่วยได้แก่

หน่วยที่ 1 เนื้อเรื่องปลามหากาฬ

หน่วยที่ 2 ความหมายของคำศัพท์

หน่วยที่ 3 คำและประโยคประกอบภาพ

หน่วยที่ 4 เรียงคำให้เป็นประโยค

หน่วยที่ 5 เติมคำให้ไ้ความ

4. บัตรงานประจำหน่วย ได้แก่ บัตรคำสั่ง บัตรเนื้อหา บัตรกิจกรรม

บัตรคำถาม และบัตรเฉลยคำตอบ

5. คู่มือครู บทเรียน กิจกรรม แบบฝึกหัด สื่อการเรียนการสอน
ประจำทุกหน่วย

6. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประจำชุดการสอนเรื่อง
ปลามหาकाห

1.7 นำชุดการสอนที่สร้างขึ้นแล้วตามขั้นตอนดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการผลิตชุดการสอน 3 ท่านตรวจสอบ ความสอดคล้องของ
ขั้นตอนต่าง ๆ ในชุดการสอนที่สร้างขึ้นให้ถูกต้องและเหมาะสมที่จะนำไปใช้ต่อไป

1.8 เมื่อดำเนินการสร้างชุดการสอนเสร็จแล้ว ได้นำไปให้ครูสอน
ภาษาไทยทดลองสอนเพื่อนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงชุดการสอนให้เหมาะสมในการเรียน
การสอน โดยทดลองสอนกับนักเรียนหูหนวก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเศรษฐเสถียร
เขตคูสิต กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2526 โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.8.1 ทดลองใช้ชุดการสอนกับนักเรียนหูหนวกจำนวน 1 คน
ให้เรียนด้วยชุดการสอนที่สร้างขึ้น เพื่อดูความบกพร่องต่าง ๆ ในเรื่องการใช้ภาษา
สื่อการเรียน กิจกรรม และแบบฝึกหัด แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับนักเรียน
หูหนวก เพื่อการเรียนรู้อย่างต่อไป

1.8.2 นำชุดการสอนที่ปรับปรุงแล้วจากข้อ 1.8.1 ไปทดลอง
สอนกับนักเรียนหูหนวก จำนวน 7 คน แล้วนำมาปรับปรุงอีกเป็นครั้งที่ 2

1.8.3 นำชุดการสอนที่ปรับปรุงแล้วจากข้อ 1.8.2 ไปทดลอง
สอนกับนักเรียนหูหนวก จำนวน 10 คน แล้วนำมาปรับปรุงอีกเป็นครั้งที่ 3

จากการทดลองกลุ่มย่อยทั้ง 3 ครั้ง พบปัญหาในการใช้ชุดการสอน ดังนี้

1. การใช้ภาษาในแบบทดสอบ และแบบฝึกหัด ยืดยาวมากเกินไป ทำให้เด็กไม่เข้าใจ
2. รูปภาพ บางรูปไม่ชัดเจน และไม่สื่อความเข้าใจ
3. เวลาที่กำหนดให้ทำกิจกรรมบางหน่วยน้อยไป บางหน่วยมากไป
4. การวางรูปแบบ และการเรียงลำดับข้อในกระดานคำตอบไม่เหมือนกัน บางหน่วยเรียงลำดับข้อเป็นแนวดิ่ง บางหน่วยเรียงลำดับข้อเป็นแนวนอน ทำให้เด็กเกิดความสับสน ใส่คำตอบผิดข้อ

การวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอน

การทดลองใช้ชุดการสอนแต่ละหน่วย ได้มีการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและวัดจุดประสงค์ทุกครั้ง หลังจากเรียนจบหน่วยแล้ว จึงทำการวิเคราะห์ผลการทำแบบฝึกหัด โดยใช้เกณฑ์การทำแบบฝึกหัดบรรลุตามจุดประสงค์รายข้อร้อยละ 90 พบว่า บรรลุจุดประสงค์รายข้อได้ทุกข้อ แล้วทำการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังจากเรียนด้วยชุดการสอนจนหมดทุกหน่วย โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 90 ด้วยเช่นกัน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบรรลุถึงเกณฑ์ที่วางไว้

การปรับปรุงชุดการสอน

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงชุดการสอน ดังนี้

1. เปลี่ยนแปลงจำนวนการใช้ภาษาในแบบทดสอบ และแบบฝึกหัดให้สั้นและรัดกุมขึ้น
2. เปลี่ยนรูปภาพให้ชัดเจน และช่วยในการสื่อความเข้าใจมากขึ้น
3. กำหนดเวลาในการทำกิจกรรมแต่ละหน่วยใหม่

4. เรียงลำดับข้อคำตอบในกระดาษคำตอบให้เหมือนกันทุกหน่วย

2) การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ปลายหูกาฬ ได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือการวัดผลการศึกษา
และหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบ

2.2 ทำตารางวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกันระหว่างเนื้อหา
วิชาและจุดมุ่งหมายของการสอน (อนันต์ ศรีโสภณ 2520 : 84 อ้างอิงมาจาก
Bloom. 1967 : 186)

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดเลือกตอบ
4 ตัวเลือก ให้ครอบคลุมเนื้อหาตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านการวัดผลตรวจสอบ และนำมาปรับปรุงในเรื่องการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับเด็ก
ได้ข้อสอบจำนวน 35 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นไปทดสอบ
นักเรียนอนุบาลชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทรนนารีศึกษาร จำนวน 18 คน

2.5 วิเคราะห์คัดเลือก และปรับปรุงข้อสอบที่ได้ ดังนี้

2.5.1 การตรวจให้คะแนน ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด
หรือตอบเกินกว่า 1 คำตอบหรือไม่ตอบเลยให้ 0 คะแนน

2.5.2 วิเคราะห์ข้อสอบโดยวิธีหาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก
ของข้อสอบเป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 50 เปอร์เซนต์ (ประคอง กรรณสูตร 2526 :
34 - 38 อ้างอิงมาจาก Johnson. 1967 : 379)

2.5.3 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากระหว่าง .20 - .80
และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้ข้อสอบที่ใช้จริง จำนวน 29 ข้อ

2.5.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ โดยใช้สูตร คูเกอว์ ริชาร์ดสัน 20 (อนันต์ ศรีโสภา 2520 : 53) ได้ค่าความเชื่อมั่น .82

2.5.5 จัดพิมพ์ข้อสอบฉบับจริง สำหรับใช้ Pre-test และ Post-test

3) การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนหูหนวกและครู สอนวิชาภาษาไทยที่มีต่อการสอบ ได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม, ความคิด ตลอดจนแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีผู้สร้างขึ้นแล้ว จึงได้นิยามปฏิบัติการของคำว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการสอน

3.2 ได้สร้างแบบสอบถามความคิดเห็น โดยใช้แนวการสร้างของ ลีเกิร์ต (Likert) (ทองหล่อ วิภาวีน 2522 : 51 - 53) ด้วยการรวบรวมข้อความที่เป็นแนวการสอบถามความคิดเห็นจาก เอกสาร วารสาร และแบบสอบถามความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการสอน จำนวน 32 ข้อ และกำหนดให้แต่ละข้อมีข้อความใหญ่ตอบแสดงความคิดเห็นว่ามีความรู้สึกต่อข้อความนั้นมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาในด้านเนื้อหา กิจกรรม และประโยชน์ของการสอน

3.3 นำข้อความที่ใช้ถามในแบบสอบถาม จำนวน 32 ข้อ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผล ด้านเทคโนโลยี และครูสอนนักเรียนหูหนวกในหมวดวิชาภาษาไทย ตรวจสอบการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับนักเรียนหูหนวก แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ขึ้น

3.4 ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้วยการนำแบบสอบถามไปสอบถามนักเรียนหูหนวก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 18 คน และครูสอนวิชาภาษาไทย จำนวน 6 คน จากโรงเรียนเศรษฐเสถียร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2526

3.5 วิเคราะห์ คัดเลือก ข้อความที่ใช้ในแบบสอบถาม ดังนี้

3.5.1 การให้คะแนนในการตอบแบบสอบถาม ดังนี้

ถ้ามีความคิดเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ถ้ามีความคิดเห็นว่าเหมาะสมมาก	ให้	4	คะแนน
ถ้ามีความคิดเห็นว่าเหมาะสมปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ถ้ามีความคิดเห็นว่าเหมาะสมน้อย	ให้	2	คะแนน
ถ้ามีความคิดเห็นว่าเหมาะสมน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

3.5.2 หาค่าอำนาจจำแนกของข้อความเป็นรายข้อโดยใช้

เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ แบ่งเป็นกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ

3.5.3 คัดเลือกข้อความที่ใช้ได้ในแบบสอบถาม โดยเลือกข้อความที่มีค่าอำนาจจำแนกค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ได้ข้อความที่ใช้จริง จำนวน 20 ข้อ

3.5.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตร

Coefficient Alpha (α) ของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .84

3.5.5 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับจริงสำหรับใช้สอบถามความคิดเห็นของครูและนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนวิชาภาษาไทยที่สร้างขึ้น

แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบทดลอง ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pre-test Post-test Design (ฉนวน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2524 : 225) ซึ่งมีแผนผังการวิจัยดังนี้

T_1	X	T_2
-------	---	-------

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

X	แทน การทดลองใช้ชุดการสอน
T ₁	แทน การสอบก่อนที่จะจัดกระทำทดลอง (Pre-test)
T ₂	แทน การสอบหลังจัดกระทำทดลอง (Post-test)

การดำเนินการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยเป็นผู้สอน
ครั้งนี้

1. ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนอนุบาล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2527
โรงเรียนเศรษฐเสถียร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาจากการ
การเลือกแบบจงใจ (Purposive Sampling)
2. ทำการทดสอบก่อน (Pre-test) การสอนด้วยแบบทดสอบวัดผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และได้ตรวจสอบคุณภาพแล้ว จำนวน 29 ข้อ
3. ดำเนินการทดลองสอนด้วยชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีวิธีการดังนี้
 - 3.1 ทำการศึกษาคู่มืออย่างละเอียด เมื่อทำความเข้าใจในสิ่งที่ครู
ต้องเตรียมและศึกษาคำดับขั้นตอนของการดำเนินกิจกรรม การใช้สื่อ และการประเมินผล
 - 3.2 ดำเนินการสอนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้แต่ละหน่วยในชุดการสอน
โดยครูเป็นผู้แนะนำเมื่อนักเรียนมีปัญหา เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และสามารถเรียนรู้
ได้
 - 3.3 เมื่อเรียนจบเนื้อหาในแต่ละหน่วย จะมีการประเมินผลของผู้เรียน
ด้วยแบบฝึกหัดที่มีประจำในหน่วยการเรียนรู้
4. เมื่อดำเนินการสอนจบลงแล้ว ทำการทดสอบหลังจากเรียนแล้ว
(Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
ประจำปี 5 เรื่อง ปลาหมึกกาฬ ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันกับการทดสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการสอน เพื่อเปรียบเทียบกับ เกณฑ์มาตรฐาน 90/90 (เบรื่อง กุมท 2519 : 127 - 130)

เมื่อนักเรียนหุหนวกทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนหลังจากเรียนด้วยชุดการสอนแล้ว นำมาตรวจให้คะแนนเป็นรายข้อ เพื่อหาประสิทธิภาพตาม เกณฑ์มาตรฐาน 90/90 ดังนี้

1.1 90 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งกลุ่มที่ทำแบบทดสอบถูก โดยนำคะแนนรวมของแต่ละข้อมารวมกับ แล้วหาค่าร้อยละเฉลี่ยของทั้งกลุ่ม ถ้าชุดการสอนมีประสิทธิภาพ ค่าร้อยละเฉลี่ยของทั้งกลุ่มจะต้องเป็น 90 หรือสูงกว่า

1.2 90 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละ 90 ของนักเรียนที่ทำข้อทดสอบในแต่ละข้อถูก คือ นำข้อทดสอบแต่ละข้อมาพิจารณาว่า ถ้านักเรียนร้อยละ 90 หรือมากกว่า ตอบถูก ก็ถือว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนด้วยสถิติ t -test

3. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนหุหนวก และความคิดเห็นของครูผู้สอน วิชาภาษาไทยที่มีต่อชุดการสอนวิชาภาษาไทย ด้วยการนำค่าคะแนนเฉลี่ยมาเทียบกับ ค่าของเขตของคะแนนที่ไ้กำหนดไว้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการทางสถิติดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย และค่าความแปรปรวน

1.1 คะแนนเฉลี่ย คำนวณจากสูตร (ประกอบ กรรณสูตร 2525 : 47)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ความแปรปรวน คำนวณจากสูตร (ประกอบ กรรณสูตร

2526 : 81)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ความแปรปรวน

$\sum fx$ แทน ผลรวมของคะแนน N จำนวน

N แทน จำนวนคะแนนทั้งหมด

$\sum fx^2$ แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง

2. หาค่าร้อยละของคะแนนเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอน โดยใช้สูตร

(ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2518 : 5)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum F}{N} \times 100}{A}$$

$$E_2 = \frac{\frac{\sum X}{N} \times 100}{B}$$

เมื่อ	E_1	แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ใน ชุดการสอน
	ΣF	แทน คะแนนรวมของนักเรียนทั้งกลุ่มที่ได้จาก การสอนเมื่อจบบทเรียน
	A	แทน คะแนนเต็มของการสอบเมื่อจบบทเรียน
	N	แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด
	E_2	แทน ประสิทธิภาพของชุดการสอนในการเปลี่ยน พฤติกรรมผู้เรียน
	ΣX	แทน คะแนนของนักเรียนทั้งกลุ่มที่ได้จากการทำ แบบฝึกหัด
	B	แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัด

3. หาค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบทดสอบเป็น
รายข้อ โดยใช้เทคนิค 50 เปอร์เซนต์ (ประกอบ กรรณสูตร 2526 : 34 - 38
อ้างอิงมาจาก Johnson. 1967 : 379) โดยใช้สูตร

3.1 ค่าความยาก

$$P = \frac{Ru + Rl}{2f} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน ค่าความยาก
	Ru	แทน จำนวนผู้ตอบถูกแต่ละข้อในกลุ่มสูง
	Rl	แทน จำนวนผู้ตอบถูกแต่ละข้อในกลุ่มต่ำ
	f	แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ซึ่งจะต้อง มีจำนวนเท่ากัน

3.2 ค่าอำนาจจำแนก (บุญชม ศรีสะอาด 2511 : 61 อ้างอิงมาจาก Johnson. 1967 : 379) ใช้สูตร

$$S.E. = \frac{1}{f} \sqrt{Ru + Rl - \frac{Ru^2 + Rl^2}{f}}$$

เมื่อ S.E. แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

ULI แทน Upper - Lower Index

ค่าอำนาจจำแนก

Ru, Rl แทน จำนวนผู้ที่ตอบถูกแต่ละข้อในกลุ่มสูงและ
กลุ่มต่ำตามลำดับ

f แทน จำนวนคนในแต่ละกลุ่ม (กลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ)

4. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร
คูเคอร์ ริชาร์ดสัน 20 (อนันต์ ศรีโสภา 2520 : 23) ใช้สูตร

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \cdot 1 - \frac{\sum pq}{\sigma_x^2}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อในแบบทดสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูก

q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิด ($q = 1 - p$)

σ_x^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งหมด

$\sum pq$ แทน ผลบวกของผลคูณ p และ q

5. หาค่าอำนาจจำแนกของข้อความในแบบสอบถามเป็นรายข้อ ใช้เทคนิค 25 เปอร์เซ็นต์ แบ่งเป็นกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ แล้วคำนวณหาค่าเฉลี่ย และคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละกลุ่ม แล้วแทนค่าในสูตร (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 187 - 188 อ้างอิงมาจาก Edwards. 1957 . 152 - 154)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อความ
	$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนกลุ่มต่ำ
	N_H	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	N_L	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

$$df = \frac{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}}$$

6. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็น โดยใช้สูตร
Coefficient Alpha (α) ของ ครอนบาค (อนันต์ ศรีโสภณ 2520 :
55 - 58)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_1^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 S_1^2 แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
 S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของข้อสอบทั้งหมด

7. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของคะแนนในการสอบ Pre-test
กับ Post-test โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 :
220)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
 n แทน จำนวนคู่
 $\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกตามลำดับชั้น ดังนี้

1. ศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปลามหากาพ กับเกณฑ์มาตรฐาน 90/90
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอนุหนวกก่อนและหลังเรียนควยชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปลามหากาพ
3. ศึกษาความกึกเห็นของครูสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนอนุหนวก ชั้น ประถมปีที่ 5 และความกึกเห็นของนักเรียนอนุหนวก ชั้นประถมปีที่ 5 ที่มีคอสชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปลามหากาพ

ศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปลามหากาพกับเกณฑ์มาตรฐาน 90/90

เพื่อทดสอบว่าชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปลามหากาพ ที่สร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 หรือไม่ ผู้วิจัยได้นำผลคะแนนที่ได้จากการ ทดลองสอนควยชุดการสอนมาทดสอบควยสถิติ ไคเมคังปรากฏในตาราง 1

ตาราง 1 ประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปลามหาकाพ

หน่วยการเรียน	คะแนนรายพฤติกรรม (E_1)	คะแนนเมื่อเรียนจบแล้ว (E_2)
1 - 5	92.521	91.904

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่าประสิทธิภาพของชุดการสอน ที่สร้างขึ้นได้ค่า E_1, E_2 เท่ากับ 92.521/91.904 จะเห็นได้ว่าเป็นค่าประสิทธิภาพที่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 90/90 แสดงว่าชุดการสอนนี้มีประสิทธิภาพจริง สามารถนำไปใช้สอนนักเรียนหุนนวกได้เป็นอย่างดี

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหุนนวกก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน

เมื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้นดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยได้ใช้ชุดการสอนนั้นไปทดลองสอนนักเรียนหุนนวกชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเศรษฐเสถียร เขตดุสิต กรุงเทพฯ และนำค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนมาเปรียบเทียบกันโดยทดสอบด้วยสถิติ t -test ได้ผลปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยระหว่างก่อนเรียน
กับหลังเรียนควบคู่การสอนวิชาภาษาไทย

กลุ่มทดลอง	X	X ²	$\bar{X}$	S	n	t
ก่อนเรียน	216	1974	8.64	2.118	25	
หลังเรียน	400	6893	16.00	4.532	25	11.31*

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

$$t (\alpha .05, df 40) = 2.021$$

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ย
ปรากฏว่าก่อนและหลังเรียนควบคู่การสอน นักเรียนทุกคนมีความรู้หลังจากเรียน
ควบคู่การสอนสูงกว่าความรู้ก่อนเรียนควบคู่การสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

ศึกษาความคิดเห็นของครูสอนนักเรียนหูหนวกในวิชาภาษาไทยและความคิดเห็นของนักเรียน
หูหนวก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง ปลามหากาพ

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาไทยที่มีต่อเนื้อเรื่อง กิจกรรม
 และประโยชน์ของการสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง ปลามหากาพ

เกณฑ์การสอบถามความคิดเห็น	ความคิดเห็น ของครู $\bar{X}$ S	อันดับความ คิดเห็น	ค่า $\bar{X}$ เฉลี่ย
<u>เนื้อหา</u>			
1. รูปภาพในเรื่องปลามหากาพมีขนาด เหมาะสมกับเด็ก	3.66 .516	6	
2. ภาษาที่ใช้สอดคล้องกับรูปภาพ	4.16 .408	2	
3. เนื้อเรื่องเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด ไว้	4.16 .752	2	
4. การเรียนเรื่องราวด้วยรูปภาพใน วิชาภาษาไทยเหมาะสม	4.50 .187	1	
5. เรื่องปลามหากาพยากเป็นรูปภาพ แล้วมาเรียน	3.83 .408	5	
6. มีรูปภาพในเนื้อเรื่อง ทำให้การเรียน ภาษาไทยเข้าใจดีขึ้น	4.00 .894	4	4.05

ตาราง 3 (ต่อ)

เกณฑ์การสอบถามความคิดเห็น	ความคิดเห็น ของครู $\bar{X}$	อันดับความ คิดเห็น	ค่า $\bar{X}$ เฉลี่ย
<u>กิจกรรม</u>			
1. งานที่กำหนดให้ทำน่าสนใจ	3.66 .816	6	
2. งานที่ให้เด็กทำร่วมกันเหมาะสม	4.00 .365	1	
3. งานที่กำหนดให้ทำเหมาะสมกับ เวลา	3.50 .836	7	
4. งานที่กำหนด ทำให้มีการเรียนรู้ เร็วขึ้น	4.00 .894	1	
5. นักเรียนสนใจและชอบทำกิจกรรม ในบทเรียนนี้	4.00 .365	1	
6. อุปกรณ์ที่ใช้เราความสนใจ	3.50 .547	7	
7. อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียน เหมาะสมและหาง่าย	3.83 .408	4	
8. ครูมีอุปกรณ์เตรียมไว้วางหน้า แล้ว	3.83 .408	4	3.79
<u>ประโยชน์</u>			
1. ช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน ได้เร็วขึ้น	3.83 .408	6	

ตาราง 3 (ต่อ)

เกณฑ์การสอบถามความคิดเห็น	ความคิดเห็น ของครู $\bar{X}$ S	อันดับความ คิดเห็น	ค่า $\bar{X}$ เฉลี่ย
2. ลดเวลาในการเตรียมการสอน ของครู	4.33 .516	1	
3. เด็กได้รู้จักทำงานร่วมกันเป็น กลุ่ม	4.33 .516	1	
4. ใช้เวลาเรียนน้อย เข้าใจดี และใช้บททบทวนบทเรียนได้	4.33 .516	1	
5. เมื่อเด็กเรียนจบแล้ว สามารถ นำผลการเรียนไปใช้เร็วขึ้น	4.16 .616	4	
6. เด็กไม่เบื่อ และสนุกกับการ เรียนแบบนี้	4.00 .892	5	4.16

จากตาราง 3 ซึ่งเป็นตารางแสดงข้อมูลเกี่ยวกับการจัดอันดับความคิดเห็น
ของครูสอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับเนื้อหา กิจกรรม และประโยชน์ของชุดการสอน
ปรากฏว่า

1. เนื้อหาในชุดการสอน ความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาไทยมีค่าเฉลี่ย
ทั้งหมดของเนื้อหาเท่ากับ 4.05 อยู่ในช่วงขอบเขตคะแนนที่มีความเห็นว่า เนื้อหา

เหมาะสมมากที่สุด และเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของคะแนนในข้อ 6 คือมีรูปภาพในเนื้อเรื่อง ทำให้การเรียนภาษาไทยเข้าใจดีขึ้น

นอกจากนี้ ครูสอนภาษาไทยมีความคิดเห็นว่า เนื้อหาในชุดการสอนมีอันที่
ความเหมาะสม ดังนี้

อันที่ 1 คือ ข้อ 4 การเรียนเรื่องราวด้วยรูปภาพในวิชาภาษาไทยมีค่า
คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 เทียบกับขอบเขตคะแนนที่กำหนดไว้ จะเห็นว่าความคิดเห็น
ข้อนี้เหมาะสมมากที่สุด

อันที่ 2 คือ ข้อ 2 และ 3 ภาษาที่ใช้สอดคล้องกับรูปภาพ และเนื้อเรื่อง
เหมาะสมกับเวลา มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 อยู่ในช่วงขอบเขตคะแนนที่กำหนดไว้
ก็มีความคิดเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด

อันที่ 3 คือ ข้อ 6 มีรูปภาพในเนื้อเรื่องทำให้การเรียนภาษาไทยเข้าใจ
ดีขึ้น มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 อยู่ในช่วงขอบเขตคะแนนที่กำหนดไว้ มีความคิดเห็น
ว่าเหมาะสมมาก

2. กิจกรรมในชุดการสอนความถี่เห็นของครูสอนวิชาภาษาไทย มีค่าเฉลี่ย
ของคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดของกิจกรรมเท่ากับ 3.79 อยู่ในช่วงขอบเขตคะแนนที่มีความเห็น
ว่ากิจกรรมเหมาะสมมาก และเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของคะแนน
ในข้อ 7 และ 8 คือ อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนเหมาะสมและหาง่าย กับครูมีอุปกรณ์
เตรียมไวล่วงหน้าแล้ว มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 อยู่ในช่วงขอบเขตคะแนนที่
กำหนดไว้ มีความเห็นว่ากิจกรรมในข้อ 7 และ 8 เหมาะสมมาก

นอกจากนี้ ครูสอนวิชาภาษาไทยมีความคิดเห็นว่า กิจกรรมในชุดการสอนนี้
มีอันที่ความเหมาะสม ดังนี้

อันที่ 1 คือ ข้อ 2, 4, 5 ใ้แก่ งานที่ให้เด็กทำร่วมกันเหมาะสมกับ
งานที่กำหนด ทำให้มีการเรียนรู้เร็วขึ้น และนักเรียนสนใจและชอบทำกิจกรรมในบทเรียนนี้

ทั้งสามข้อมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 อยู่ในช่วงขอบเขตคะแนน ครูมีความคิดเห็นว่าการกิจกรรมดังกล่าวมีความเหมาะสมมาก

อันดับที่ 2 คือ ข้อ 7 และ 8 ได้แก่ อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนเหมาะสมและทางายกับครูมีอุปกรณ์เตรียมไว้ล่วงหน้าแล้ว มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.83 อยู่ในช่วงขอบเขตคะแนน ครูมีความเห็นว่ากิจกรรมทั้งสองข้อนี้มีความเหมาะสมมาก

อันดับที่ 3 คือ ข้อ 6 คือ งานที่กำหนดให้ทำน่าสนใจ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ซึ่งก็อยู่ในช่วงขอบเขตคะแนนครูมีความคิดเห็นว่าการกิจกรรมในข้อนี้เหมาะสมมากด้วย

3. ประโยชน์ของชุดการสอน ความคิดเห็นของครูสอนภาษาไทยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดของประโยชน์ของชุดการสอนเท่ากับ 4.16 อยู่ในช่วงขอบเขตคะแนนที่ครูมีความเห็นว่ามียุทธศาสตร์มากที่สุด และเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับค่าเฉลี่ยของคะแนนในข้อ 5 คือ เมื่อเด็กเรียนจบแล้วสามารถรู้ผลการเรียนได้เร็วขึ้น

นอกจากนี้ ครูสอนวิชาภาษาไทยมีความคิดเห็นว่า ชุดการสอนมีประโยชน์เรียงลำดับได้ ดังนี้

อันดับที่ 1 คือ ข้อ 2, 3 และ 4 ได้แก่ ลกเวลาในการเตรียมการสอนของครูกับเด็กได้รู้จักทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ใช้เวลาเรียนน้อย เข้าใจดี และใช้บทวนบทเรียนได้ ทั้งสามข้อมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 อยู่ในช่วงขอบเขตคะแนนว่าครูมีความเห็นว่าชุดการสอนมีประโยชน์ในข้อความดังกล่าวเหมาะสมมากที่สุด

อันดับที่ 2 คือ ข้อ 5 เมื่อเด็กเรียนจบแล้วสามารถรู้ผลการเรียนได้เร็วขึ้น มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 อยู่ในช่วงขอบเขตคะแนนครูมีความเห็นว่าชุดการสอนมีประโยชน์ในข้อความข้อนี้เหมาะสมมากที่สุดด้วย

อันดับที่ 3 คือ ข้อ 6 เด็กไม่เบื่อและสนุกกับการเรียนแบบนี้ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 อยู่ในช่วงขอบเขตคะแนนครูมีความเห็นว่าชุดการสอนมีประโยชน์มากที่สุดเหมือนกับข้อความต่าง ๆ ในอันดับที่ 1 และอันดับที่ 2 ด้วย

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนหนูนวชนประจำปี 5 ที่มีต่อ
เนื้อเรื่อง กิจกรรมและประโยชน์ของชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง ปลายงาภาพ

เกณฑ์การสอบถามความคิดเห็น	ความถี่ ของนักเรียน $\bar{X}$ S	อันดับความ ถี่ คิดเห็น	ค่า $\bar{X}$ เฉลี่ย
<u>เนื้อหา</u>			
1. รูปภาพในเรื่องปลายงาภาพ มีขนาดเหมาะสมกับเด็ก	4.13 .934	6	
2. ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับรูปภาพ	4.20 .707	5	
3. เนื้อเรื่องเหมาะสมกับเวลาที่ กำหนดให้	4.52 .880	1	
4. การเรียนเรื่องราวด้วยรูปภาพ ในวิชาภาษาไทยเหมาะสม	4.36 .089	3	
5. เรื่องปลายงาภาพ ว่าเป็น รูปภาพแล้วน่าเรียน	4.36 .568	3	
6. มีรูปภาพในเนื้อเรื่อง ทำให้ การเรียนภาษาไทยเข้าใจดีขึ้น	4.48 .509	2	4.34
<u>กิจกรรม</u>			
1. งานที่กำหนดให้ทำน่าสนใจ	3.88 .832	6	
2. งานที่ให้เด็กทำร่วมกันเหมาะสม	4.00 .577	4	
3. งานที่กำหนดให้ทำเหมาะสมกับ เวลา	3.76 1.12	7	

ตาราง 4 (ต่อ)

เกณฑ์การสอบถามความคิดเห็น	ความคิดเห็น ของนักเรียน $\bar{X}$ S	อันดับความ กึกเห็น	ค่า $\bar{X}$ เฉลี่ย
4. งานที่กำหนด ทำให้มีการเรียนรู้ เร็วขึ้น	4.08 .571	2	
5. นักเรียนสนใจและขอทำกิจกรรม ในบทเรียนนี้	4.00 .100	4	
6. อุปกรณ์ที่ใช้สร้างความสนใจ	3.68 1.60	8	
7. อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียน เหมาะสมและหาง่าย	4.12 .781	1	
8. ครูมีอุปกรณ์เตรียมไว้ล่วงหน้าแล้ว	4.08 .909	2	3.95
<u>ประโยชน์</u>			
1. ช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน ได้เร็วขึ้น	4.16 .624	3	
2. ลดเวลาในการเตรียมการสอน ของครู	4.08 .702	5	
3. เด็กได้รู้จักทำงานร่วมกันเป็น กลุ่ม	4.16 .850	3	

ตาราง 4 (ต่อ)

เกณฑ์การสอบถามความคิดเห็น	ความคิดเห็น ของนักเรียน $\bar{X}$ S	อันดับความ คิดเห็น	ค่า $\bar{X}$ เฉลี่ย
4. ใช้เวลาเรียนน้อยเข้าใจดีและ ใช้บททบทวนบทเรียนได้	4.44 .711	1	4.18
5. เมื่อเด็กเรียนจบแล้ว สามารถ รู้ผลการเรียนได้เร็วทัน	4.04 .865	6	
6. เด็กไม่เบื่อและสนุกกับการเรียน แบบนี้	4.20 .912	2	

จากตาราง 4 ซึ่งเป็นตารางแสดงข้อมูลเกี่ยวกับการจัดอันดับความคิดเห็น
ของนักเรียนหูหนวก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อเนื้อหา กิจกรรม และประโยชน์ของชุด
การสอน ปรากฏว่า

1. เนื้อหาในชุดการสอน ความคิดเห็นของนักเรียนหูหนวก มีค่าเฉลี่ยของ
คะแนนเฉลี่ยทั้งหมดของเนื้อหาเท่ากับ 4.34 อยู่ในช่วงขอบเขตคะแนนที่นักเรียนหูหนวก
มีความเห็นว่า เนื้อหาในชุดการสอนมีความเหมาะสมมากที่สุด และเป็นค่าเฉลี่ยของ
คะแนนที่ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของคะแนนในข้อ 4 และ 5 คือ การเรียนเรื่องราวด้วย
รูปภาพในวิชาภาษาไทยเหมาะสมและเรื่องปาลมหากาฬ วาดเป็นรูปภาพแล้วนำเรียน

นอกจากนี้ นักเรียนหูหนวก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความคิดเห็นว่า เนื้อหาในชุดการสอนมีอันที่ความเหมาะสม ดังนี้

อันดับที่ 1 คือ ข้อ 3 เนื้อเรื่องเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 อยู่ในช่วงคะแนนนักเรียนหูหนวกมีความคิดเห็นว่าข้อความดังกล่าวเหมาะสมมากที่สุด

อันดับที่ 2 คือ ข้อ 6 มีรูปภาพในเนื้อเรื่องทำให้การเรียนรู้ภาษาไทยเข้าใจดีขึ้น มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 อยู่ในช่วงขอบเขตคะแนนนักเรียนหูหนวกมีความเห็นว่า เนื้อเรื่องข้อความดังกล่าวมีความเหมาะสมมากที่สุด

อันดับที่ 3 คือ ข้อ 4 และ 5 คือการเรียนรู้เรื่องราวด้วยรูปภาพในวิชาภาษาไทยเหมาะสมกับเรื่องปลามหาकाพวาดเป็นรูปภาพแจ่มชัด มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ทั้ง 2 ข้อ ซึ่งอยู่ในขอบเขตคะแนนนักเรียนหูหนวกมีความเห็นว่า เนื้อเรื่องข้อความดังกล่าวมีความเหมาะสมมากที่สุด

2. กิจกรรมในชุดการสอน ความคิดเห็นของนักเรียนหูหนวกมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดของกิจกรรมเท่ากับ 3.95 อยู่ในช่วงขอบเขตคะแนนที่นักเรียนหูหนวกมีความเห็นว่ากิจกรรมที่จัดไว้ในชุดการสอนมีความเหมาะสมมาก และเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของคะแนนในข้อ 5 คือ นักเรียนสนใจและชอบทำกิจกรรมในบทเรียนนี้

นอกจากนี้ นักเรียนหูหนวกชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความคิดเห็นว่า กิจกรรมที่จัดไว้ในชุดการสอนมีอันที่ความเหมาะสม ดังนี้

อันดับที่ 1 คือ ข้อ 7 อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนเหมาะสมและหาง่าย มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 อยู่ในช่วงคะแนนนักเรียนหูหนวกมีความคิดเห็นว่าข้อความในข้อ 7 มีความเหมาะสมมากที่สุด

อันดับที่ 2 คือ ข้อ 4 และ 8 ได้แก่ งานที่กำหนดให้ทำให้มีการเรียนรู้เร็วขึ้น กับครูมีอุปกรณ์เตรียมไวล่วงหน้าแล้ว มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ทั้งสองข้อ และอยู่ในช่วงคะแนนที่นักเรียนหมู่นวกมีความคิดเห็นว่า ข้อความในข้อ 4 และ 8 มีความเหมาะสมมากที่สุด

อันดับที่ 3 คือ ข้อ 2 และ 5 ได้แก่ งานที่กำหนดให้เด็กทำร่วมกันเหมาะสมกับนักเรียนสนใจและชอบทำกิจกรรมในบทเรียนนี้มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ทั้งสองข้อ และอยู่ในช่วงคะแนนที่นักเรียนหมู่นวกมีความคิดเห็นว่า ข้อความในข้อ 2 และ 5 มีความเหมาะสมมาก

3. ประโยชน์ของชุดการสอน ความคิดเห็นของนักเรียนหมู่นวกมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยทั้งหกในเรื่องประโยชน์ของชุดการสอนเท่ากับ 4.18 อยู่ในช่วงอันดับที่ 1 นักเรียนหมู่นวกมีความเห็นว่า ประโยชน์ของชุดการสอนมีความเหมาะสมมากที่สุด และเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ใกล้เคียงกับค่าคะแนนเฉลี่ยในข้อ 1 และข้อ 3 คือ ชุดการสอนมีประโยชน์ช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้เร็วทันกับเด็กใคร่รู้จักทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

นอกจากนี้ นักเรียนหมู่นวก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความคิดเห็นว่า ประโยชน์ของชุดการสอนมีอันดับความเหมาะสมดังนี้

อันดับที่ 1 คือ ข้อ 4 ใช้เวลาเรียนน้อยเข้าใจดี และใช้บททวนบทเรียนได้ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 อยู่ในช่วงคะแนนที่นักเรียนหมู่นวกมีความคิดเห็นว่า ข้อความในข้อ 4 มีความเหมาะสมมากที่สุด

อันดับที่ 2 คือ ข้อ 6 เด็กไม่เบื่อและสนุกกับการเรียนแบบนี้ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 อยู่ในช่วงคะแนนที่นักเรียนหมู่นวกมีความคิดเห็นว่า ข้อความในข้อ 6 มีความเหมาะสมมากที่สุดอีกข้อหนึ่ง

อันที่ 3 คือ ข้อ 1 และ 3 โค้ด ช่วยให้ให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน
 ได้เร็วขึ้น กับเก็บข้อมูลการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.16
 ทั้งสองข้อ และอยู่ในช่วงขอบเขตคะแนนที่นักเรียนทุกคนมีความเห็น่าขอความในข้อ 1
 และ 3 มีความเหมาะสมมากที่สุดเช่นเดียวกับขอความในข้ออื่น ๆ ในอันที่ 1
 และ 2 ค่าย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อสร้างชุดการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนอนุชน ^{ชั้นประถมศึกษา}
ปีที่ 5
2. เพื่อศึกษาหาประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาภาษาไทย
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนและนักเรียนอนุชนที่มีต่อชุดการสอน

ความสำคัญของการศึกษา

1. ในการศึกษาครั้งนี้จะทำให้ได้ชุดการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำหรับนักเรียนอนุชน เพื่อใช้เป็นวิธีการสอนวิชาภาษาไทยวิธีหนึ่ง
2. การศึกษาครั้งนี้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนนักเรียนอนุชนในวิชาภาษาไทยเพื่อให้คำแนะนำและจัดกิจกรรมให้เด็กได้ร่วมกิจกรรมโดยทั่วถึงกัน และฝึกให้เด็กเรียนด้วยตนเอง
3. การศึกษาครั้งนี้จะเป็นแนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่อผู้จัดการศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาของนักเรียนอนุชน ในการปรับปรุงการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. การศึกษาครั้งนี้เป็นการสร้างเสริมแนวคิดในการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษามาปรับปรุงการเรียนการสอน และแก้ปัญหาให้กับนักเรียนอนุชน
5. การศึกษาครั้งนี้จะทำให้ทราบแนวความคิดเห็นของนักเรียนอนุชนและครูผู้สอน

สมมติฐานทางการวิจัย

1. ชุดการสอนวิชาภาษาไทยที่สร้างขึ้นจะมีประสิทธิภาพถึงเกณฑ์มาตรฐาน 90/90
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยชุดการสอนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการเรียนด้วยชุดการสอนที่ระดับความเชื่อมั่น .05

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ทำการศึกษาค้างนี้เป็นนักเรียนอนุหนวค ฅ้นประณปีที่ 5 จำนวน 154 คน และครูสอนวิชาภาษาไทย ฅ้นประณปีที่ 5 จำนวน 16 คน ในปีการศึกษา 2527 จากโรงเรียนโศตศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอนุหนวค ฅ้นประณปีที่ 5 จำนวน 25 คน และครูสอนวิชาภาษาไทย ฅ้นประณปีที่ 5 จำนวน 6 คน ในปีการศึกษา 2527 จากโรงเรียนเศรษฐเสถียร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ซึ่งใช้วิธีการเลือกมาด้วยวิธีเลือกแบบจงใจ (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ทำการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ทำการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเอง ประกอบด้วย

1. ชุดการสอนวิชาภาษาไทยชั้นประณปีที่ 5 เรื่องที่ 19 ชื่อเรื่อง

ปลามหากาฬ

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องปลามหากาฬ

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของครูและนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปลามหากาฬ

วิธีดำเนินการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการทดลอง One Group Pre - test Post - test Design ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเลือกแบบจงใจ (Purposive Sampling) ได้นักเรียนอนุบาลชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนเศรษฐเสถียร จำนวน 25 คน
2. ทำการ Pre - test ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ปลายพลาพาท ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองก่อนทำการทดลองสอนด้วยชุดการสอน
3. ดำเนินการทดลองสอนด้วยชุดการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง โดยครูสอนนักเรียนอนุบาลวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนเศรษฐเสถียร
4. เมื่อดำเนินการทดลองสอนด้วยชุดการสอนจบแล้ว ทำ Post - test ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ปลายพลาพาท ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับ Pre - test กับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
5. ทำการศึกษาความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาไทยและนักเรียนอนุบาลชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้ชุดการสอนด้วยแบบสอบถามความคิดเห็น

สรุปผลการทดลอง

1. ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง ปลายพลาพาท ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 92.521/91.904 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. นักเรียนอนุบาลชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดการสอนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยชุดการสอนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. ความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 คน ที่มีต่อชุดการสอนเกี่ยวกับเนื้อหา มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับ 3.66 – 4.50 เกี่ยวกับกิจกรรมที่จัดไว้ในชุดการสอนมีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับ 3.50 – 4.00 เกี่ยวกับประโยชน์ของชุดการสอนมีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับ 3.83 – 4.33 เทียบกับขอบเขตคะแนนที่กำหนดไว้ อยู่ในช่วงครูสอนวิชาภาษาไทยมีความคิดเห็นว่าเนื้อหาและประโยชน์ของชุดการสอนมีความเหมาะสมมากที่สุด และกิจกรรมในชุดการสอนมีความเหมาะสมมาก

4. ความคิดเห็นของนักเรียนอนุบาลชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 25 คน ที่มีต่อชุดการสอนเกี่ยวกับเนื้อหา มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับ 4.13 – 4.52 เกี่ยวกับกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับ 3.68 – 4.12 เกี่ยวกับประโยชน์ของชุดการสอนมีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับ 4.04 – 4.20 เทียบกับขอบเขตคะแนนที่กำหนดไว้ อยู่ในช่วงนักเรียนอนุบาลมีความคิดเห็นว่า เนื้อหา กิจกรรมและประโยชน์ของชุดการสอนนี้มีความเหมาะสมมากที่สุดในการเรียนรู้เรื่อง ปลาหมึก

อภิปรายผลการวิจัย

1. เกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้นสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่า ชุดการสอนนี้มีประสิทธิภาพดี สามารถทำให้นักเรียนอนุบาลเรียนรู้ได้ และมีความรู้เพิ่มขึ้นมาก

ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ บุพา วัฒนินัทธ์ (บุพา วัฒนินัทธ์ 2525 : 102) ในแง่ที่ว่า ชุดการสอนนี้มีเกณฑ์ประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และสามารถนำไปใช้สอนวิชาภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัย เห็นว่าการสร้างชุดการสอนสำหรับนักเรียนอนุบาลในระดับประถมศึกษา ยังขึ้นอยู่กับ

ข้อจำกัดหลายประการ เช่น ความสามารถทางการเรียนรู้ภาษา ยังมีไม่เพียงพอที่จะเข้าใจคำสั่งหรือข้อเสนอต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุดการสอนได้อย่างถูกต้อง เด็กไม่คุ้นเคยกับการเรียนโดยใช้ชุดการสอน จึงต้องอาศัยครูช่วยแนะนำอยู่ จึงทำให้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หากจะให้นักเรียนคุ้นเคยกับการเรียนด้วยชุดการสอนควรจะได้มีการสร้างชุดการสอนให้นักเรียนหุนหวกเรียนในชั้นเรียนระดับต้น ๆ ค่อย ๆ ทำให้ ขบวนการเรียนการสอนกลองตัวขึ้น และมีประสิทธิภาพตามต้องการ

2. จากผลการวิจัยที่ได้ว่า คะแนนจากการสอนหลังเรียน ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.00 ซึ่งสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของการสอนก่อนเรียนที่ได้ เท่ากับ 8.64 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินั้นแสดงว่า กระบวนการของชุดการสอนที่สร้างขึ้นสามารถทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ได้ ดังนั้น ถ้าต้องการฝึกให้นักเรียนหุนหวกได้เรียนด้วยตนเองแล้ว สามารถนำชุดการสอนไปใช้สอนได้ เพราะการใช้ชุดการสอนนั้น เด็กจะมีโอกาสได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองมาก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้คือเช่นเดียวกับเด็กปกติ ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ ควงพร เปรมโยธิน (ควงพร เปรมโยธิน 2513 : 19 - 20) และ ศุภวัฒน์ ชื่นชอบ (ศุภวัฒน์ ชื่นชอบ 2519 : 42) ซึ่งใช้เด็กปกติเป็นกลุ่มตัวอย่างและสามารถเรียนได้ก็

3. จากการศึกษาความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาไทยที่มีต่อชุดการสอน ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนนอยู่ในช่วงครุมีกพบว่าชุดการสอนนี้เหมาะสมมากในเรื่องเนื้อหา กิจกรรมและประโยชน์ แสดงว่าความคิดเห็นของครูสอนนักเรียนหุนหวกในวิชาภาษาไทยที่มีต่อชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้เหมาะสมแล้วที่จะนำไปใช้เป็นวิธีหนึ่งในการสอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนให้กับนักเรียนหุนหวก และเห็นคุณค่าของชุดการสอนที่จะมีส่วนช่วยการสอนของครูให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ จะเห็นว่าเนื้อหาในแบบเรียนที่กำหนดให้เรียนร่วมกับเด็กปกติ และเป็นเนื้อหาวิชาการที่ละเว้นไว้ไม่ได้ให้นักเรียนหุนหวกเรียนนั้นจะแก้ปัญหาได้ด้วยการสร้างเป็นชุดการสอนให้เด็กหุนหวกใช้ฝึกฝน

ให้เรียนรู้ได้ตามจุดประสงค์ เช่นเกี่ยวกับเด็กปกติ ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ เรณู อินทรทัศน์ (เรณู อินทรทัศน์ 2509 : 56) และ ยุพา วัฒนนิพัทธ์ (ยุพา วัฒนนิพัทธ์ 2525 : 102) ซึ่งได้สร้างชุดการสอนสำหรับใช้กับนักเรียนปกติ และสอดคล้องกับ ผลการศึกษาที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครูสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนหูหนวก ควบแบบสอบถามความคิดเห็นในการวิจัยครั้งนี้ด้วย

4. จากการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของนักเรียนหูหนวกที่มีต่อชุดการสอน ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนนเกี่ยวกับเนื้อหา กิจกรรม และประโยชน์ของชุดการสอนอยู่ในช่วงมีความเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด แสดงว่านักเรียนหูหนวกพอใจและสนใจในการเรียนด้วยชุดการสอนมาก เนื่องจากเป็นวิธีการเรียนใหม่อีกวิธีหนึ่งที่เด็กเรียนด้วยความสนุก ได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มมีการช่วยเหลือกันระหว่างการเรียน นักเรียนสามารถเรียนรู้เรื่องราวได้ก็ มีความรู้เพิ่มขึ้น ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ ประเสริฐ ภูเงิน (ประเสริฐ ภูเงิน 2524 : 56) ที่สรุปว่า โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อชุดการสอนที่นำมาใช้ในห้องเรียน

5. จากการศึกษากาการใช้ชุดการสอนกับนักเรียนหูหนวกชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในครั้งนี้พบว่า ครูผู้สอนด้วยชุดการสอนจะต้องเข้าใจขั้นตอนการใช้ชุดการสอนให้เข้าใจ ทุกขั้นตอน จึงจะสอนนักเรียนได้สะดวก หากไม่ได้ศึกษาคู่มือครูหรือคำชี้แจงประจำชุดการสอนแล้ว การสอนจะข้ามขั้นตอนเด็กจะไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียนและสับสน เพราะไม่ได้เตรียมสิ่งที่ครูต้องเตรียมไว้ก่อนสอน เป็นต้น และนอกจากนี้ธรรมชาติของนักเรียนหูหนวกไม่ชอบอยู่นิ่ง ทำให้ขาดวินัยของห้องเรียน ดังนั้นจึงต้องมีการเตรียมการก่อนใช้ชุดการสอน นอกจากนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในเรื่องการขาดวินัยของนักเรียนหูหนวกนั้น การใช้ชุดการสอนจะช่วยได้ในกรณีที่ว่า นอกจากครูผู้สอนจะศึกษาขั้นตอนการใช้ชุดการสอนอย่างละเอียด และมีครูเป็นผู้ช่วยเหลือด้านการเรียนแล้ว ถ้าหากมีนักเรียนที่เรียนเก่งสามารถเรียนรู้ได้ก่อน และให้ทำงานในกิจกรรมสำรอง แล้วก็ตามอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยฝึกการขาดวินัยของเด็กได้ คือ อธิบายให้เด็กเข้าใจและให้เด็กที่เรียนเก่ง

คอยช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มต่าง ๆ คอย ก็จะช่วยลดภาระของครูและฝึกนิสัยให้กับเด็ก ในการช่วยเหลือผู้อื่นและความมีระเบียบในห้องเรียนก็มีเพิ่มขึ้น ถ้าเด็กเข้าใจ วิธี การนี้จะช่วยฝึกคุณธรรมค่านการช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้กับนักเรียนทุกคน และ นอกจากนี้ถ้านักเรียนได้เรียนโดยชุดการสอนด้วยความเข้าใจกระบวนการใช้ชุดการสอน แล้วเท่ากับเด็กได้ฝึกการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และยังฝึกความซื่อสัตย์ต่อตัวเองของ นักเรียนอีกด้วย เพราะในชุดการสอนจะมีเฉลยคำตอบไว้ด้วยเมื่อเด็กทำกิจกรรม เสร็จแล้วจึงจะดูคำตอบได้ เป็นต้น

6. จะเห็นได้ว่าการใช้ชุดการสอนกับนักเรียนทุกคน สามารถบรรเทา การมีปัญหาค้นหาการเรียนการสอนได้ คือ สามารถนำชุดการสอนไปประกอบการสอน เติมได้อีกวิธีหนึ่ง ซึ่งจัดความเป็นนามธรรมของเนื้อหาช่วยการใช้รูปธรรมเข้าใจ แปลงเนื้อหาที่มีแต่ตัวหนังสือให้เป็นรูปภาพ ทำให้เด็กเข้าใจง่ายขึ้น แม้ว่าจะเป็น การลงทุนที่ค่อนข้างสูงในการสร้างชุดการสอนขึ้นใช้ แต่ได้มี การร่วมมือกับทุกฝ่ายก็ คงจะ ลดต้นทุนการผลิตชุดการสอนได้ นอกจากนี้ผลการเรียนของนักเรียนทุกคนจะดีขึ้นหรือไม่ ขึ้นอยู่กับขั้นตอนการนำชุดการสอนไปใช้นั้นถูกต้องเพียงใดด้วย และสามารถนำชุด การสอนไปฝึกฝนเด็กได้ตลอดเวลา ในวิธีการที่เป็นแนวเดียวกันด้วย และสามารถ เปลี่ยนแปลงกิจกรรมให้เหมาะสมได้ แต่อย่างไรก็ตามชุดการสอนที่ใช้ฝึกนักเรียนทุกคน นั้นต้องอาศัยเวลาในการฝึกฝนให้เด็กเข้าใจวิธีการและขั้นตอน และใช้เวลาในการ ปรับปรุงแก้ไขให้ประสิทธิภาพการเรียนการสอนของนักเรียนทุกคนด้วยก็จะเป็น วิธีการสอนอีกวิธีหนึ่งที่ช่วยลดปัญหา หรือใช้ประกอบการเรียนการสอนนักเรียนทุกคน ได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ในการสร้างชุดการสอนสำหรับนักเรียนหูหนวกนั้นต้องคำนึงถึงพัฒนาการและลักษณะของเด็กพิเศษประเภทนี้เป็นสำคัญ ในการกำหนดแนวคิด วัตถุประสงค์ กิจกรรม สื่อการเรียน และกระบวนการวัดผลควรให้สอดคล้อง ชัดเจนและเอื้ออำนวยให้นักเรียนหูหนวกสามารถเรียนรู้ได้ในระดับต่าง ๆ และผู้วิจัยมีความเห็นว่าในการสร้างชุดการสอนสำหรับนักเรียนหูหนวก นอกจากจะให้สอดคล้องกันในเรื่องที่กล่าวข้างต้นแล้ว ควรจะให้มีหลักและเน้นการรับรู้เพื่อการเรียนรู้ควย เช่น เน้นการรับรู้ทางสายตาเพื่อการเรียนรู้ให้มากขึ้นด้วยการใช้รูปภาพแปลงเนื้อหาที่บี แต่ตัวหนังสือให้เป็นรูปภาพ เหตุการณ์ต่าง ๆ และมีคำประกอบก็จะทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้น

2. จากการทดลองสร้างชุดการสอนขึ้น เพื่อทดลองใช้กับนักเรียนหูหนวกครั้งนี้ได้ยึดหลักการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่มีราคาถูก งบประมาณเป็นอันตรายนักเรียน แต่จากการทดลองสร้างแล้ว พบว่าต้องใช้เวลาในการสร้างและปรับปรุงนานมาก เพราะต้องร่วมมือกันหลายฝ่าย อุปกรณ์ที่ราคาถูกจะไม่ทน และถ้าจะมีการสร้างชุดการสอนใช้สำหรับนักเรียนหูหนวกก็ต้องพบกับปัญหาเช่นกัน ครูผู้สอนอาจไม่มีเวลาและความสามารถพอที่จะสร้างชุดการสอนอีกทั้งมีการลงทุนค่อนข้างสูง เพราะต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขปรับปรุงให้เด็กสามารถเข้าใจจากสื่อที่สร้างขึ้นให้ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะมีกลุ่มผู้ผลิตที่ร่วมมือกันหลาย ๆ ฝ่าย หรือเป็นกลุ่มโรงเรียนจัดทำขึ้นและหมุนเวียนกันใช้ประกอบการสอน ก็จะให้ประโยชน์กับนักเรียนหูหนวกมากขึ้น

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนหูหนวก ควรได้ส่งเสริมให้ครูที่มีความสามารถได้ทดลองสร้างสื่อการสอนประเภทชุดการสอนให้มีประสิทธิภาพตามกฎเกณฑ์ของการสร้างสื่อประเภทนี้ แล้วนำออกเผยแพร่ใช้ประกอบ

ในการเรียนการสอนนักเรียนอนุหนวทต่อไป

4. ในการสร้างชุดการสอนควรสร้างให้สามารถนำไปใช้ได้ทั้งการสอนแบบกลุ่มเล็กหากิจกรรมร่วมกับ และแบบรายบุคคลให้เด็กใช้ฝึกเพียงคนเดียว เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนอนุหนวทได้ฝึกหัดเรียนรู้ด้วยตนเอง

5. ในการนำชุดการสอนไปใช้ ควรคำนึงถึงควาเหมาะสมของขนาดกลุ่มเด็กที่จะสอนด้วย เพราะนักเรียนอนุหนวทมีพฤติกรรมผิดไปจากนักเรียนปกติ จากการสังเกตการทดลองใช้ชุดการสอนกับนักเรียนอนุหนวท พบว่าถาทดลองใช้ชุดการสอนกับนักเรียนอนุหนวทกลุ่มเล็ก การทำงานของนักเรียนจะดีเป็นไปตามเวลาที่กำหนดให้ นักเรียนเก็บสื่อเรียบร้อย และมีผลการเรียนรู้ถูกต้องมาก แต่ถาเป็นนักเรียนอนุหนวทกลุ่มใหญ่จะต้องใช้เวลามากขึ้น ควบคุมค่อนข้างลำบาก ผลการเรียนรู้ค้อยกว่ากลุ่มเล็ก เนื่องจากเด็กมีพฤติกรรมอื่นมาแทรก เช่น ชอบดอกละเลินแบบกัน เล่นกัน เกินไป ถูกลุ่มอื่น ๆ ทำให้เสียเวลา และครูต้องอธิบายชี้แจงมากกว่าปกติ

6. การใช้ภาษาในบัตรงานต่าง ๆ ไม่สื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ ครูยังต้องอธิบายเพิ่มเติมอีก เนื่องจากนักเรียนอนุหนวทไม่เข้าใจภาษาไทยที่ใช้ จะเห็นได้ว่าในการใช้สื่อประเภทชุดการสอนกับนักเรียนอนุหนวท เพื่อฝึกการเรียนรู้ด้วยตนเอง นั้นยังต้องอาศัยครูช่วยอยู่ด้วย ในการช่วยลปปัญหาคานี้ ผู้วิจัยเห็นว่า นอกจากการใช้ภาษาในบัตรงานต่าง ๆ แล้ว ต้องคำนึงถึงความยากง่ายของคำที่ใช้ และให้เหมาะกับระดับชั้นของเด็กด้วย ก่อนจะใช้ชุดการสอน ครูควรจะได้มีการสาธิต อธิบาย แนะนำบัตรงานต่าง ๆ ให้นักเรียนเข้าใจกระบวนการเรียนการสอนก่อน จึงจะให้เรียนด้วยชุดการสอนจริง จะทำให้เด็กเข้าใจวิธีการมากขึ้น และใช้เวลาในการเรียนด้วยชุดการสอนน้อยลง ขจัดปัญหาความสับสนในขณะเด็กเรียนได้ด้วย เพราะคำสั่งต่าง ๆ ในบัตรงานจะคล้าย ๆ กัน ทำให้เด็กสามารถช่วยตัวเองได้

7. ในการนำชุดการสอนไปใช้กับการเรียนของนักเรียนอนุหนวท ถาเป็นนักเรียนที่เรียนเก่งจะได้ผลดี แต่ถาเป็นเด็กที่เรียนช้าจะต้องใช้เวลาเพิ่มขึ้น และครูจะ

ต้องให้คำแนะนำเป็นพิเศษ ถ้าเป็นกรณีที่มีเด็กเรียนเก่งมาก ผู้วิจัยเสนอว่าให้เด็กที่เรียนเก่งเขาไปช่วยเหลือเด็กที่เรียนช้าจะทำให้ได้ผลดีขึ้นเท่ากับเป็นการช่วยให้เด็กได้มีโอกาสช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มเดียวกันให้เรียนรู้ได้สำเร็จด้วย

ข. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรได้มีการทดลองสร้างชุดการสอนสำหรับนักเรียนหูหนวกในเนื้อหาให้ครอบคลุมทุกบทในวิชาภาษาไทยตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ และสร้างชุดการสอนสำหรับนักเรียนหูหนวกในวิชาอื่น ๆ ด้วย เพื่อทำให้การสร้างชุดการสอนมีประสิทธิภาพและช่วยการเรียนรู้ของนักเรียนหูหนวกมากขึ้น

2. ควรมีการทดลองใช้ชุดการสอนสอนนักเรียนหูหนวกในวิชาต่าง ๆ และในชั้นอื่น ๆ นอกเหนือจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ทำการวิจัยแล้ว เพื่อให้เกิดความมั่นใจในประสิทธิภาพของชุดการสอนมากขึ้น

3. เพื่อให้กระบวนการวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ควรมีการเปรียบเทียบการสอนนักเรียนหูหนวกด้วยชุดการสอนกับวิธีการสอนแบบอื่น โดยเพิ่มกลุ่มตัวอย่างให้มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4. ในการสร้างชุดการสอนเพื่อสอนนักเรียนหูหนวกในระดับชั้น และวิชาอื่น ๆ การสร้างกิจกรรมเพื่อสร้างความสนใจให้นักเรียนอยากเรียนนั้นควรให้แตกต่างไปจากกิจกรรมในชุดการสอนที่สร้างขึ้นใช้ในการวิจัยครั้งนี้

5. ในการสร้างชุดการสอนเพื่อใช้สอนนักเรียนหูหนวก ควรได้มีการทดลองใช้สื่อประสมประเภทอื่น ๆ บ้าง นอกเหนือจากการใช้ภาพลายเส้น จะทำให้เราความสนใจของเด็กได้มากขึ้นในการวิจัยครั้งต่อไป

6. เนื่องจากจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าชุดการสอนยังไม่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคลเท่าที่ควร ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการทดลองสร้างชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองและใช้สื่อประสมหลาย ๆ ประเภท เพื่อใช้ทดลองให้

นักเรียนทุกคนได้ฝึกหัดเรียนด้วยตนเอง ซึ่งในการสร้างชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองนั้น ก็ยังคงต้องยึดหลักการรับรู้ทางสายตา ใช้รูปภาพประกอบการเรียนรู้ แล้วศึกษามล การเรียนระหว่างการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองกับชุดการสอน เพื่อความมีความ แตกต่างกันเพียงใด

7. การใช้ตัวอักษรประกอบภาพ และข้อความในบัตรงานต่าง ๆ ใน ชุดการสอน น่าจะทดลองใช้ตัวพิมพ์กับตัวเขียนธรรมดา และภาพสีชาวกากับภาพสีต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบกิจกรรม แล้วศึกษาความมีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนทุกคนหรือไม่

8. เนื่องจากในขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน ต้องใช้ เวลาและทุนมาก เพราะต้องปรับปรุงรูปภาพให้สื่อความเข้าใจตรงกับจุดมุ่งหมาย ให้ได้ ในการวิจัยครั้งต่อไปควรทดลองใช้รูปภาพที่ต้องการกับนักเรียนทุกคนกลุ่มหนึ่ง ก่อนเพื่อศึกษาความเข้าใจของเด็กกับรูปภาพให้แน่ใจว่า ภาพใดสื่อความเข้าใจได้ ตรงกับที่ต้องการ แล้วจึงจะนำภาพนั้นไปประกอบกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในชุดการสอน เมื่อมีการแก้ไขก็จะแก้ไขเฉพาะภาพ ไม่ต้องแก้ไขกิจกรรมที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อ จะได้เป็นการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการสร้างชุดการสอนนั้น ๆ ด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กลุ่มทวาราวดี, โรงเรียน คณะครูหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย แผนการสอนย่อยวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2525, 60 หน้า

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการลงทุนด้านการศึกษาพิเศษ 2527, 86 หน้า

จินดา ปิณฑานนท์ "การศึกษาในโลกเจียม" 25 ปีแห่งการจัดการศึกษาของคนหูหนวกในประเทศไทย โรงพิมพ์กิจเจริญ 2519, 270 หน้า

ฉันทนา สีนะเสน การสร้างชุดการสอนสำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนวิชาภาษาไทยสำหรับครูคนเดียวในจังหวัดนครราชสีมา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 283 หน้า ถัดสำเนา

ชมเพลิน จันทรเรืองเพ็ญ ทองอินทร์ วงศ์โสธร และ สมคิด แก้วสนธิ "การสอนแบบต่าง ๆ ในระดับอุดมศึกษา" ครูศาสตร์ 6 : 48 พฤษภาคม - มิถุนายน 2519

ชวาล แพรัตกุล เทคนิคการวัดผล โรงพิมพ์วัฒนาพานิช 2518, 434 หน้า

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ "การปรับปรุงการสอนตามแผนจุฬา" ใน เอกสารประกอบการประชุมการปฏิบัติงานตามโครงการอบรม คณาจารย์ ครั้งที่ 1 - 4 ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518, 60 หน้า

_____ "ศูนย์การเรียนชุมชน : แนวโน้มการจัดการศึกษาเพื่อมวลชนในอนาคต" ครูศาสตร์ฉบับพิเศษ หน้า 5 ตุลาคม 2518

ไชยยศ เรื่องสุวรรณ หลักการทฤษฎีเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , มหาสารคาม โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์ 2522, 244 หน้า

ดวงพร เปรมโยธิน การศึกษาเกี่ยวกับการใช้โสตทัศนวัสดุ ประกอบการสอนภาษา
ไทย ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนเทศบาล จังหวัดพระนครศรี
อยุธยา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 176 หน้า
อัครา

ทัศนีย์ เจริญสุข การสร้างชุดการสอนเรื่อง ไกรทอง สำหรับห้องเรียนแบบศูนย์
การเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2521,
182 หน้า อัครา

ทองหล่อ วิภาวดี วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ เอกสารประกอบ
การสอนวิชาวิจัย 521 สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 154 หน้า อัครา

นายกรัณณทร, สำนัก กองวางแผนการศึกษา รายงานการศึกษากวาระการศึกษา
สงเคราะห์และการศึกษาพิเศษ 2520, 209 หน้า

นิพนธ์ สุขประทีป นวัตกรรมเทคโนโลยีการศึกษา โรงพิมพ์พิมพ์เนต 2519, 115 หน้า
บุญชม ศรีสะอาด "วิเคราะห์ข้อสอบ" พัฒนาวิจัย 4 สำนักงานทดสอบทางการ
ศึกษาและจิตวิทยา วัฒนาพานิช 2511, 144 หน้า

บุญเรือง สุภทรชัยวงศ์ การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนประกอบหลักสูตร ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 วิชาวิทยาศาสตร์ที่สร้างขึ้นโดยวิธีวิเคราะห์ระบบให้สัมพันธ์กับลักษณะ
ความเป็นอยู่ และปัญหาชนบทภาคกลาง วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2519, 178 หน้า อัครา

ประคอง วรรณสุต สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ สำนักพิมพ์บรรณกิจ 2526,
344 หน้า

ประสาธน์ พันธวัชร "รูปแบบการสอนที่ดี" มิตรครู 7 : 18 - 22 เมษายน 2517

ประเสริฐ ภูเงิน การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง เส้นตรง โดยใช้ศูนย์การเรียนกับการเรียนแบบชั้นปกติ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย 2524, 362 หน้า อัดสำเนา

ประเสริฐ แยมกลิ่นฟุ้ง พฤติกรรมร่วม ในงานแปลสภาวิจัย อันดับที่ 14 2509, 319 หน้า

ประหยัด จิระวรพงศ์ การศึกษาประสิทธิภาพชุดการสอนประกอบหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิชาวิทยาศาสตร์ที่สร้างขึ้นด้วยวิธีวิเคราะห์ระบบให้สัมพันธ์กับความเป็นอยู่และปัญหาชนบทภาคกลาง วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2519, 194 หน้า อัดสำเนา

เปรี๊ญ กุมุท นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2518, 7 หน้า อัดสำเนา

เทคนิคการเขียนบทเรียนโปรแกรม ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 168 หน้า

อัดสำเนา

พูนพิศ อมาตยกุล โสตสัมผัสวิทยาเบื้องต้น คลินิกโสตสัมผัสวิทยาและการพูด ภาควิชาหูและวิทยาโสต นาลิก ลาริงซ์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล 2516, 148 หน้า

พงศ์ประเสริฐ หกสุวรรณ การศึกษาดูการเรียนรู้และความคงทนในการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนด้วยตนเอง วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วิทยานิพนธ์

กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 237 หน้า อัดสำเนา

ยุพา วัฒนนิพัทธ์ การสร้างชุดการสอน ความพร้อมทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัย เรื่อง การฝึกความคิดสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2525, 194 หน้า อัดสำเนา

- เรณู อินทรทัศน์ การสร้างชุดการสอนประกอบหลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นประถม
ปีที่ 3 ให้สัมพันธ์กับลักษณะความเป็นอยู่และปัญหาชนบทภาคกลาง โดยใช้วิธีวิเคราะห์
ระบบ วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519,
 202 หน้า อักสำเนา
- โรจน์ย์ จะโนภาษ "การสร้างทัศนคติที่ถูกต้องทางวิทยาศาสตร์ให้แก่นักเรียน"
 ครุศาสตร์ 4 : 84 - 85 มิถุนายน - กรกฎาคม 2517
- ลัดดา สุขปริณี เทคโนโลยีการเรียนการสอน สำนักพิมพ์โอเพียนส์ไตร์ 2523,
 222 หน้า
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา โรงพิมพ์ทวีกิจ
 การพิมพ์ 2524, 287 หน้า
- วนิดา วิศววรบุตร การจัดระบบชุดการสอนรายบุคคลสำหรับการจัดการศึกษานอก
สถานที่ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 158 หน้า อักสำเนา
- วาสนา ชาวหา เทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
 วิโรฒ บางแสน 2522, 200 หน้า
- วิจิตร ศรีสะอาด "เทคนิควิทยาทางการศึกษา" ใน ประมวลบทความเกี่ยวกับ
นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2517,
 335 หน้า
- วิชัย วงษ์ใหญ่ พัฒนาหลักสูตรและการสอน (มิติใหม่) โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม
 2523, 220 หน้า
- _____ ชุดการสอน เอกสารอักสำเนา 5 หน้า
- วิเศษศักดิ์ โคตรอาษา การสร้างชุดการสอนสำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนวิชา
ภาษาไทย สำหรับชั้นประถมปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2521, 318 หน้า อักสำเนา

ศิรินพรัตน์ พิธานสมบัติ ความคิดเห็นของครูประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครที่มีต่อ
การใช้บทเพลงประกอบการสอน วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2521, 197 หน้า อักสำเนา

ศรีสุตา ศิริสิทธิ์ ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารต่อการให้กำบ้านนักเรียนในระดับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย 2522, 159 หน้า อักสำเนา

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ คู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 โรงพิมพ์อักษรไทย 2524, 499 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมสามัญศึกษา กองการศึกษาพิเศษ การศึกษาของคนพิการ
และการใช้หลักสูตร 2524, 14 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 พิมพ์ครั้งที่ 2
 โรงพิมพ์คุรุสภา 2525, 495 หน้า

ศุภนิศย์ วัฒนาดา คู่มือจิตวิทยาการศึกษา โรงพิมพ์เทียนวัฒนา 2518, 240 หน้า
 ศุภวัฒน์ ชื่นชอบ การสร้างชุดการสอนประกอบหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถม
ปีที่ 3 ให้สัมพันธ์กับลักษณะความเป็นอยู่และปัญหาของภาคกลาง โดยใช้วิธีวิเคราะห์
ระบบ ปรินญาณิพนธ์ กค.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519,
 184 หน้า อักสำเนา

สามัญศึกษา, กรม กองการศึกษาพิเศษ ศึกษาพิเศษ หลักสูตรประถมศึกษาสำหรับเด็ก
พิเศษ (กลุ่ม ข.) 2521, 58 หน้า

สมาน บุญตัน "ศูนย์การเรียนรู้แนวใหม่ สำหรับการพัฒนาโรงเรียนชุดการสอน"
ประชากรศึกษา 18 : 1 - 10 มีนาคม 2520

สุดา สิ้นสกุล การสร้างชุดการสอนสำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมปีที่ 5 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518, 184 หน้า
 อักสำเนา

สุนันท์ ปัทมาคม ชุดการสอน แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523 (เอกสารอัดสำเนา)

อนันต์ ศรีโสภา การวัดและการประเมินผลการศึกษา สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2520, 251 หน้า

อรจรรย์ น ตะกั่วทุ่ง การสร้างชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์สำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน โรงเรียนที่พระเป็นผู้สอนในเขตกรุงเทพมหานคร ปรินญาณินท์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 203 หน้า อัดสำเนา

/ Arkell, Claudia. "Educational Programming for Multiply Involved Deaf students," The Volta Review. 81 : 25 - 33, January, 1979.

Bledsoe, Joseph C., Iva D. Brown and Arther D. Strickland. "Factors Related to Pupil Observation Reports of Teachers and Attitude toward Their Teacher," The Journal of Educational Research, 65 : 119 - 125, November, 1971.

Deterline, William A. An Introduction to Programmed Instruction. New Jersey, Prentice-Hall, 1962. p. 45.

Duane, James E. Individualized Instruction - Programs and Materials. Englewood Cliffs, New Jersey, Technology Publications, 1973. 169 p.

Epstein, Sam and Beryl. The First Book of Teaching Machines. New York : Franklin Walts, 1956. 225 p.

Haslett, Betty. J. "Influency of Student Ability and Sex on Student Attitude toward Teachers," Education. 1976. 268 p.

Houston, W. Robert and others. "Developing Instructional Modules," A Modular System for Writing Modules College of Education, Houston, Texas, University of Houston, 1972. p. 10 - 15.

Hovland, Carl I., Irving L. Janis and Harold H. Kelley. Communication and Persuasion. New Haven, Persuasion Yale, 1953. p. 6 - 10.

- Irving, Adler. "Mental Growth and the Art of Teaching," The Mathematic Teaching. 59 : 706 - 715, December, 1966.
- Kampwerth, Leonard Cornelius. "An Experimental Study of Programmed Tutoring for Reading Instruction of Mental Retards," Dissertation Abstracts International. 41(3) : 5573A - 6212A, May, 1970.
- Kapfer, Philip and Miriam Kapfer. Instruction to Learning Package in American Education. Englewood Cliff, New Jersey, Educational Technology Publications, 1972. p. 3 - 10
- Lenzak, Koren Rones O. "Learning Center - Teaching Approach that Makes Old School Like New," Teacher. 90 : 54 - 57, February, 1973.
- McCarthy, John Patrick. "A Study of Perception of Students, Teachers and Administration the Learning Center in Selected Secondary School," Dissertation Abstracts International. 37(9) : 1345A, March, 1977.
- McCollman, James Wesley. "Relationship between the Use of Learning Activity Packages Group, Group Activities and the Performances of Students toward the Social Studies Course," Dissertation Abstracts International. 56(1) : 190A, August, 1975.
- McDonald, Ellen J.B. "The Development and Evaluation of a Set of Multi - Media Self - Instructional Learning Activity Packages for Use in Remedial English at an Urban Community College," Dissertation Abstracts International. 34(5) : 1590A - 1598A, October, 1973.
- Meeks, Eliza Bruce. "Learning Packages Versus Convention Methods of Instruction," Dissertation Abstracts International. 32(8) : 4295A, February, 1972.
- Mehrens, William A. and Irvin J. Lekkman. Measurement and Evaluation in Education and Psychology. Sydney, Holt, Rinehart and Winston, 1975. 584 p.
- Meignan, Roland. "A Pupils' Eye View of Teaching Performance," Education Review. 30 : 648, June, 1978.

- 4 Oletha, Brawley. "A Study to Evaluate the Effects of Using Multimedia Instructional Modules to Teach Time - Telling to Retarded Learner," Dissertation Abstracts International. 35(7) : 4280, January, 1975.
- Rigby, Dorothy S. "The Effectiveness of Learning Activity Package Instruction Versus the Teacher - Directed Method of Teaching Intermediate College Typewriting," Dissertation Abstracts International. 2(8) : 949A, August, 1974.
- Whittier, Robert Henry. "Relationship of Learning Center Experience to Change in Attitude and Achievement of Girls and Boys Dissertation Abstracts International. 34(1) : 1690A - 1697A, December, 1973.

ภาคผนวก

ตาราง แสดงความแตกต่างของคะแนน Pre-test และ Post-test
 ของนักเรียนทุนนก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

N	Pretest	Posttest	D	D ²
1	5	10	5	25
2	5	12	7	49
3	6	8	2	4
4	6	12	6	36
5	6	14	8	64
6	7	12	5	25
7	7	13	6	36
8	8	11	3	9
9	8	19	11	121
10	8	20	12	144
11	8	20	12	144
12	8	21	13	169
13	8	21	13	169
14	9	14	5	25
15	9	20	11	121
16	10	14	4	16
17	10	17	7	49
18	10	17	7	49
19	10	23	13	169
20	11	11	14	9

ตาราง (ต่อ)

N	Pretest	Posttest	D	D ²
21	11	16	5	25
22	11	19	8	64
23	11	20	9	81
24	12	16	4	16
25	12	20	8	64

$$\Sigma x = 216$$

$$\Sigma x = 400$$

$$\Sigma D = 187$$

$$\Sigma D^2 = 1683$$

$$\bar{X} = 8.64$$

$$\bar{X} = 16.00$$

$$\Sigma x^2 = 1974$$

$$\Sigma x^2 = 6893$$

$$s = 2.118$$

$$s = 4.532$$

$$t = 11.31$$

ตาราง แสดงค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อ	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก
1	.77	.36
2	.50	.16
3	.38	.20
4	.55	.20
5	.38	.20
6	.55	.26
7	.61	.25
8	.61	.30
9	.50	.22
10	.55	.26
11	.66	.24
12	.55	.26
13	.44	.24
14	.66	.30
15	.16	.35
16	.33	.30
17	.44	.28
18	.14	.31

ตาราง (ต่อ)

ข้อ	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก
19	.61	.22
20	.66	.22
21	.77	.29
22	.66	.24
23	.44	.31
24	.77	.29
25	.83	.15
26	.44	.24
27	.55	.20
28	.66	.30
29	.16	.20
30	.08	.44
31	.83	.35
32	.77	.39
33	.66	.38
34	.61	.30
35	.50	.22

ข้อทดสอบที่คัดออกได้แก่ ข้อ 2, 15, 25, 29, 30, 31 เหลือข้อทดสอบ
ที่ใช้ไถ่จำนวน 29 ข้อ

ตาราง แสดงการวิเคราะห์รายข้อของแบบสอบถามความกึกเห็น

ข้อ	ค่า t	ค่า df ที่ $\alpha .05$
	<u>เนื้อหา</u>	
1	2.788	1.823
2	2.451	1.812
3	2.310	2.920
4	3.557	1.943
5	1.902	1.314
6	3.085	2.015
7	0.049	2.920
	<u>กิจกรรม</u>	
1	2.360	1.679
2	0.416	2.132
3	2.730	2.015
4	2.563	2.132
5	1.764	2.132
6	1.492	1.943
7	2.094	2.053
8	3.366	1.725
9	0.422	2.015
10	3.407	1.314

ตาราง (ต่อ)

ข้อ	ค่า t	ค่า df ที่ $\alpha .05$
11	1.612	6.314
12	6.148	2.015
13	1.008	2.132
14	1.950	1.697
<u>ประโยชน์</u>		
1	0.475	1.708
2	1.526	1.833
3	5.788	1.895
4	3.712	1.812
5	3.674	1.895
6	5.363	2.015
7	7.938	1.860
8	1.059	2.920
9	3.623	1.895
10	1.077	1.895
11	0.484	1.860

ข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องปลามหาภาพ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำสั่ง จงวงกลม รอบตัวอักษรหน้าข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุด เพียงข้อเดียว

1. เรื่องปลามหาภาพมีเด็กชายและเด็กหญิงรวมทั้งหกคน
 ก. 4 คน ข. 5 คน ค. 6 คน ง. 7 คน
2. ใครว่ายน้ำเก่งที่สุด
 ก. เพชร ข. ปิติ ค. วีระ ง. มานะ
3. ฉลาม ใช้อะไร
 ก. ไขแท่งปลา ข. ไขฟันปลา ค. ไขยั้งปลา ง. ไขซี่ปลา
4. ปลามหาภาพ หมายถึงปลาที่อาศัยอยู่ที่ไหน
 ก. ในทะเล ข. ในคลอง ค. ในบ่อ ง. ในสระ
5. เจ้านิล เป็นชื่อของอะไร
 ก. ม้า ข. ลิง ค. ควาย ง. วัว
6. ใครว่ายน้ำไม่ได้
 ก. วีระ ข. ปิติ ค. มานะ ง. ชูใจ
7. ใครถูกปลามหาภาพกัด
 ก. จันทร ข. ชูใจ ค. มานะ ง.
8. ปลาอะไรเรียกว่า ปลามหาภาพ
 ก. ปลาฉลาม ข. ปลาชะโด ค. ปลาโลมา ง. ปลาเทโพ
9. ปลามหาภาพมีประโยชน์อย่างไร
 ก. ทำอาหาร ข. ทำยา ค. ทำของเล่น ง. ทำงาน
10. ใครจับปลามหาภาพได้
 ก. วีระ ข. ปิติ ค. เพชร ง. มานะ

11. คำว่า มหากาฬ เขียนคำอ่านได้อย่างไร
 ก. มะ-หา-ภาค ข. มา-หา-กาน ก. มา-หา-การ ง. มะ-หา-กาน
12. ข้อใดเป็นความหมายของคำว่า มหากาฬ
 ก. ระบาดร้าย ข. คุร้าย ค. ว่องไว ง. เชื่องช้า
13. เรือ อยู่ที่ไหน
 ก. ในคอก ข. ในมือ ค. ในน้ำ ง. ในคลอง
14. ข้อไหนเขียนประโยคถูกต้องที่สุด
 ก. พัฒมพนาวมา ข. มาพัฒมพนาว ค. ลมพนาวพัฒมา ง. มาลมพนาวพัค
15. คำว่า จันทร เขียนคำอ่านอย่างไร
 ก. จัน-ทะ-ระ ข. จัน ค. จัน-ทอน ง. จัน-ทาน
16. ใครเป็นผู้พูด ฉันทลวณน้ำ
 ก. ชูใจ ข. มานี ค. จันทร ง. มาลี
17. ข้อใดเกิดขึ้นเป็นที่ 1
 ก. จันทรถูกปลากัด ข. แม่ทำอาหาร ก. เด็ก ๆ ไปว่ายนน้ำ ง. เพชรแทงปลา
18. ข้อใดเกิดขึ้นเป็นที่สุดท้าย
 ก. จันทรถูกปลากัด ข. แม่ทำอาหาร ค. เด็ก ๆ ไปว่ายนน้ำ ง. เพชรแทงปลา
19. จันทร หมายถึงอะไร
 ก. ดวงอาทิตย์ ข. ดวงจันทร์ ค. ดวงดาว ง. ดวงเคื่อน
20. ลมพนาว _____ มา
 ก. วัง ข. พา ค. พัด ง. นำ
21. _____ ถือนมวก
 ก. ปิติ ข. วีระ ค. เพชร ง. มานะ
22. ข้อใดเป็นชื่อปลา
 ก. เทโพ ข. เคโซ ก. ปี่โต ง. โอเด

23. ทำอย่างไรจึงจะเก็บปลาไว้กินได้นาน

ก. ทากให้แห้ง ข. ขายให้คนอื่น

ค. ให้เพื่อน

ง. ต้มให้สุก

24. ปลาชนิดไหนเก็บไว้กินได้นาน

ก. ปลาแห้ง ข. ปลาต้ม

ค. ปลานึ่ง

ง. ปลาย่าง

25. ถ้าไม่มีฉมวก นักเรียนจะใช้อะไรแทนได้

ก. หอก

ข. คาน

ค. มีด

ง. ขวาน

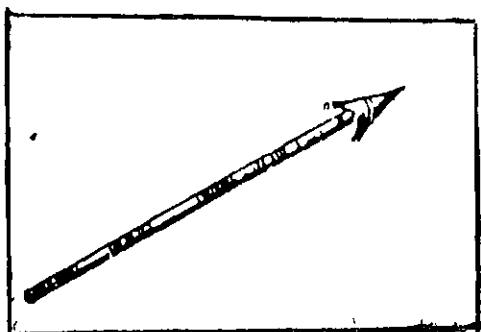
26. ภาพนี้ เขียนคำว่าอะไร

ก. เรือใบ

ข. เรือจ้าง

ค. เรือยนต์

ง. เรือพาย

27. ภาพนี้ เขียนคำว่าอะไร

ก. หอก

ข. คาน

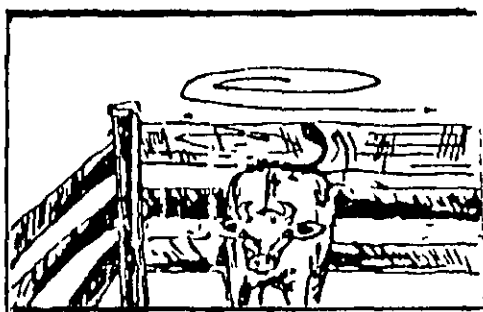
ค. ฉมวก

ง. มีด

28. ภาพนี้ เขียนประโยคอย่างไรจึงจะถูก

- ก. เด็กเหยียบปลา
- ข. ปลาตกเด็ก
- ค. ปลาวาน้ำชนเด็ก
- ง. ไม่มีข้อถูก

29. จากภาพ ข้อใด เขียนประโยคถูกต้อง

- ก. วัวอยู่ข้างเสา
- ข. วัวอยู่ในคอก
- ค. วัวอยู่ในเล้า
- ง. ถูกทุกข้อ

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง 19 ปลาหมึกภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ส่วนประกอบของชุดการสอน

1. บทเรียนแบ่งออกเป็น 5 หน่วย แต่ละหน่วยมีส่วนประกอบ และบัตรงาน
ดังนี้

1.1 บัตรคำสั่ง

1.2 บัตรเนื้อหา

1.3 บัตรกิจกรรม

1.4 บัตรคำถาม

1.5 กระดาษคำตอบ

1.6 บัตรเฉลย

1.7 ภาพลายเส้นประกอบเนื้อหา

2. ข้อทดสอบ ที่ใช้ทดสอบความรู้ก่อนและหลังเรียน จำนวน 1 ชุด พร้อม
ควยกระดาษคำตอบ

3. คู่มือครู

4. อุปกรณ์ภาพลายเส้น

กมือครู

ก. คำชี้แจงสำหรับครู

1. ครูตรวจชุดการสอนให้เรียบร้อย
2. ครูควรจัดชั้นเรียนให้เหมาะสมและสะดวกกับการสอน
3. ครูควรศึกษาเนื้อหาที่จะต้องสอนโดยละเอียด และศึกษาชุดการสอน

อย่างรอบคอบ

4. ก่อนสอนครูควรเตรียมการสอนไว้บนโต๊ะประจำกลุ่ม อย่างเรียบร้อย โดยให้นักเรียนได้รับคนละ 1 ชุด เว้นแต่สื่อการสอนที่ต้องใช้ร่วมกันในกลุ่ม ซึ่งควรมีจำนวนพอกับสมาชิกในกลุ่มใช้ด้วยกันโดยไม่ต้องรอกอย

5. ก่อนสอนครูต้องให้นักเรียนทำแบบส้อมก่อนการเรียนด้วย
6. ข้อทดสอบ ต้องเป็นข้อทดสอบอิงเกณฑ์ ซึ่งเขียนขึ้นเพื่อวัดจุดมุ่งหมาย

เชิงพฤติกรรมโดยตรง

7. ถ้าเป็นการเรียนด้วยชุดการสอนครั้งแรก ครูควรชี้แจงให้นักเรียนทราบบทบาทของนักเรียนในการเรียนด้วย วิธีนี้อย่างแจ่มแจ้ง

8. การสอนแบ่งเป็น 3 ชั้น คือ ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ชี้นำเข้าสู่กิจกรรม และขั้นสรุปบทเรียน และให้นักเรียนเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน รวม 5 กลุ่ม ในแต่ละกลุ่มจะเรียนหน่วยการเรียนรู้เดียวกันหมด เมื่อเปลี่ยนหน่วยทุกกลุ่มก็ต้องเปลี่ยนเหมือนกันหมดด้วย

9. ขณะนักเรียนประกอบกิจกรรม ครูควรเฝ้าดูการทำงานของนักเรียนอย่างใกล้ชิด หากนักเรียนคนใดมีปัญหา ครูจะคอยช่วยเหลือได้ทันที

10. ถ้านักเรียนทำงานช้าเกินไป ครูควรให้เวลาต่อ หรือจัดกิจกรรมเตรียมไว้สำหรับนักเรียนที่เรียนช้า

11. ถ้านักเรียนกลุ่มใดทำงานเสร็จเร็วเกินไป ก็ให้เรียนในกิจกรรมสำรองที่เตรียมไว้ให้ทำในแต่ละหน่วย
12. การเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนทำได้เมื่อเป็นดังนี้
 - 12.1 นักเรียนทุกคนในแต่ละกลุ่มประกอบกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว
 - 12.2 หากมีกลุ่มใดเสร็จก่อนโดยที่กลุ่มอื่นยังไม่เสร็จ ก็ให้กลุ่มที่เสร็จก่อนไปทำกิจกรรมสำรองในแต่ละหน่วย
13. ก่อนเปลี่ยนกิจกรรม ครูควรพูดย้ำให้นักเรียนเก็บชุดการสอนของกลุ่มตนให้เรียบร้อยและให้เปลี่ยนกลุ่มอย่างมีระเบียบ
14. หลังจากเรียนครบทุกหน่วยแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนที่เป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนการเรียน
15. หากมีนักเรียนขาดเรียน ครูควรให้นักเรียนเรียนเป็นรายบุคคลจากชุดการสอนเรื่องนั้น โดยครูอาจแยกชุดการสอน แต่ละหน่วยมาเพียงชุดเดียวสำหรับนักเรียนคนนั้น
16. หลังจากนักเรียนเรียนครบทุกหน่วยแล้ว ครูควรเก็บกระดาษคำตอบของนักเรียนแต่ละคน เพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และความก้าวหน้าของนักเรียนต่อไป

หมายเหตุ

ก่อนสอนด้วยชุดการสอนครูต้องชี้แจงให้นักเรียนรู้จักข้อสัถย์ตอบตนเอง ไม่ลอกคำตอบจากเพื่อนหรือแอบดูคำตอบจากบัตร เฉลยก่อนที่จะตอบคำถาม

๗. สิ่งที่ครูต้องเตรียม

ครูจะต้องเตรียมวัสดุอุปกรณ์ เช่น บัตรภาพ บัตรคำ แถบประโยคให้ครบ และถ้าหากจะมีการใช้ Reinforcement กับเด็กที่ทำแบบทดสอบถูกต้อง ครูจะต้องจัดเตรียมมาเองนอกเหนือจากอุปกรณ์ที่จัดไว้ให้ในชุดการสอนนี้ นอกจากนี้ครูควรเตรียมเครื่องเขียนไว้สำหรับนักเรียนที่ขาดด้วย

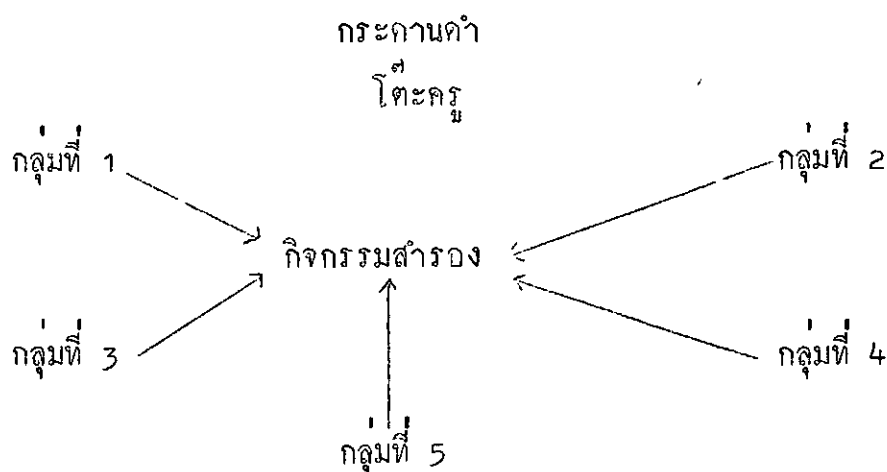
ค. บทบาทของนักเรียน

สิ่งที่ครูควรชี้แจงให้นักเรียนทราบ คือ

1. อานบัตรคำสั่งอย่างระมัดระวัง และปฏิบัติตามกิจกรรมที่ละขั้นตอนอย่างถูกต้อง
2. พยายามทำแบบทดสอบประจำหน่วยให้ถูกต้อง คำถามในแต่ละหน่วยไม่ใช่ข้อสอบ แต่เป็นส่วนหนึ่งของการเรียน
3. นักเรียนควรตั้งใจปฏิบัติตามกิจกรรมอย่างจริงจัง ไม่คุยและเล่นกันนที่เรียน
4. ก่อนที่จะเปลี่ยนหน่วยการเรียน จะต้องจับบัตรงานต่าง ๆ และสื่อการเรียนเข้าที่เดิมให้เรียบร้อย ก่อนที่จะเรียนหน่วยใหม่ ถ้ามีสิ่งชำรุดต้องแจ้งให้ครูทราบทันที
5. นักเรียนควรใช้ชุดการสอนอย่างระมัดระวัง
6. การปฏิบัติตามกิจกรรมแต่ละหน่วยมีเวลาจำกัด นักเรียนจะต้องซื้อสัตย์และตั้งใจปฏิบัติตามคำสั่งโดยเคร่งครัด

ง. การจัดชั้นเรียน

ให้จัดเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน รวม 5 กลุ่ม ทุกกลุ่มเรียนหน่วยการเรียนรู้เดียวกัน
 แผนผังการจัดกลุ่มนักเรียนดังนี้

จ. แผนการสอน

จัดไว้ในคู่มือครูชุดนี้แล้ว

ฉ. การประเมินผล

ประเมินผล จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และจากผลการ
ทำแบบฝึกหัด ของนักเรียน

แผนการสอน

วิชาภาษาไทย เรื่อง ปลาหมากภาพ เวลา 15 นาที

หัวเรื่อง

1. เนื้อเรื่องปลาหมากภาพ
2. ความหมายของคำศัพท์
3. คำและประโยคประกอบภาพ
4. เรียงคำให้เป็นประโยค
5. เติมคำให้มีความ

ความคิดรวบยอด

1. การว่ายน้ำเป็นการออกกำลังกายอย่างหนึ่งที่เด็ก ๆ ควรฝึกหัดไว้
2. การว่ายน้ำของเด็กในสถานที่ต่าง ๆ ความปลอดภัยเป็นสิ่งสำคัญ เพราะในลำคลองบางแห่งที่เด็กฝึกว่ายน้ำ จะเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำต่าง ๆ บางชนิดดุร้าย บางชนิดไม่ดุร้าย ถึงแม้จะเป็นปลาน้ำจืด เช่น ปลาชะโด ก็อาจทำร้ายให้เด็ก ๆ บาดเจ็บได้ นอกจากจะหาอันตรายคนได้แล้ว เด็กก็สามารถจับปลาชะโดมาทำเป็นอาหารได้เช่นกัน
3. การว่ายน้ำนอกจากจะได้รับอันตรายจากสัตว์น้ำแล้ว น้ำอาจจะเข้าหู ทำให้หูอักเสบได้
4. จมวกเป็นเครื่องมือที่ใช้จับสัตว์ได้อีกชนิดหนึ่ง ด้วยการใส่แทงสัตว์
5. คำต่าง ๆ สามารถนำมาเรียงเป็นประโยคใช้สื่อความเข้าใจกันได้ ถ้าเรียงคำผิดก็จะทำให้ความหมายในประโยคผิดไปด้วย
6. คำต่าง ๆ มีความหมายในตัวเอง บางคำมีความหมายหลายอย่าง บางกราวใช้เป็นชื่อคน และบางครั้งเป็นชื่อของเครื่องประดับก็ได้ เช่น คำว่า เพชร

7. คำบางคำใช้แทนชื่อ เช่น คำว่า ม้า แทน คำว่าเป็นการแสดงอาการ เช่น คำว่า หัวเราะ

8. ในเนื้อเรื่องหรือข้อความ หรือในประโยคถ้าหากคำใดคำหนึ่งไป ก็จะทำให้เข้าใจเนื้อหานั้นได้ยาก ความหมายไม่สมบูรณ์ ต้องหาคำหรือประโยคที่ถูกมาเติมให้ครบ จะทำให้เนื้อเรื่องชัดเจนขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อเรียนจบแล้วนักเรียนสามารถเล่า และตอบคำถามตามเนื้อเรื่องที่เรียนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามในเรื่อง ความหมายของภาพที่เรียนได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถเขียนความหมายของคำได้ถูกต้อง เมื่อกำหนดคำศัพท์มาให้
4. นักเรียนเขียน คำ และประโยคได้ถูกต้อง เมื่อกำหนดภาพมาให้
5. นักเรียนสามารถเลือกและเขียน คำ และประโยคได้ถูกต้อง เมื่อกำหนดภาพมาให้
6. นักเรียนสามารถเรียงคำที่กำหนดให้เป็นประโยคที่ถูกต้องได้
7. เมื่อกำหนดข้อความและเว้นคำที่ขาดหายไปให้นักเรียนสามารถเลือก และเขียนเติมคำลงในช่องว่างให้ได้ความถูกต้องได้

แผนการสอนควยชุดการสอน

ก. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

1. ให้นักเรียนดูภาพการ์ตูนที่เป็นตัวละครในเรื่องที่จะเรียน ศึกษามอง และให้เด็กตอบคำถามครู

2. นักเรียนแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ตามแผนผังการจัดชั้นเรียน

3. ให้เด็กทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องปาล์มอากาศ
จำนวน 29 ข้อ

ข. ขั้นประกอบกิจกรรมในแต่ละหน่วย

1. นักเรียนทุกคนรับบัตรงานจากหัวหน้ากลุ่ม
2. อ่านบัตรคำสั่ง แล้วปฏิบัติตามถ้าไม่เข้าใจซักถามครูได้
3. ศึกษาบัตร เนื้อหาซึ่งประกอบด้วย ภาพและข้อความประกอบภาพ
4. ปฏิบัติตามคำสั่งในบัตรกิจกรรม
5. ตอบคำถาม จากบัตรคำถาม ลงในกระดาษคำตอบ
6. ตรวจคำตอบจากบัตรเฉลย
7. รวบรวมคำตอบส่งครู ตรวจดูอีกครั้งหนึ่ง

ค. ขั้นสรุป

1. นักเรียนแยกกลุ่มรวมเข้าเป็นชั้นเรียนปกติ
2. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็น
ฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเริ่มเรียนด้วยชุดการสอน
3. สนทนา ซักถามปัญหา ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่าง ๆ
จากเรื่องที่เรียน พร้อมทั้งชี้แจง ให้รางวัลนักเรียนที่มีผลการเรียนดีในเรื่องที่เรียน
แล้วนั้น

ชุดการสอน วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวนนักเรียน 25 คน

บทที่ 19 เรื่องปาลมหากาฬ

หน่วยที่ 1 เนื้อเรื่องปาลมหากาฬ เวลา 3 คาบ คาบละ 20 นาที

คำชี้แจง

1. ก่อนสอบ ครูต้องศึกษาคู่มือการใช้ชุดการสอนอย่างละเอียดและชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบแบ่งเป็นหน่วย ดังนี้

1.1 นักเรียนจะเรียนกันเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน

1.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มจะเรียนในหน่วยเดียวกันหมด เมื่อจบแล้วจึงจะเปลี่ยนไปเรียนหน่วยที่ 2

1.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องเลือกหัวหน้ากลุ่ม 1 คน

1.4 หัวหน้ากลุ่มจะแจกบัตรคำสั่งและอื่น ๆ ให้สมาชิกทุกคน

1.5 นักเรียนทุกคนปฏิบัติตามคำสั่งในบัตรอย่างเคร่งครัด

1.6 หัวหน้ากลุ่มแจกกระดาษคำตอบแก่สมาชิกหลังจากทำกิจกรรม

เสร็จแล้ว

1.7 หัวหน้ากลุ่มแจกบัตรเฉลยแก่สมาชิกเมื่อตอบคำถามเสร็จแล้ว

1.8 นักเรียนช่วยกันเก็บอุปกรณ์การเรียนโต๊ะเรียบร้อย

1.9 หัวหน้ากลุ่มรวบรวมบัตรคำสั่งและบัตรเฉลย กระดาษคำตอบ

ส่งครู

2. ครูนำบัตรคำสั่ง กระดาษคำตอบ บัตรเฉลย อุปกรณ์ ภาพการ์ตูนเนื้อเรื่องปาลมหากาฬ ไปวางไว้ในกลุ่มต่าง ๆ ทั้ง 5 กลุ่ม

3. ขณะที่นักเรียนกำลังเรียนตามกลุ่มต่าง ๆ ในหน่วยที่ 1 นี้ ครูคอยตรวจตราให้นักเรียนทำกิจกรรมตามคำสั่งในบัตรงานอย่างถูกต้อง และให้คำปรึกษาแนะนำเมื่อเด็กมีปัญหหรือไปเข้าใจ

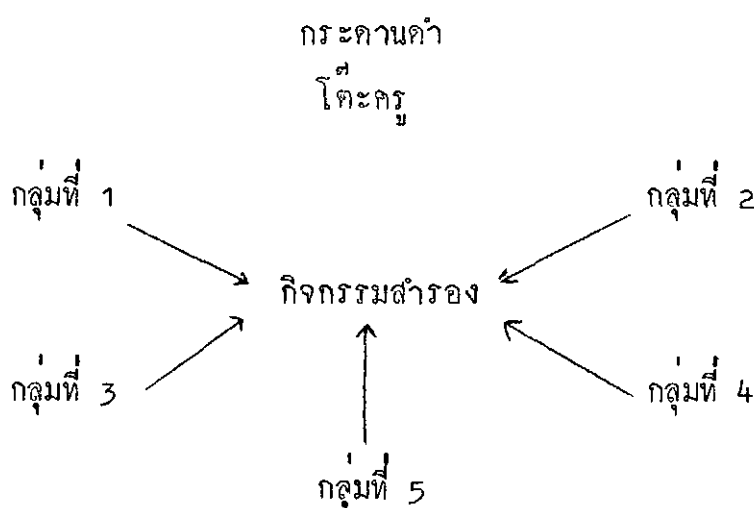
4. รวบรวมและตรวจคำตอบของนักเรียน

สิ่งที่ครูจะต้องเตรียมก่อนสอน

1. จัดโต๊ะนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน
2. ให้นักเรียนนำหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มาทุกคน

การจัดชั้นเรียน

จัดห้องเรียนตามแผนผังดังนี้

บทบาทของนักเรียน

1. ฟังคำแนะนำการเรียนจากครู และซักถามครูจนเข้าใจ
2. หัวหน้ากลุ่มแจกบัตรคำสั่ง
3. นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง ในบัตรคำสั่ง
4. หัวหน้ากลุ่มแจกกระดาษคำตอบ
5. นักเรียนทุกคนตอบคำถาม

6. หัวหน้ากลุ่มแจกบัตร เฉลย
7. นักเรียนตรวจคำตอบของตัวเอง
8. นักเรียนเก็บอุปกรณ์การเรียน บัตรคำสั่ง บัตรเฉลย เมื่อเรียนจบลงแล้ว
9. หัวหน้ากลุ่มรวบรวมกระดาษคำตอบของสมาชิกในกลุ่มส่งครู

แผนการสอน

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย บทที่ 15 เรื่องปลาหมึกหาคำ

หน่วยที่ 1 เนื้อเรื่องปลาหมึกหาคำ เวลาเรียน 3 คาบ จำนวนนักเรียน 25 คน

1. ความคิดรวบยอด

1. เด็กชายหญิงและสัตว์ในเรื่อง เกี่ยวข้องในลักษณะต่าง ๆ กัน
2. เด็ก ๆ ไปว่ายน้ำแล้วถูกปลาหมึกหาคำ คือปลาตุ๋นร้ายชนิดหนึ่งที่เรียกว่าปลาชะโด กัดขาเป็นแผล ที่ริมคลอง และปลาชนิดนี้สามารถนำไปประกอบอาหารได้

2. จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถตอบคำถามตามเนื้อเรื่องที่เรียนได้ถูกต้อง 90 %
3. เนื้อหา เนื้อเรื่องปลาหมึกหาคำจากภาพการ์ตูน จำนวน 13 หน้า
4. สื่อการเรียนการสอน
 1. บัตรคำ และบัตรเนื้อหา
 2. บัตรคำตอบ
 3. บัตรเฉลย
 4. ภาพการ์ตูน บัตรคำ และบัตรภาพ
 5. อุปกรณ์การเขียน
5. กิจกรรมนักเรียน

1. ครูอธิบายเนื้อเรื่องจากภาพการ์ตูน 2 ครั้ง ให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่อง ถ้าไม่เข้าใจให้ถามครู

2. ให้นักเรียนอ่านและดูภาพการ์ตูน เรื่องปลามหาका"เอง เป็นกลุ่ม ๆ ซ้ำอีกครั้งหนึ่ง สงสัยตอนใดให้ถามครู

3. ปฏิบัติตามคำสั่งในบัตรอย่างเคร่งครัด

4. ตอบคำถามในกระดาษคำตอบที่หัวหน้ากลุ่มแจกให้

5. ตรวจคำตอบจากมิตรเฉลี่ย

6. ส่งกระดาษคำตอบให้หัวหน้ากลุ่ม

7. เก็บอุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อย

6. การประเมินผล

1. ตรวจ การตอบคำถาม ในกระดาษคำตอบ ประจำหน่วยที่ 1

2. ตรวจการ ตอบคำถาม ในการสอบครั้งสุดท้าย หลังจากจบ

บทเรียนเรื่องปลามหาका"

7. กิจกรรมสำรอง

ถ้านักเรียนทำกิจกรรมการเรียนการสอนในหน่วยที่ 1 เสร็จไม่พร้อมกันทำให้ไม่สามารถเปลี่ยนไปเรียนหน่วยที่ 2 ได้ ถ้ามีเวลาเหลือมากให้นักเรียนที่ทำกิจกรรมเสร็จก่อน อ่านเนื้อเรื่องปลามหาका" จากภาพการ์ตูน หรืออ่านเนื้อเรื่องจากแบบเรียนภาษาไทย ทบทวนอีกครั้งหนึ่ง ถ้ามีเวลาเหลือน้อย ให้นักเรียนที่เสร็จก่อนพักได้

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปลามหากาฬ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บัตรคำสั่ง

หน่วยที่ 1 เนื้อเรื่อง ปลามหากาฬ

ให้นักเรียนอ่านและดูภาพประกอบเนื้อเรื่องให้เข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจให้ถามครู

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปลามหากาฬ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บัตรเนื้อหา

หน่วยที่ 1 เนื้อเรื่อง ปลามหากาฬและภาพประกอบ

เนื้อเรื่อง ปลามหากาฬ ตั้งแต่หน้า 1 ถึงหน้า 13

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปลามหากาฬ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บัตรกิจกรรม

หน่วยที่ 1 เนื้อเรื่อง ปลามหากาฬ

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนดูบัตรภาพ และบัตรคำ
2. ให้นักเรียนช่วยกันจับคู่ บัตรภาพและบัตรคำให้ตรงกันตามตัวอย่าง

ในแผนภูมิ

กระดาษคำตอบ หน่วยที่ 1 เรื่องปอดมหากาฬ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อ

คำตอบ

1.	ก.	ข.	ค.	ง.
2.	ก.	ข.	ค.	ง.
3.	ก.	ข.	ค.	ง.
4.	ก.	ข.	ค.	ง.
5.	ก.	ข.	ค.	ง.
6.	ก.	ข.	ค.	ง.
7.	ก.	ข.	ค.	ง.
8.	ก.	ข.	ค.	ง.
9.	ก.	ข.	ค.	ง.
10.	ก.	ข.	ค.	ง.
11.	ก.	ข.	ค.	ง.
12.	ก.	ข.	ค.	ง.
13.	ก.	ข.	ค.	ง.
14.	ก.	ข.	ค.	ง.
15.	ก.	ข.	ค.	ง.
16.	ก.	ข.	ค.	ง.
17.	ก.	ข.	ค.	ง.
18.	ก.	ข.	ค.	ง.
19.	ก.	ข.	ค.	ง.

บัตรเฉลย หน่วยที่ 1 เนื้อเรื่องปาลมहाกาฬ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. ค. เพชร	2. ก. จันท	3. ง. ปิติ	4. ค. เจ้า	5. ข. วีระ
6. ค. มานี	7. ข. ชูใจ	8. ค. ฌมว	9. ง. มานะ	10. ข. ปลาชะโค
11. ค. จันท	12. ข. ปลาชะโค	13. ก. เพชร	14. ค. ฌมว	15. ง. อาหาร
16. ก. ปิติ	17. ก. ไข้แทง	18. ข. ชูใจ	19. ก. วีระ	

ปลาหมากกาฬ

117

เด็กเรียน ทำตนรับกลิ่นบ้านเพื่อขออนุญาตผู้ปกครอง แล้วทุกคนก็พร้อมกันไป
ทำน้ำที่ไม่ปนเปื้อนกับผู้อื่น

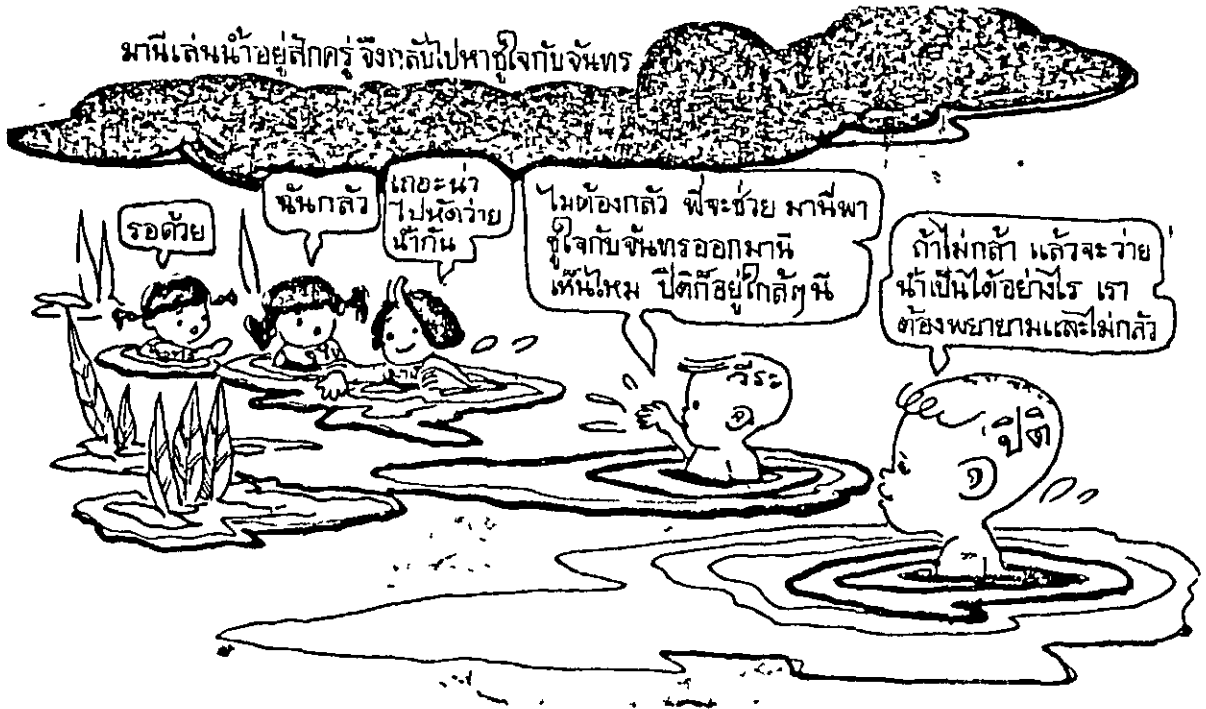
②

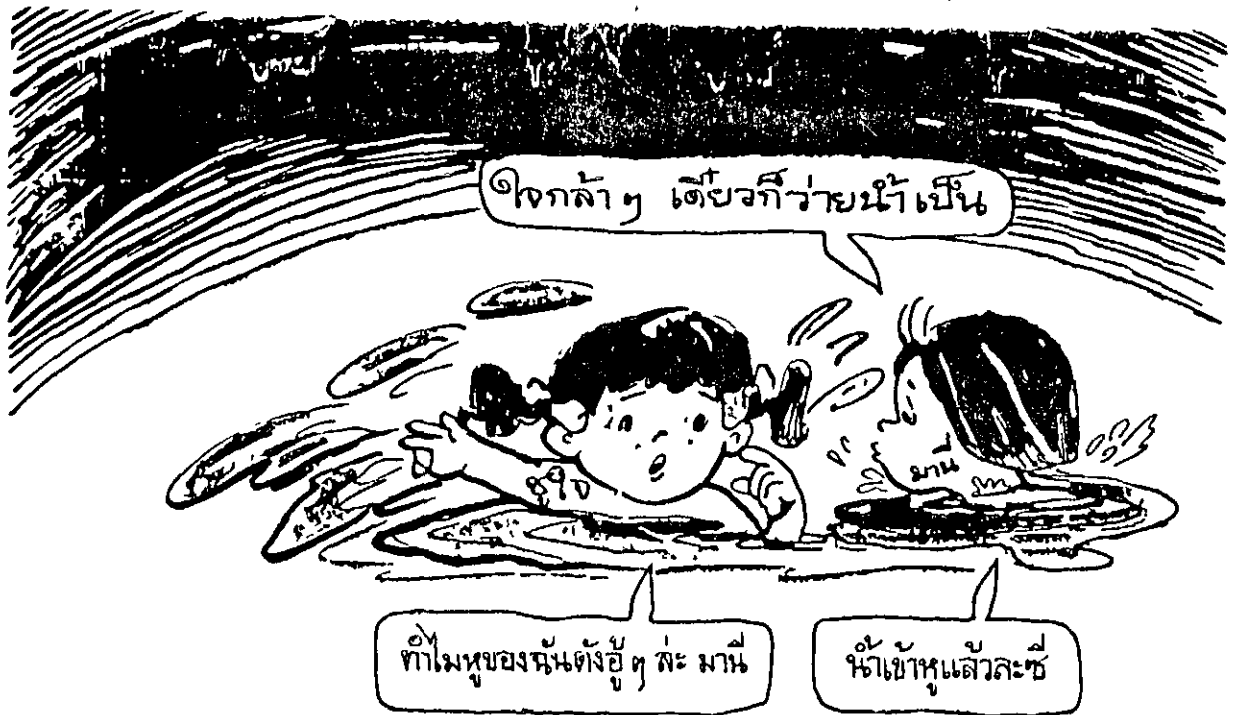
ตรงกลางแม่น้ำ มีเรือยนต์ลำใหญ่ๆ มีเรือพายลำเล็กลำน้อยซึ่งใช้สัญจรไปมา
มีเรือแม่ค้าผ่านไปมา

③

มานี่เล่นน้ำอยู่ลึกครู่ จึงกลับไปหาพี่เจกับจันทร์

④

⑤

ทันใดนั้นจันทรหวัตร้องขึ้นสุดเสียง เพชรคิดว่าจันทรวิ่งส่งไปก่อนเพื่อน เขาเงงจันทร
ส่งไปใกล้ๆ เพชรยกจันทรขึ้น ปลาขนาดใหญ่ตัวหนึ่งเลียบติดอยู่

เพื่อกัน เพชรบอกว่า
มันซื้อปลาหมากาฬหรือ

มันไม่ได้ซื้อปลาหมากาฬดอก
แต่มันร้ายกาจมาก มันจึงเรียก
มันว่าปลาหมากาฬ ที่จริงมัน
คือ ปลาชะโด

ดูจิงเลยนะ มันก็ไม่ติดฉาม
ส่งเสียเนื้อของมันคงหลุดออก
ไปเป็นก้อนเลย

ฉันเสียใจ ที่ชวนเธอมาเล่นน้ำ
ทำให้เธอได้รับอันตราย

8

เด็ก ๆ พากันผลัดผ้า เลียดขึ้นของจันทระยังไม่หยุด

ไปบ้านฉันกันเถอะ
ให้พี่สาวฉันทำแผลให้

โอ้... ง่ายจัง ง่ายเหมือน
ปลอกกล้วย

ที่จริงการว่ายน้ำนี่ไม่ยากเลย
ฉันมีแม่แล้วอยู่แถวๆ

ฉันคิดว่า... ว่ายน้ำยังไม่เคย
ทำ มันจะดูยากไปเสียทุกอย่าง
แต่ถ้าลองพยายามไม่ช้าก็ทำ
ได้... ใจไปก็ชำนาญ

9

ฉันจะไปบ่นบ้านก่อนน้า
ฉันจะพาเจ้านิลไปไร่ที่คอก

10

มันดูจังเลยนะพี่
เจ้าปลาช่อนนี่

ต่อไป จะทำอะไร
ต้องระวังให้มากนะจ๊ะ

11

ยาย ใช้ปลาช่อนทำอะไรอาหารซี

ไม่หรอกจ๊ะ ยายจะใช้ปลาช่อน
หลานเอาเข้าชื้อโตไปฝากแม่เกาะ

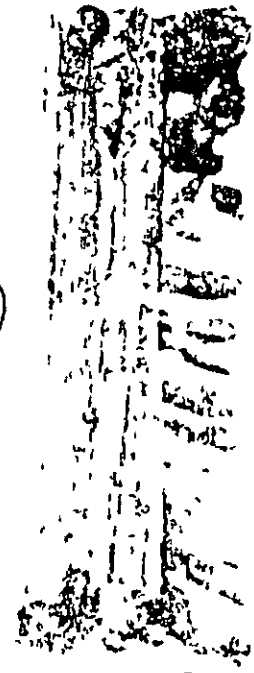

(12)

เมื่อลากลับบ้าน เพชรได้นำปลาชื้อโตไปฝากแม่ แม่ให้นำปลาชื้อโต
มาประกอบอาหาร

ลูกแม่เก่งจัง
ช่วยเพื่อนให้
ปลอดภัย

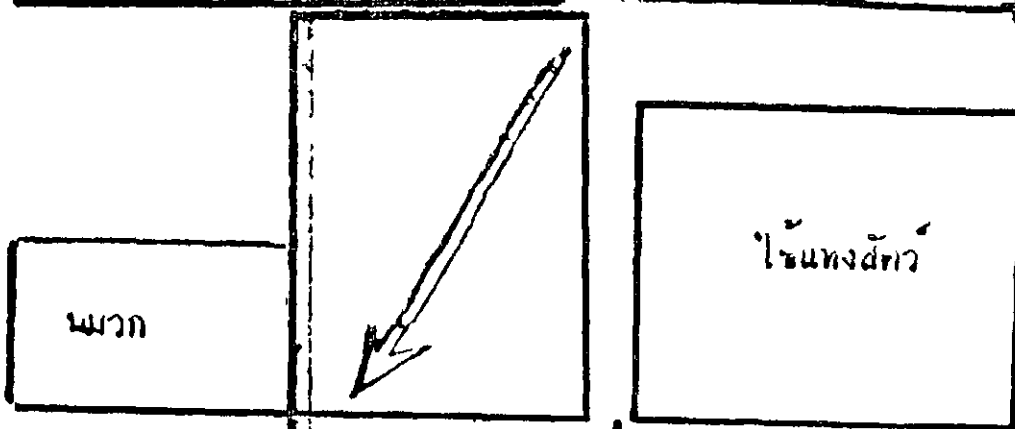
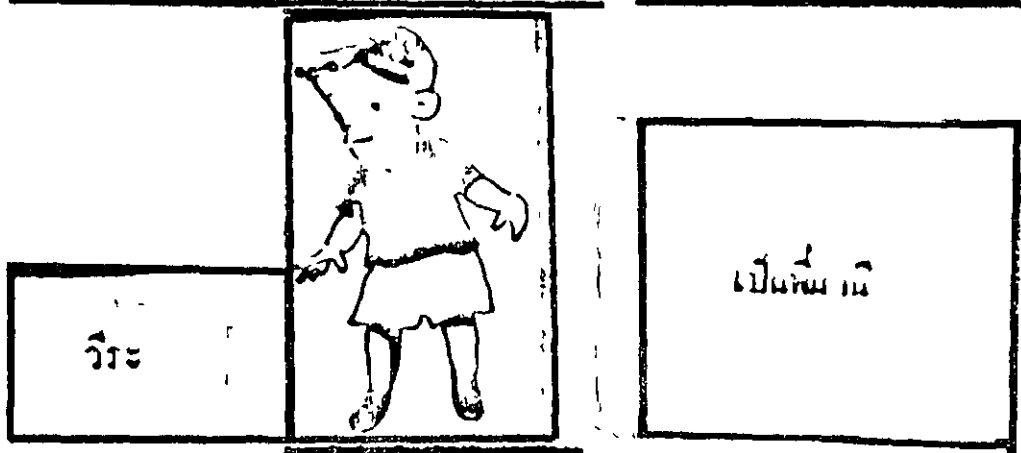
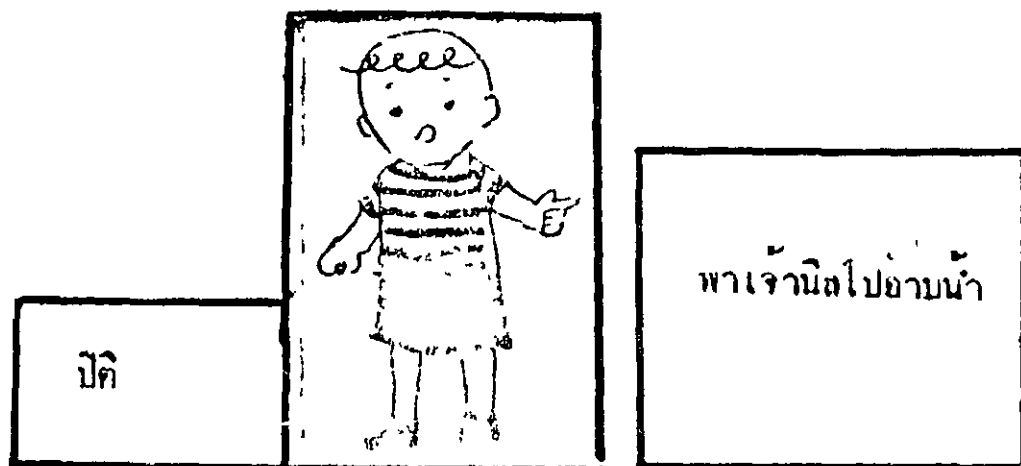
อาหารมือเป็นนี้
ลูกแม่จะได้ชิม
เนื้อปลาชื้อโตล่ะ

(13)

แผนภูมิ สรุปเนื้อเรื่องปาลมทากาท

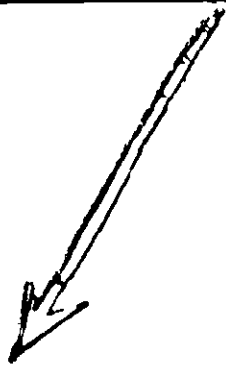

เป็นเพื่อน

พาเจ้านิดไปอาบน้ำ

ผมวก

แหงปลาตะโก

ปติ

ว่ายนํ้าไม่ได้

วีระ

จันทร

ถูกปลาหัก

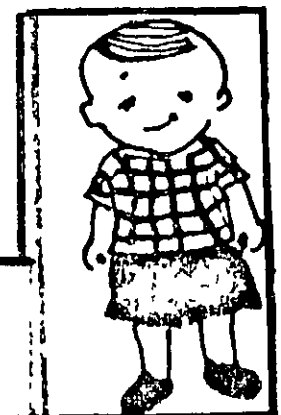
ฟูใจ

ปลาตะโก

ปลาที่ร้าย

ไร้นางด้ว

เพชร

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปละมณฑลภาพ ชั้นประถมปีที่ ๕

บัตรคำถาม

หน่วยที่ ๑ เนื้อเรื่องปละมณฑลภาพ

ให้นักเรียน วง คำตอบที่ถูกต้อง เพียงข้อเดียว

๑. ภาพใคร

ก. จันท

ข. มานี

ค. เพชร

ง. ปิติ

๒. ภาพใคร

ก. จันท

ข. มานี

ค. เพชร

ง. ปิติ

๓. ภาพใคร

ก. จันท

ข. มานี

ค. เพชร

ง. ปิติ

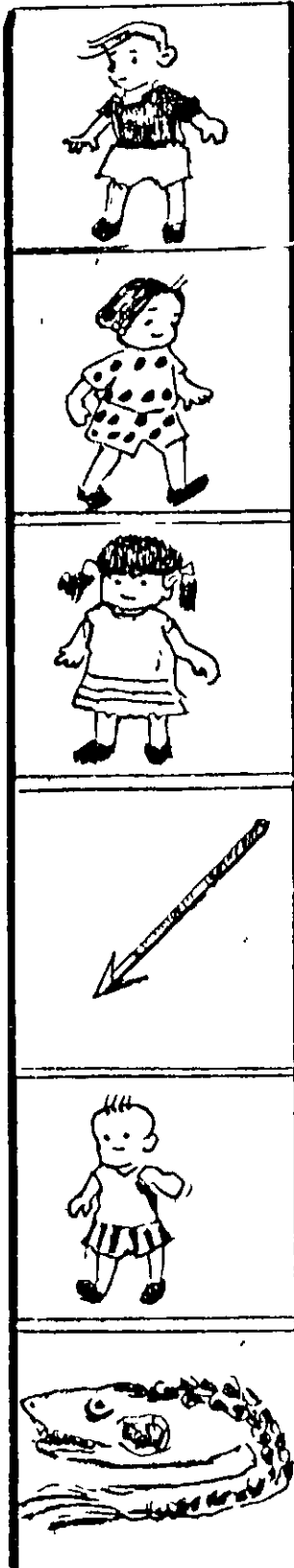
๔. ภาพใคร

ก. เจ้ามา

ข. เจ้าหมา

ค. เจ้าปด

ง. เจ้าลิง

๕. ภาพใคร
ก. ปิติ
ค. มานี

ข. วีระ
ง. ชูใจ

๖. ภาพใคร
ก. จันทร
ค. มานี

ข. ชูใจ
ง. สมใจ

๗. ภาพใคร
ก. จันทร
ค. มานี

ข. ชูใจ
ง. สมใจ

๘. ภาพอะไร
ก. คาน
ค. ฆราวาส

ข. หอก
ง. มิก

๙. ภาพใคร
ก. ปิติ
ค. วีระ

ข. เพชร
ง. มานะ

๑๐. ภาพอะไร
ก. ปลาหมอย
ค. ปลาช่อน

ข. ปลาชะโท
ง. ปลาเทโพ

๑๑. ปลามหาकाฬกัฏโศร	ก. มานี	ข. ชูใจ	ค. จันทร	ง. สมใจ
๑๒. ปลามหากาฬคิยปลาชะไว	ก. ปลาหมอ	ข. ปลาชะโค	ค. ปลาช่อน	ง. ปลาเทโพ
๑๓. ไครจับปลามหากาฬไค	ก. มานะ	ข. วีระ	ค. เพชร	ง. ปิติ
๑๔. เก็กไชชะไรจับปลามหากาฬ	ก. นิก	ข. กาม	ค. นมวก	ง. หอก
๑๕. ปลาชะโคไชทำชะไร	ก. ทำยา	ข. ทำน้ำปลา	ค. ทำน้ำมัน	ง. ทำอาหาร
๑๖. ไครพาเจ้านิลไปยาน้ำ	ก. ปิติ	ข. มานะ	ค. วีระ	ง. เพชร
๑๗. ฌวักไชทำชะไร	ก. ไช้ทอง	ข. ไช้พัน	ค. ไช้ยง	ง. ไช้ดี
๑๘. ไครว่ายนน้ำไม้ไค	ก. จันทร	ข. ชูใจ	ค. มานี	ง. สมใจ
๑๙. ไครเป็นพื้มานี	ก. วีระ	ข. เพชร	ค. ปิติ	ง. มานะ

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวนนักเรียน 25 คน

บทที่ 19 เรื่องปลามหากาฬ

หน่วยที่ 2 ความหมายของคำ เวลา 3 คาบ คาบละ 20 นาที

คำชี้แจง

1. ก่อนสอน ครูต้องศึกษาคู่มือการใช้ชุดการสอนอย่างละเอียดและชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับการเรียน โดยใช้ชุดการสอนแบบแบ่งเป็นหน่วย ดังนี้

1.1 นักเรียนจะเรียนกันเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน

1.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มจะเรียนในหน่วยเดียวกันหมด เมื่อจบแล้วจึงจะเปลี่ยนไปเรียนหน่วยที่ 3

1.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องเลือกหัวหน้ากลุ่ม 1 คน

1.4 หัวหน้ากลุ่มแจกบัตรคำสั่ง และอื่น ๆ ให้สมาชิกทุกคน

1.5 นักเรียนทุกคนปฏิบัติตามคำสั่งในบัตรอย่างเคร่งครัด

1.6 หัวหน้ากลุ่มแจกกระดาษคำตอบ แก่สมาชิกหลังจากทำกิจกรรม

เสร็จแล้ว

1.7 หัวหน้ากลุ่มแจกบัตรเฉลยแก่สมาชิกเมื่อตอบคำถามเสร็จแล้ว

1.8 นักเรียนช่วยกันเก็บอุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อย

1.9 หัวหน้ากลุ่มรวบรวมบัตรคำสั่ง และบัตรเฉลย กระดาษคำตอบส่งครู

2. ครูนำของบัตรคำสั่ง กระดาษคำตอบ บัตรเฉลย อุปกรณ์ บัตรเนื้อหา ความหมายของคำ ไปวางไว้ในกลุ่มต่าง ๆ ทั้ง 5 กลุ่ม

3. ขณะที่นักเรียนกำลังเรียนตามกลุ่มต่าง ๆ ในหน่วยที่ 2 นี้ ครูคอยตรวจตราให้นักเรียนทำกิจกรรมตามคำสั่งในบัตรงานอย่างถูกต้อง และให้คำปรึกษาแนะนำเมื่อเด็กมีปัญหาหรือไม่เข้าใจ

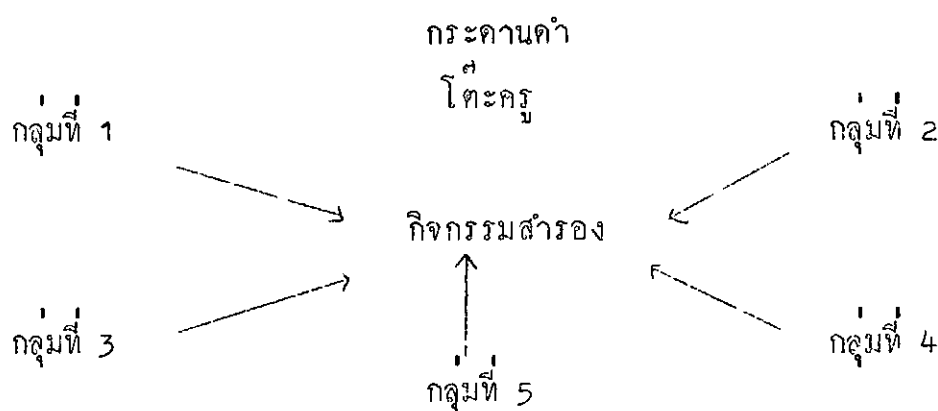
4. รวบรวมและตรวจกระดาษคำตอบของนักเรียน

สิ่งที่ครูจะต้องเตรียมก่อนสอน

1. จัดโต๊ะนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน
2. ภาพปลานชนิดต่าง ๆ 5 ภาพ

การจัดชั้นเรียน

จัดห้องเรียนตามแผนผังดังนี้

บทบาทของผู้เรียน

1. ฟังคำแนะนำการเรียนจากครู และซักถามครูจนเข้าใจ
2. หัวหน้ากลุ่มแจกบัตรคำสั่ง
3. นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง ในบัตรคำสั่ง
4. หัวหน้ากลุ่มแจกกระดาษคำตอบ
5. นักเรียนทุกคนตอบคำถาม
6. หัวหน้ากลุ่มแจกบัตรเฉลย
7. นักเรียนตรวจคำตอบของตัวเอง
8. นักเรียนเก็บอุปกรณ์การเรียน บัตรคำสั่ง บัตรเฉลย เมื่อเรียนจบแล้ว
9. หัวหน้ากลุ่มรวบรวมกระดาษคำตอบของสมาชิกในกลุ่มส่งครู

แผนการสอน

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย มทที่ 19 เรื่องปาลมหากาฬ
หน่วยที่ 2 ความหมายของคำ เวลาเรียน 3 คาบ จำนวนนักเรียน 25 คน

1. ความคิดรวบยอด

ความหมายของคำศัพท์ที่เรียนในเนื้อเรื่องปาลมหากาฬ อาจมีความหมายเหมือนกับคำอื่น เช่น คำว่า จันทร หมายถึง กววงจันทร์

2. จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถตอบคำถามตามความหมายของคำที่เรียนจากเรื่องได้ถูกต้อง 90%

2. นักเรียนสามารถเขียนความหมายของคำในเรื่องที่เรียนได้ถูกต้อง 90%

3. เนื้อหาคำศัพท์ที่มีความหมาย ซึ่งเป็นคำที่เด็กเรียนในเนื้อเรื่องได้แก่ มหากาฬ ฌมวก ปลาชะโค จันทร เพชร

4. สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำสั่ง และบัตรเนื้อหา

2. บัตรคำตอบ

3. บัตรเฉลย

4. บัตรภาพและบัตรคำ

5. อุปกรณ์การเขียน และสีเมจิก

5. กิจกรรมนักเรียน

1. ครูแนะนำให้นักเรียนอ่านบัตรคำสั่งให้เข้าใจ ให้นักเรียนทั้งกลุ่มช่วยกันจัดบัตรต่าง ๆ ให้ถูกต้อง

2. ให้นักเรียนทั้งกลุ่ม อ่านและดูภาพ และบัตรคำซ้ำอีกครั้ง และช่วยกันจัดบัตรคำ บัตรภาพ และบัตรความหมายของศัพท์ให้ถูกต้อง ตามแผนผังที่แนบมา

3. ตอบคำถามในกระดาษคำตอบที่หัวหน้ากลุ่มแจกให้

4. ตรวจสอบคำตอบ จากบัตรเฉลย

5. ส่งกระดาษคำตอบให้หัวหน้ากลุ่ม

6. เก็บอุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อย

6. การประเมินผล

1. ตรวจการตอบคำถาม ในกระดาษคำตอบ ประจำหน่วยที่ 2

2. ตรวจการตอบคำถาม ในการสอบครั้งสุดท้าย หลังจากจบบทเรียน

เรื่องปลาหมากกาฬ

7. กิจกรรมสำรอง

ถ้านักเรียนทำกิจกรรมการเรียนการสอนหน่วยที่ 2 เสร็จไม่พร้อมกัน ทำให้ไม่สามารถเปลี่ยนไปเรียนหน่วยที่ 3 ได้ ถ้ามีเวลาเหลือมากให้นักเรียนที่ทำกิจกรรมเสร็จก่อน วาดภาพปลา ตามตัวอย่างที่แนบมาให้ คนละ 1 ภาพ แต่ถ้ามีเวลาเหลือน้อยให้นักเรียนที่ทำเสร็จก่อนพัก

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปลาหมากาฬ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บัตรคำสั่ง

หน่วยที่ 2 ความหมายของคำ

คำสั่ง ให้นักเรียนดูภาพประกอบบัตรคำ และความหมายของคำ ในแผนภูมิต่อไปนี้
ให้เข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจให้ถามครู

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปลาหมากาฬ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บัตรกิจกรรม

หน่วยที่ 2 ความหมายของคำ

คำสั่ง ให้นักเรียนทั้งกลุ่มดูแผนภูมิตัวอย่าง และช่วยกันจัดบัตรภาพ บัตรคำที่เป็นคำ
และภาพให้ถูกต้องตามแผนภูมิ

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปลาหมากาฬ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บัตรคำถาม

หน่วยที่ 2 ความหมายของคำ

คำสั่ง ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. ปลาหมากาฬ หมายถึง _____
2. _____ หมายถึง ปลาที่อยู่ในน้ำจืด
3. _____ หมายถึง เครื่องมือจับปลา
4. เครื่องประคับ หมายถึง _____
5. กวางจันทร์ หมายถึง _____

กระตาคำตอบ หน่วยที่ 2 วิชาภาษาไทย เรื่องปลาหมากกาฬ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ชื่อ _____

คำตอบ

1. _____ 2. _____
3. _____ 4. _____
5. _____

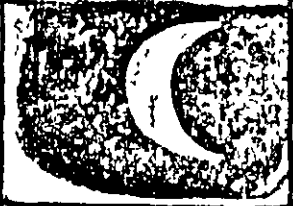
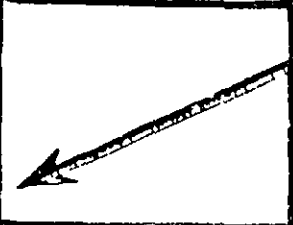
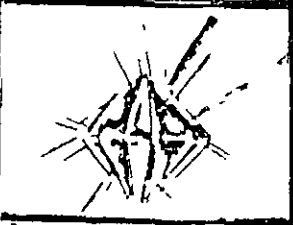
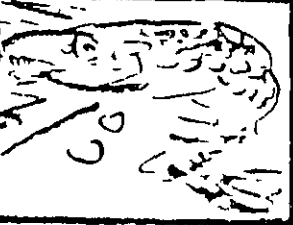
บัตรเฉลย หน่วยที่ 2 ความหมายของคำ วิชาภาษาไทย เรื่องปลาหมากกาฬ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำตอบ

1. ทูราย 2. ปลาชะโด
3. ฉมวก 4. เพชร
5. จันทร

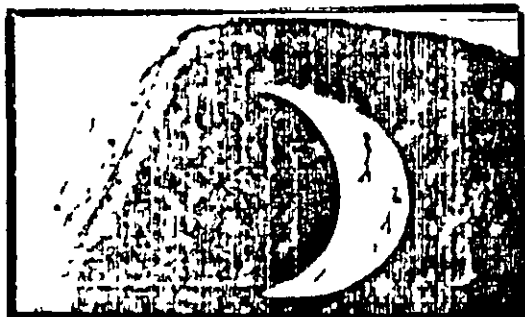
บัตรเนื้อหา หน่วยที่ ๒ ความหมายของคำ เรื่องปลาหมากกาฬ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ (แผนภูมิ ความหมายของคำ ในหน่วยที่ ๒)

รูปภาพประกอบคำ	คำอ่าน	ความหมาย
	มหากาฬ	อ่านว่า มะ_หา_กาฬ หมายถึง คุ้งน้ำ
	จันทร์	อ่านว่า จัน_ทอน หมายถึง ดวงจันทร์
	ฉมวก	อ่านว่า ฉะ_หมวก หมายถึง เครื่องมือที่ใช้จับปลา
	เพชร	อ่านว่า เพ็ท หมายถึง เครื่องประดับอย่างหนึ่ง
	ปลาชะโค	อ่านว่า ปลา_ชะ_โค หมายถึง ปลาที่อยู่ในน้ำจืด

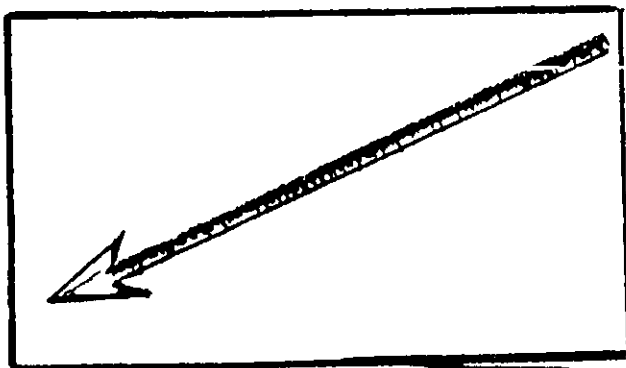
หนามถึง เครื่องประดับอย่างหนึ่ง

มหาภาพ อ่านว่า มะ หา ภาพ

หนามถึง ปลาที่ขุ่นในน้ำจืด

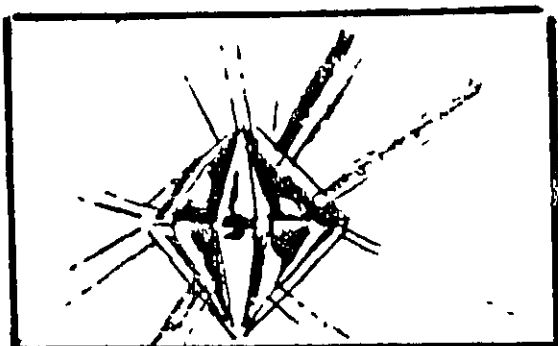
ปลาชะโท อ่านว่า ปลา ชะ โท

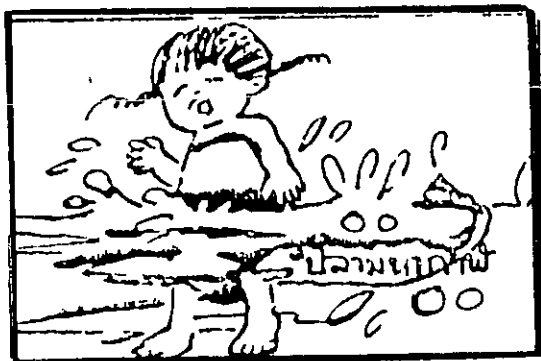
หนวก อ่านว่า ณะ หนวก

หนามถึง เครื่องมือที่ใช้จับปลา

หนามถึง กวางจันทร์

หนามถึง กุ๊วบ

เพชร อ่านว่า เพ็ช

จันทร์ อ่านว่า จัน ทอน

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวนนักเรียน 25 คน
 บทที่ 19 เรื่องปลามหากาฬ
 หน่วยที่ 3 คำและประโยคจากภาพ เวลา 3 คาบ คาบละ 20 นาที

คำชี้แจง

1. ก่อนสอนครูต้องศึกษาคู่มือการใช้ชุดการสอนอย่างละเอียดและชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบแบ่งเป็นหน่วย ดังนี้

1.1 นักเรียนจะเรียนกันเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน

1.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มจะเรียนในหน่วย การเรียนเดียวกันหมด

เมื่อจบแล้ว จึงจะเปลี่ยนไปเรียนหน่วยการเรียนที่ 4

1.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องเลือกหัวหน้ากลุ่ม 1 คน

1.4 หัวหน้ากลุ่มจะแจกบัตรคำสั่ง และอื่น ๆ ให้สมาชิกทุกคน

1.5 นักเรียนทุกคนปฏิบัติตามคำสั่งในบัตรคำสั่งอย่างเคร่งครัด

1.6 หัวหน้ากลุ่มแจกกระดาษคำตอบแก่สมาชิก ภายหลังจากทำ

กิจกรรมเสร็จแล้ว

1.7 หัวหน้ากลุ่มแจกบัตรเฉลย แก่สมาชิกเมื่อตอบคำถามเสร็จแล้ว

1.8 นักเรียนช่วยกันเก็บอุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อย

1.9 หัวหน้ากลุ่มรวบรวมบัตรคำสั่ง และบัตรเฉลย กระดาษคำตอบส่งครู

2. ครูนำของบัตรคำสั่ง กระดาษคำตอบ บัตรเฉลย อุปกรณ์ บัตรภาพ บัตรคำถามและแถบประโยค ไปวางไว้ในกลุ่มต่าง ๆ ทั้ง 5 กลุ่ม

3. ขณะที่นักเรียนกำลังทำกิจกรรมตามกลุ่มต่าง ๆ ในหน่วยที่ 3 นี้ ครูต้องคอยตรวจตราให้นักเรียน ทำตามคำสั่งในบัตรงานอย่างถูกต้อง และให้คำปรึกษาแนะนำเมื่อนักเรียนมีปัญหา หรือไม่เข้าใจ

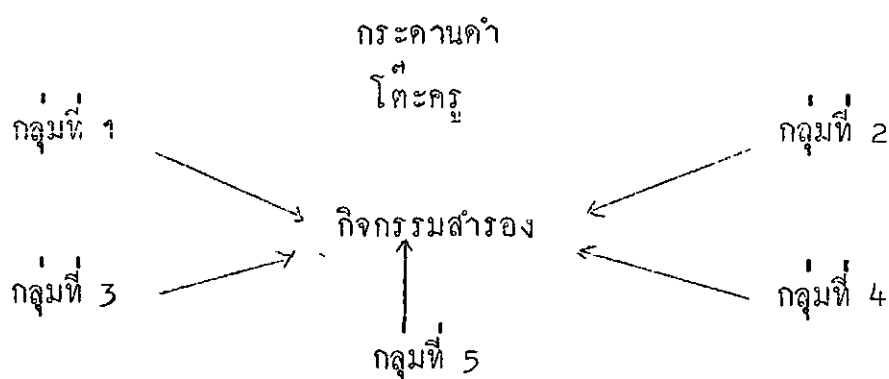
4. รวบรวมและตรวจกระดาษคำตอบของนักเรียน

สิ่งที่ครูต้องเตรียมก่อนสอน

1. จัดโต๊ะนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน
2. ภาพเรียวยนต์ และเรือพาย

การจัดชั้นเรียน

จัดห้องเรียนตามแผนผังดังนี้

บทบาทของนักเรียน

1. รับคำแนะนำการเรียนจากครู และซักถามครูจนเข้าใจ
2. หัวหน้ากลุ่ม แจกบัตรคำสั่ง
3. นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งในบัตรคำสั่ง
4. หัวหน้ากลุ่มแจกกระดาษคำตอบ
5. นักเรียนทุกคนตอบคำถาม
6. หัวหน้ากลุ่มแจกบัตรเฉลย
7. นักเรียนตรวจคำตอบของตัวเอง
8. นักเรียนเก็บอุปกรณ์การเรียน บัตรคำสั่ง บัตรเฉลย เมื่อเรียนจบแล้ว
9. หัวหน้ากลุ่มรวบรวมกระดาษคำตอบของสมาชิกในกลุ่มส่งครู

แผนการสอน

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย บทที่ 19 เรื่องปลามหาภาพ

หน่วยที่ 3 คำและประโยคจากภาพ เวลา 3 คาบ ภาวละ 20 นาที

จำนวนนักเรียน 25 คน

1. ความคิดรวบยอด

1. คำที่นักเรียนเรียนมีส่วนสัมพันธ์กับภาพต่าง ๆ เพราะคำใช้อธิบายและเรียกชื่อสิ่งต่าง ๆ ในภาพนั้น ๆ ได้

2. คำต่าง ๆ สามารถนำมาเรียงเป็นประโยค และใช้ประโยคอธิบายการกระทำต่าง ๆ ในภาพได้

2. จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเขียนคำจากบัตรภาพในเรื่องที่เรียนได้ถูกต้อง 90%

2. นักเรียนสามารถเขียนประโยคจากบัตรภาพในเรื่องที่เรียนได้ถูกต้อง 90%

3. เนื้อหา

- คำประกอบได้แก่ คำว่า ควาย ปลาชะโด วายน้ำ ฦววก ร่องให้หัวเราะ เรือยนต์ เรือพาย

- ประโยคประกอบภาพ ได้แก่ เด็กวายน้ำ ปลากัดจันทร เพชรแทงปลาชะโด เพชรคือฦววก แม่หญิงขาว

4. สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำสั่ง และบัตรเนื้อหา
2. บัตรคำตอบ
3. บัตรเฉลย

4. บัตรภาพประกอบ คำและประโยค

5. อุปกรณ์การเขียน สีเมจิก

5. กิจกรรมนักเรียน

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันจัดบัตรภาพกับบัตรคำ หรือบัตรภาพกับบัตรประโยคที่สื่อเดียวกันไว้พวกเดียวกัน

2. นักเรียนทุกคนจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งในบัตรคำสั่งอย่างเคร่งครัด

3. ตอบคำถามในกระดาษคำตอบที่หัวหน้ากลุ่มแจกให้

4. ตรวจคำตอบจากบัตรเฉลย

5. ส่งกระดาษคำตอบให้หัวหน้ากลุ่ม

6. เก็บอุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อย

6. การประเมินผล

1. ตรวจการตอบคำถาม ในกระดาษคำตอบ ประจำหน่วยที่ 3

2. ตรวจการตอบคำถาม ในการสอบครั้งสุดท้ายหลังจากเรียนจบ

บทเรียน เรื่อง ปลาหมึกทะเลแล้ว

7. กิจกรรมสำรอง

ถ้านักเรียนทำกิจกรรมการเรียนการสอนในหน่วยที่ 3 เสร็จไม่พร้อมกัน ทำให้ไม่สามารถเปลี่ยนไปเรียนหน่วยที่ 4 ได้ ถ้ามีเวลาเหลือมากให้นักเรียนวาดภาพที่นักเรียนสนใจคนละ 1 ภาพ แล้วให้เขียนคำ หรือประโยคกำกับไว้ใต้ภาพด้วย หรืออาจเป็นภาพที่เรียนแล้วในหน่วยที่ 3 ก็ได้แต่จะต้องเขียนคำหรือประโยคกำกับด้วย แต่ถ้ามีเวลาเหลือบ้างเล็กน้อยให้นักเรียนที่เสร็จก่อนพักได้

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปลามหากาฬ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บัตรคำสั่ง

หน่วยที่ 3 คำและประโยคประกอบภาพ

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านและสังเกตรูปภาพประกอบคำ ภาพประกอบประโยค ในแผนภูมิให้เข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจให้ถามครู

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปลามหากาฬ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บัตรกิจกรรม

หน่วยที่ 3 คำและประโยคประกอบภาพ

1. ให้นักเรียนในกลุ่มจัดเรียงบัตรภาพกับบัตรคำ บัตรภาพกับแถบประโยค ให้ถูกต้องตามบัตร เนื้อหา
2. ดึงจัดเรียงบัตรภาพกับบัตรคำ แถบประโยคกับบัตรภาพให้ถูกต้องโดยไม่ต้องดูแผนภูมิ

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปลามหากาฬ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บัตรเนื้อหา

หน่วยที่ 3 คำและประโยคประกอบภาพ

คำประกอบภาพ ไค้แก ม้า ร้องไห้ หัวเราะ วายน้ำ ปลาชะโด เรือยนต์ ฉมวก
เรือพาย

ประโยคประกอบภาพ ไค้แก เด็กวายน้ำ ปลากัดจันทน์ แม่หญิงขาว เพชรแทงปลาชะโด
เพชรฉือฉมวก

กระดาษคำตอบหน่วยที่ 3 วิชาภาษาไทย เรื่องปลาหมากกาฬ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชื่อ _____

คำตอบ

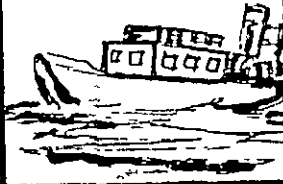
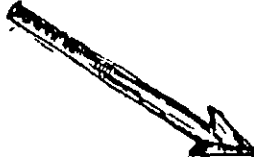
1. _____ 2. _____
3. _____ 4. _____
5. _____ 6. _____
7. _____ 8. _____
9. _____ 10. _____
11. _____ 12. _____
13. _____

บัตรเฉลย หน่วยที่ 3 วิชาภาษาไทย เรื่องปลาหมากกาฬ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

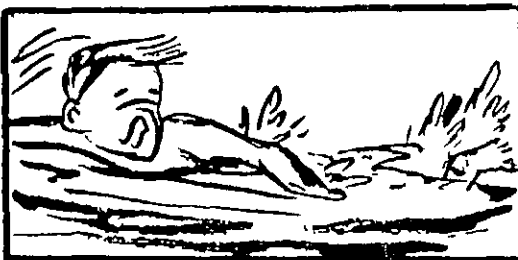
1. ม้า	2. ร้องไห้	3. ปลาชะโด
4. หัวเราะ	5. วายน้ำ	6. เรือยนต์
7. ฉมวก	8. เรือพาย	
9. เด็กวายน้ำ		
10. ปลากัดจันทร์		
11. แม่หญิงสาว		
12. เพชรแทงปลาชะโด		
13. เพชรถือฉมวก		

บัตรคำถาม หน่วยที่ ๑ คำและประโยคประกอบภาพ

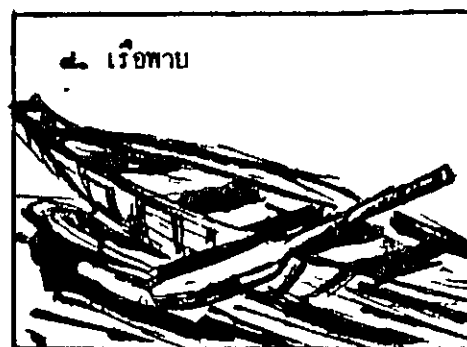
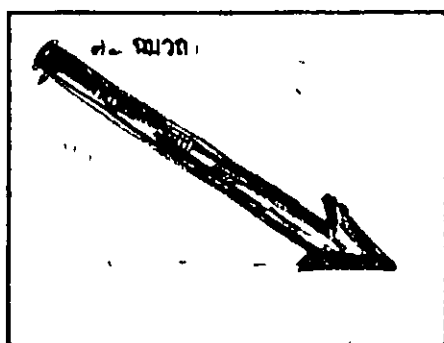
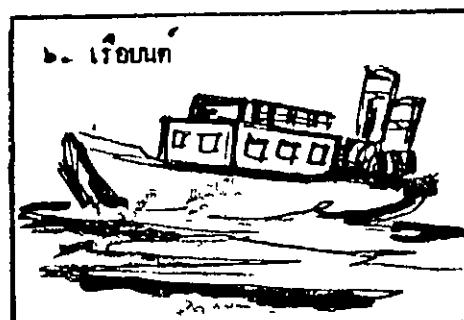
คำสั่ง ให้นักเรียน เขียนคำตามภาพ ให้ถูกต้อง

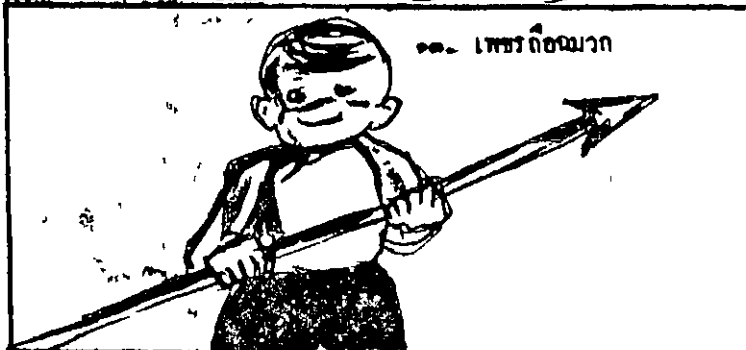
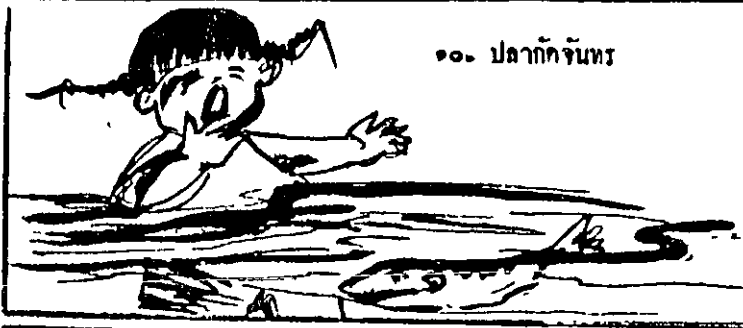
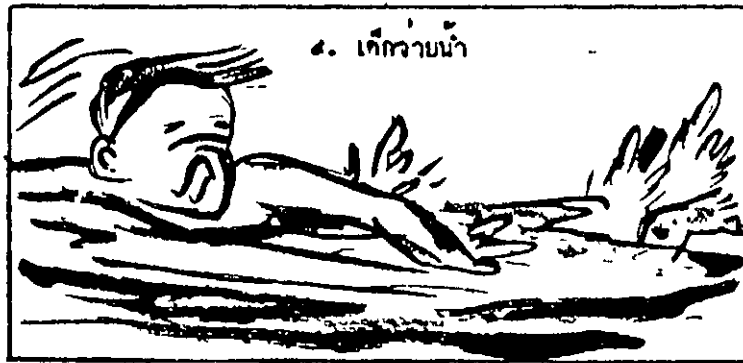
	a.		๕.
	b.		๖.
	c.		๗.
	d.		๘.

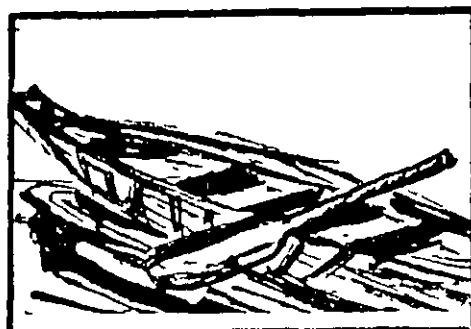
คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนประโยคให้ถูกต้อง

	๕๕.
	๕๖.
	๕๗.
	๕๘.
	๕๙.

ตอนที่ ๑

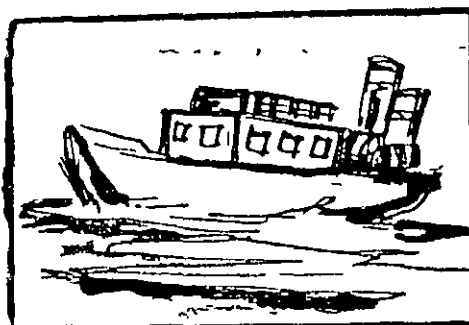
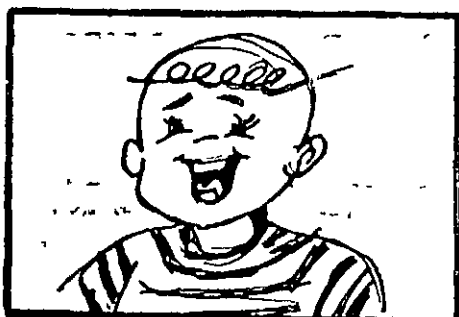

ร้องไห้

ปลาชี่ด

ฉลาม

เรือขุด

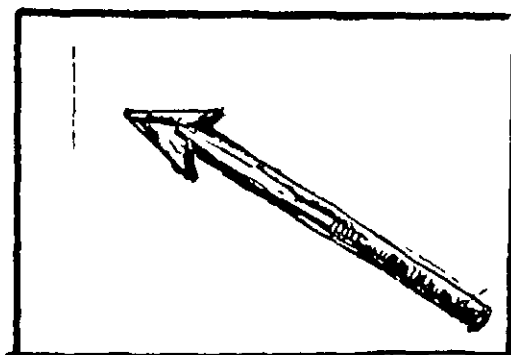
วายุหัต

หัวเจาะ

เรือพาย

สัก

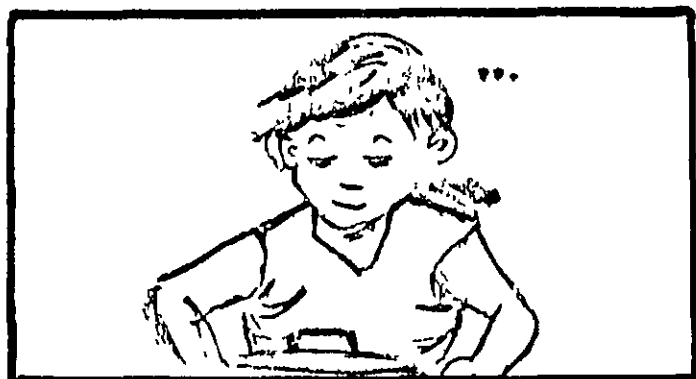

เพชรถือของมาก

แม่หงษ์ขาว

เด็กกว่ายหน้า

ปลาเก็ดจันทรา

เพชรแห่งปลาพะโต

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวนนักเรียน 25 คน

บทที่ 19 เรื่องปาลมหากาฬ

หน่วยที่ 4 เรียงคำให้เป็นประโยค เวลา 3 คาบ คาบละ 20 นาที

คำชี้แจง

1. ก่อนสอนครูต้องศึกษาคู่มือการใช้ชุดการสอนอย่างละเอียด และชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบแบ่งเป็นหน่วยดังนี้

1.1 นักเรียนจะเรียนกันเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน

1.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มจะเรียนในหน่วยการเรียนเดียวกันหมด เมื่อจบแล้วจึงจะเปลี่ยนไปเรียนหน่วยการเรียนที่ 5

1.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องเลือกหัวหน้ากลุ่ม 1 คน

1.4 หัวหน้ากลุ่มจะแจกบัตรคำสั่ง และอื่น ๆ ให้สมาชิกทุกคน

1.5 นักเรียนทุกคนปฏิบัติตามคำสั่งในบัตรคำสั่งอย่างเคร่งครัด

1.6 หัวหน้ากลุ่มแจกกระดาษคำตอบแก่สมาชิกภายหลังจากทำกิจกรรม

เสร็จแล้ว

1.7 หัวหน้ากลุ่มแจกบัตรเฉลยแก่สมาชิก เมื่อตอบคำถามเสร็จแล้ว

1.8 นักเรียนช่วยกันเก็บอุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อย

1.9 หัวหน้ากลุ่มรวบรวมบัตรคำสั่ง และบัตรเฉลย กระดาษคำตอบส่งครู

2. ครูนำของบัตรคำสั่ง กระดาษคำตอบ บัตรเฉลย อุปกรณ์ บัตรคำ บัตรภาพ ไปวางไว้ในกลุ่มต่าง ๆ ทั้ง 5 กลุ่ม

3. ขณะที่นักเรียนกำลังทำกิจกรรมตามกลุ่มต่าง ๆ ในหน่วยที่ 4 อยู่ ครูต้องคอยตรวจให้นักเรียนทำตามคำสั่งในบัตรงานอย่างถูกต้อง และให้คำปรึกษาแนะนำเมื่อนักเรียนมีปัญหา หรือไม่เข้าใจ

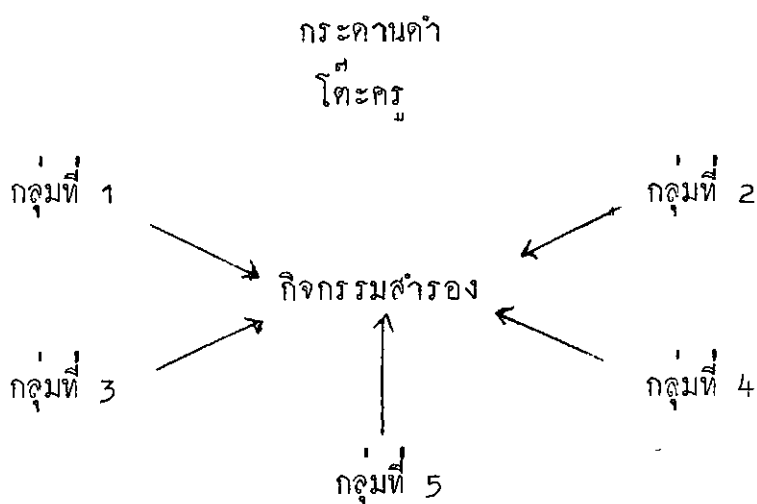
4. รวบรวมและตรวจกระดาษคำตอบของนักเรียน

สิ่งที่ครูต้องเตรียมก่อนสอน

1. จัดโต๊ะนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน
2. บัตรคำอื่นที่นอกเหนือจากการทำกิจกรรม

การจัดชั้นเรียน

จัดห้องเรียนตามแผนผังดังนี้

บทบาทของนักเรียน

1. รับคำแนะนำการเรียนจากครู และซักถามครูจนเข้าใจ
2. หัวหน้ากลุ่ม แจกบัตรคำสั่ง
3. นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งในบัตรคำสั่ง
4. หัวหน้ากลุ่มแจกกระดาษคำตอบ
5. นักเรียนทุกคนตอบคำถาม
6. หัวหน้ากลุ่มแจกบัตรเฉลย

7. นักเรียนตรวจคำตอบของตัวเอง
8. นักเรียนเก็บอุปกรณ์การเรียน บัตรคำสั่ง บัตรเฉลย เมื่อเรียนจบแล้ว
9. หัวหน้ากลุ่มรวบรวมกระดาษคำตอบของสมาชิกในกลุ่ม ส่งครู

แผนการสอน

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย บทที่ 19 เรื่องปาลมหากาฬ

หน่วยที่ 4 เรียงคำเป็นประโยค เวลา 3 คาบ คาบละ 20 นาที จำนวนนักเรียน 25 คน

1. ความคิดรวบยอด
 1. คำต่าง ๆ มีความหมาย
 2. ความหมายของคำจะเปลี่ยนไป เมื่อนำมาเรียงเป็นประโยค
2. จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
 1. นักเรียนสามารถเรียงคำที่กำหนดให้เป็นประโยคที่ถูกต้องได้ 90 %
 2. นักเรียนสามารถเลือกแบบประโยคที่ถูกต้องประกอบภาพได้ 90 %

3. เนื้อหา

คำที่ใช้แต่งประโยคได้แก่คำ ปลาชะโด กัด ฦวมก แหง จันทร แม่ เด็ก เพชร หุ้งข้าว ว้ายน้ำ ถือ และประโยคที่ถูกต้อง ได้แก่ เด็กว้ายน้ำ แม่หุ้งข้าว เพชรแหง ปลาชะโด เพชรถือฦวมก ปลาชะโดกัดจันทร

4. สื่อการเรียน

1. บัตรคำสั่ง และบัตรเนื้อหา
2. บัตรคำตอบ
3. บัตรเฉลย
4. บัตรคำ แบบประโยค และบัตรภาพ
5. อุปกรณ์การเรียน

5. กิจกรรมนักเรียน

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ช่วยกันจัดเรียงบัตรคำ ให้เป็นประโยค และมีบัตรภาพประกอบด้วย ตามตัวอย่างในแผนภูมิ
2. นักเรียนทุกคนจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งในบัตรคำสั่งอย่างเคร่งครัด
3. ทอมคำถามในกระดาษคำตอบที่หัวหน้ากลุ่มแจกให้
4. ตรวจคำตอบจากบัตรเฉลย
5. ส่งกระดาษคำตอบให้หัวหน้ากลุ่ม
6. เก็บอุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อย

6. การประเมินผล

1. ตรวจการตอบคำถาม ในกระดาษคำตอบ ประจำหน่วยที่ 4
2. ตรวจการตอบคำถาม ในการสอบครั้งสุดท้าย หลังจากเรียนจบ

บทเรียนเรื่องปลามหาकाฬแล้ว

7. กิจกรรมสำรอง

ถ้านักเรียนทำกิจกรรมการเรียน ในหน่วยที่ 4 เสร็จไม่พร้อมกันทำให้ไม่สามารถเปลี่ยนไปเรียนหน่วยที่ 5 ได้ ถ้ามีเวลาเหลือมาก ให้นักเรียนช่วยกันเรียงบัตรคำอื่น ๆ ให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง 3 - 5 ประโยค

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปละมหากาฬ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บัตรคำสั่ง

หน่วยที่ 4 เรียงคำเป็นประโยค

คำสั่ง ให้นักเรียนสังเกตจากการเรียงคำเป็นประโยคจากแผนภูมิ

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปละมหากาฬ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บัตรกิจกรรม

หน่วยที่ 4 เรียงคำเป็นประโยค

1. ให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันเรียง บัตรคำให้เป็นประโยคที่ต้องการตามแผนภูมิการแต่งประโยค
2. ทำซ้ำจนเข้าใจประโยคที่ต้องการ
3. เรียงบัตรคำ ให้เป็นประโยค และมีภาพประกอบ โดยที่ไม่ต้องดูแผนภูมิ

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปละมหากาฬ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บัตรเนื้อหา

หน่วยที่ 4 เรียงคำเป็นประโยค

เนื้อหา คำที่กำหนดให้แต่งเป็นประโยค ได้แก่คำว่า

๑. ปลารชะโด	๒. แหวง	๓. เค็ก	๔. ว่ายนน้ำ
๕. กัก	๖. จันท	๗. เพชร	๘. ถือ
๙. ฦวมก	๑๐. แม่	๑๑. หุงข้าว	

ประโยคที่ต้องการได้แก่

๑. เค็กว่ายนน้ำ	๒. แม่หุงข้าว	๓. เพชรแหวงปลารชะโด
๔. เพชรถือนมวก	๕. ปลารชะโดกักจันท	

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปณมทากาฯ ฉัณปะรณมปีที่ 5

บัตัรคำถาม

หน่วยที่ 4 เรียงคำเป็นประโยค

คำสั่ง จงเรียงคำต่อไปนี้ให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

1.	น้ำ	วาย	เด็ก
2.	กัศ	ปลา	จันทร์
3.	ขาว	หุง	แม่
4.	ถือ	ฉมวก	เพชร
5.	แพง	เพชร	ปลาชะโด

กระดาษคำตอบ หน่วยที่ 4 วิชาภาษาไทย เรื่องปลาหมึกดำกาศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ชื่อ

คำตอบ

1. _____ 2. _____
3. _____ 4. _____
5. _____

บัตรเฉลย หน่วยที่ 4 วิชาภาษาไทย เรื่องปลาหมึกดำกาศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำตอบ

1. เด็กวัยนี้
2. ปลาปักชำ
3. แม่หญิง
4. เพชรน้อย
5. เพชรแห่งปลาชะโศ

๑. เด็ก ร่าม น้ำ

๒. แม่ หุ่น ข้าว

๓. เพชร แหง ปลาชะโด

๔. เพชร ถือ ฆวนก

๕. ปลา กัด จันทร

ปลาตะโต

หญิงสาว

ถือ

แม่

สงวน

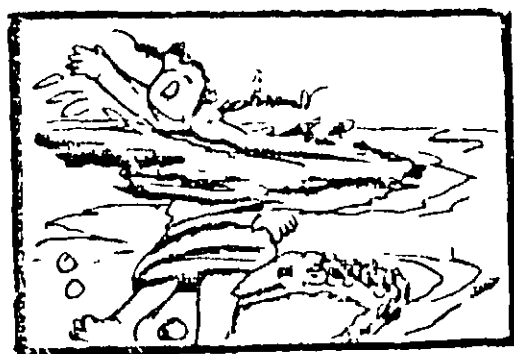
จับหวด

เงาเง

เงาเง

กิด

เงาเง

เด็ก

ว่ายน้ำ

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวนนักเรียน 25 คน
บทที่ 19 เรื่องปาล์มหลากหลาย
หน่วยที่ 5 เติมคำให้มีความ เวลา 3 คาบ คาบละ 20 นาที

คำชี้แจง

1. ก่อนสอน ครูต้องศึกษาคู่มือการใช้ชุดการสอนอย่างละเอียด และชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบแบ่งเป็นหน่วยดังนี้

1.1 นักเรียนจะเรียนกันเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน
1.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มจะเรียนในหน่วยการเรียนรู้เดียวกันหมด
เมื่อเรียนจบแล้วทั้ง 5 หน่วย จึงจะทำการทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์อีกครั้งหนึ่ง

1.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องเลือกหัวหน้ากลุ่ม 1 คน
1.4 หัวหน้ากลุ่มจะแจกบัตรคำสั่งและอื่น ๆ ให้สมาชิกในกลุ่มทุกคน
1.5 นักเรียนทุกคนปฏิบัติตามคำสั่งในบัตรคำสั่งอย่างเคร่งครัด
1.6 หัวหน้ากลุ่มแจกกระดาษคำตอบ แก่สมาชิกภายหลังจากทำกิจกรรมเสร็จแล้ว

1.7 หัวหน้ากลุ่มแจกบัตรเฉลย แก่สมาชิกเมื่อตอบคำถามเสร็จแล้ว
1.8 นักเรียนช่วยกัน เก็บอุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อย
1.9 หัวหน้ากลุ่มรวบรวมบัตรคำสั่ง และบัตรเฉลยกระดาษคำตอบส่งครู
2. ครูนำของบัตรคำสั่ง กระดาษคำตอบ บัตรเฉลย อุปกรณ์ บัตรคำแผนภูมิไปวางไว้ในกลุ่มต่าง ๆ ทั้ง 5 กลุ่ม

3. ขณะที่นักเรียนกำลังทำกิจกรรมตามกลุ่มต่าง ๆ ในหน่วยที่ 5 ครูคอยตรวจให้นักเรียนทำตามคำสั่งในบัตรงานอย่างถูกต้อง และให้คำปรึกษาแนะนำเมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือไม่เข้าใจ

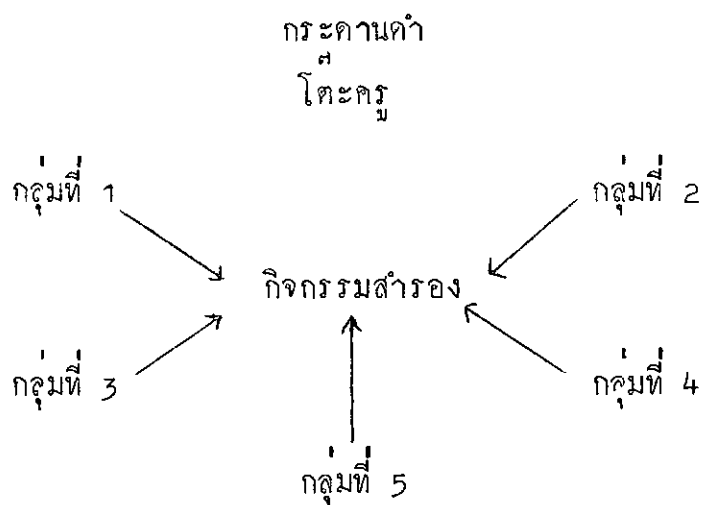
4. รวบรวมและตรวจกระดาษคำตอบของนักเรียน

สิ่งที่ควรเตรียมก่อนสอน

1. จัดโต๊ะนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน

การจัดชั้นเรียน

จัดห้องเรียนตามแผนผังดังนี้

บทบาทของนักเรียน

1. รับคำแนะนำการเรียนจากครู และถามครูจนเข้าใจ
2. หัวหน้ากลุ่ม แจกบัตรคำสั่ง
3. นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งในบัตรคำสั่ง
4. หัวหน้ากลุ่ม แจกกระดาษคำตอบ
5. นักเรียนทุกคนตอบคำถาม

6. หัวหน้ากลุ่มแจกบัตรเฉลย
7. นักเรียนตรวจคำตอบของตัวเอง
8. นักเรียนเก็บอุปกรณ์การเรียน บัตรคำสั่ง บัตรเฉลย เมื่อเรียนจบแล้ว
9. หัวหน้ากลุ่มรวบรวมกระดาษคำตอบของสมาชิกในกลุ่มส่งครู

แผนการสอน

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย บทที่ 19 เรื่องปลามหาภาพ

หน่วยที่ 5 เต็มคำให้ไ้ความ เวลา 3 คาบ คาบละ 20 นาที

จำนวนนักเรียน 25 คน

1. ความคิดรวบยอด

ในการเขียนเนื้อเรื่องถ้าขาดคำใดคำหนึ่งไป ก็จะทำให้ใจความไม่สมบูรณ์ และถ้าใช้คำที่ไม่เหมาะสมก็จะทำให้ความหมายเปลี่ยน ไม่เข้าใจเนื้อเรื่องหรือประโยคนั้นหรือเข้าใจความไม่ตรงกัน

2. จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. เด็กสามารถเติมคำให้เป็นประโยค เรื่องราวตามบทเรียนได้ถูกต้อง

3. เนื้อหา

วันหนึ่ง จันทร มานะ ชูใจ เพชร ปิติ วีระ ชวนกันไปว่ายน้ำในคลอง ในขณะที่เด็ก ๆ กำลังว่ายน้ำ ปลาชะโดตัวหนึ่งว่ายน้ำมากัดขาจันทร เพชรถือนวมกไปทางปลาชะโดได้แล้ว เด็กทุกคนพากันเดินกลับบ้าน นำปลาชะโดที่เพชรแทงได้ไปให้แม่ทำอาหาร

4. สื่อการเรียน

1. บัตรคำสั่ง และบัตรเนื้อหา
2. บัตรคำตอบ

3. บัตรเฉลย

4. บัตรคำ แถบประโยค และบัตรภาพ

5. อุปกรณ์การเขียน สีเมจิก

5. กิจกรรมนักเรียน

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มดูภาพและช่วยกันจัดเรียงบัตรภาพให้เป็นไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเนื้อเรื่อง โดยให้หมายเลขในบัตรภาพ และแถบประโยคให้ตรงกัน และเรียงต่อกันเป็นเรื่องราวจนจบตามเรื่อง ในบัตรเนื้อหา

2. นักเรียนทุกคนจะปฏิบัติตามคำสั่งในบัตรคำสั่งอย่างเคร่งครัด

3. ตอบคำถามในกระดาษที่หัวหน้ากลุ่มแจกให้

4. ตรวจคำตอบจากบัตรเฉลย

5. ส่งกระดาษคำตอบให้หัวหน้ากลุ่ม

6. เก็บอุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อย

6. การประเมินผล

1. ตรวจการตอบคำถาม ในกระดาษคำตอบประจำหน่วยที่ 5

2. ตรวจการตอบคำถาม ในการสอบครั้งสุดท้าย หลังจากเรียน

จบบทเรียนเรื่องปลาหมากาก

7. กิจกรรมสำรอง

ถ้านักเรียนทำกิจกรรมการเรียนในหน่วยที่ 5 เสร็จไม่พร้อมกันทำให้ไม่สามารถทำการวัดผลครั้งสุดท้าย Post - test ได้ หากมีเวลาเหลือมากให้นักเรียนวาดภาพเหตุการณ์ตอนใดตอนหนึ่งที่นักเรียนสนใจคนละ 1 ภาพ

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปลามหาภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 บัตรคำสั่ง
 หน่วยที่ 5 เต็มคำให้ไ้ความ

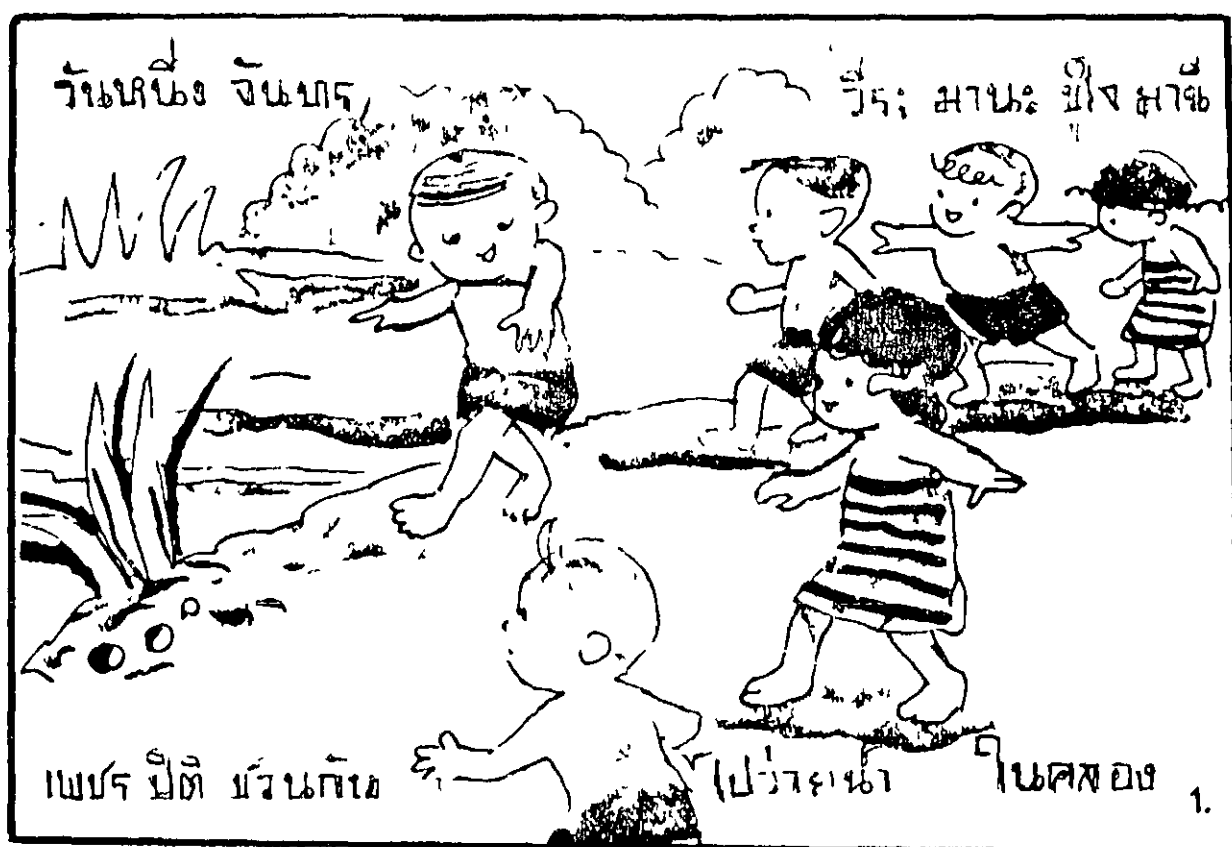
คำสั่ง ให้นักเรียนจัดเรียงบัตรภาพกับแถบประโยคให้เข้าชุดกัน โดยสังเกตจาก
 หมายเลขที่เขียนอยู่ในบัตร และให้เรียงต่อกันจนจบเนื้อเรื่องตามบัตรเนื้อหา

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปลามหาภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 บัตรกิจกรรม
 หน่วยที่ 5 เต็มคำให้ไ้ความ

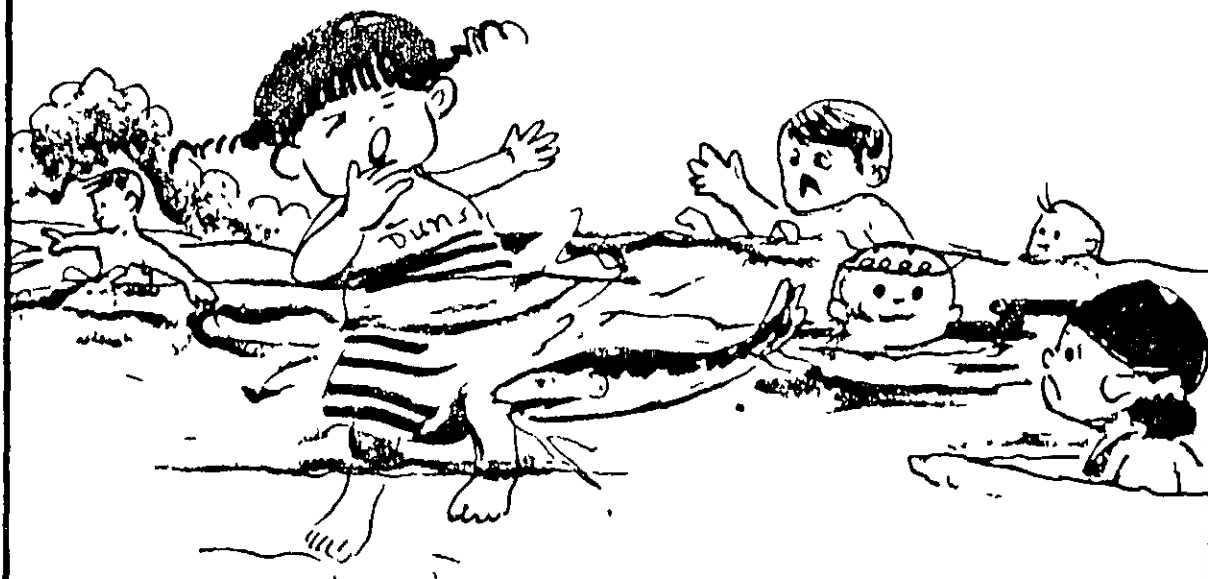
คำสั่ง ให้นักเรียนทั้งกลุ่มช่วยกันเลือกบัตรคำ เติมลงในช่องว่าง ให้ถูกต้องตาม
 บัตรเนื้อหา

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปลามหาภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 บัตรเนื้อหา
 หน่วยที่ 5 เต็มคำให้ไ้ความ

เนื้อเรื่อง วันหนึ่ง จันทร ฐูใจ มานี เพชร มาะ ปิติ วีระ ชวนกันไปว่ายน้ำใน
 คลอง ในขณะที่เด็ก ๆ กำลังว่ายน้ำ ปลาอะโคตัวหนึ่งว่ายน้ำมากัดขา
 จันทร เพชรจึงไข่มวกแทงปลาอะโคตัวนั้นได้แล้วเด็กทุกคนพากัน
 เดินกลับบ้าน นำปลาอะโคที่เพชรแทงไ้ไปให้แม่ทำอาหาร

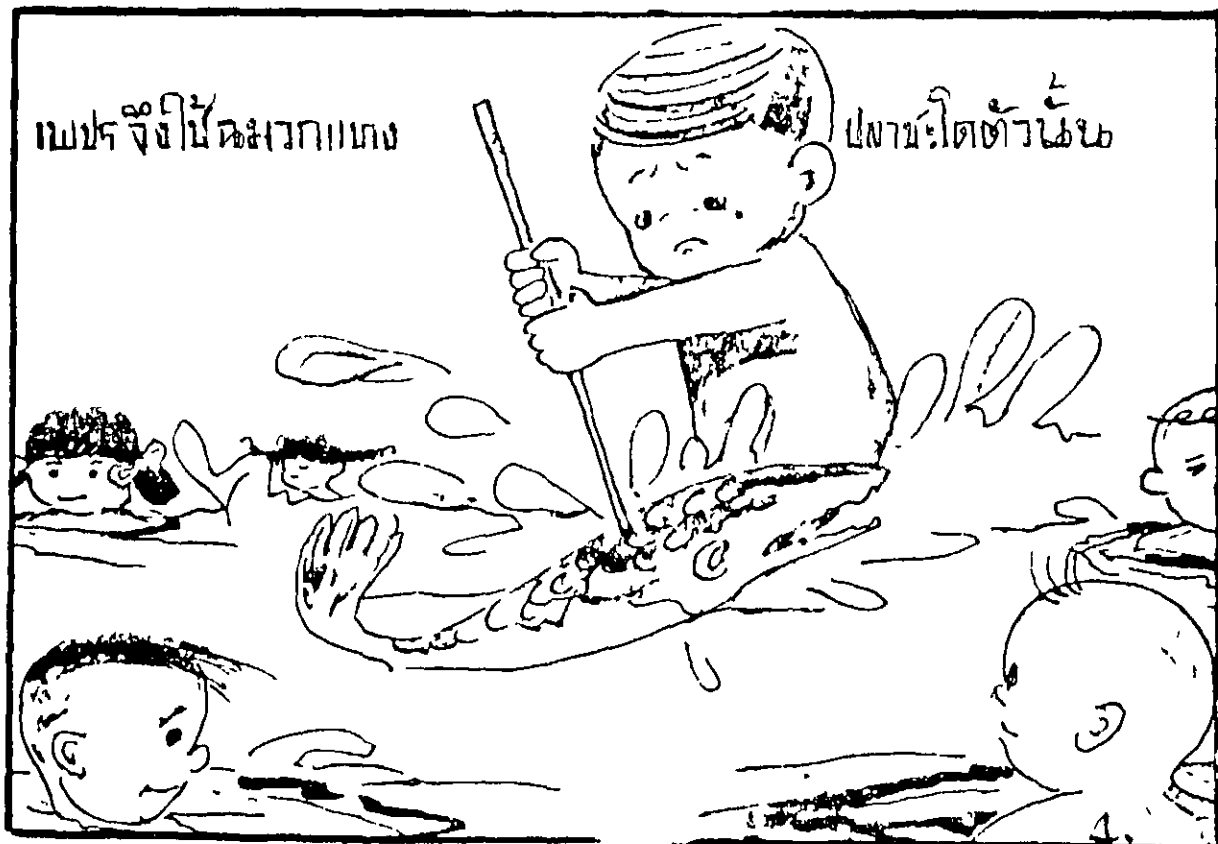
ปลาช่อน ตัวใหญ่ วัยมาหากินทางน้ำ

3.

ปลาช่อนตัวใหญ่

ปลาช่อนตัวใหญ่

4.

เนื้อเรื่องที่เว้นว่างสำหรับให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

วันหนึ่ง จันทร มานะ ชูใจ เพชร บิฬิ วีระ มานี ขวนกันไป

_____ ใน _____ ขณะวิ่ง _____

กำลังว่ายน้ำ _____ ตัวหนึ่งว่ายน้ำมา ถัดมา _____

ใช้ _____ แหงปลาชะโคได้ แล้วเกิดทุกคนพากันเงิน

_____ นำปลาชะโคที่เพชรแทงได้ไปให้ _____

ทำ _____

หมายเหตุ ให้นักเรียนนำบัตรคำมาเติมข้อความที่ขาดหายไปให้ถูกต้อง

ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องปาลมหากาฬ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บัตรคำถาม

หน่วยที่ 5 เติมคำให้ได้ความ

คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกคำต่อไปนี้เขียนเติมลงในช่องว่างให้ได้ความถูกต้อง

เด็ก ๆ อาหาร คลอง แม่ วายแก้ว
 ปลาชะโด กลับบ้าน จันทน์ ฉมวก เพชร
 วันหนึ่ง จันทน์ มานะ ฐใจ เพชร ปิติ วีระ มานะ จวนกันไป

_____ 1 _____ ใน _____ 2 _____ ขณะที่ _____ 3 _____

กำลังว่ายน้ำ _____ 4 _____ ตัวหนึ่งว่ายน้ำมากัดขา _____ 5 _____

_____ 6 _____ ใจ _____ 7 _____ แห่งปลาชะโด _____ 8 _____

ได้ แล้วเด็กทุกคนพากันเดิน _____ 9 _____ ทำ _____ 10 _____

บัตรคำตอบ หน่วยที่ 5 เติมคำให้ได้ความ วิชาภาษาไทย เรื่องปาลมหากาฬ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชื่อ _____

1. _____ 2. _____
3. _____ 4. _____
5. _____ 6. _____
7. _____ 8. _____
9. _____ 10. _____

บัตรเฉลย หน่วยที่ 5 เติมคำให้ไ้ความ วิชภาษาไทย เรื่องปลามหากาฬ
ชั้นประถมปีที่ 5

1. ว้ายน้ำ	2. คลอง	3. เด็ก ๆ	4. ปลาชะโด
5. จันทร	6. เพชร	7. นมวก	8. กลับบ้าน
9. แม่	10. อาหาร		

แบบสอบถามความคิดเห็นของครูและนักเรียนที่มีต่อชุดการสอน
วิชาภาษาไทย เรื่องปลามหากาฬ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นของท่าน โดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่
ตรงกับความรู้สึกของท่าน เพียงข้อละ 1 ช่องเท่านั้น

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	รูปภาพในเรื่องปลามหากาฬนี้สวย	✓				

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	<u>เนื้อเรื่อง</u> รูปภาพในเรื่องปลามหากาฬมีขนาด เหมาะสมกับเด็ก					
2	ภาษาที่ใช้สอดคล้องกับรูปภาพ					
3	เนื้อเรื่องเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดไว้			0		
4	การเขียนด้วยรูปภาพในวิชาภาษาไทย เหมาะสม					
5	เรื่องปลามหากาฬวาดเป็นรูปภาพแล้ว น่าเรียน					
6	มีรูปภาพในเนื้อเรื่องทำให้การเรียน ภาษาไทยเข้าใจดีขึ้น					

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	<u>กิจกรรม</u>					
1	งานที่กำหนดให้ทำน่าสนใจ					
2	งานที่ให้เด็กทำร่วมกันเหมาะสม					
3	งานที่กำหนดให้ทำเหมาะสมกับเวลา					
4	งานที่กำหนด ทำให้มีการเรียนรู้เร็วขึ้น					
5	นักเรียนสนใจและชอบทำกิจกรรมใน บทเรียนนี้					
6	อุปกรณ์ที่ใ้เราความสนใจ					
7	อุปกรณ์ที่ใ้ประกอบการเรียนเหมาะสม และหาง่าย					
8	ครูมีอุปกรณ์เตรียมไว้ล่วงหน้าแล้ว					
	<u>ประโยชน์</u>					
1	ช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจได้เร็วขึ้น					
2	ลดเวลาในการเตรียมการสอนของครู					
3	เด็กได้รู้จักทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม					
4	ใช้เวลาเรียนน้อยแต่เข้าใจและใ้ ทบทวนบทเรียนได้ดี					
5	เด็กเรียนจบแล้วสามารถรู้ผลการเรียน ได้เร็วขึ้น					
6	เด็กไม่เบื่อและสนุกกับการเรียนแบบนี้					